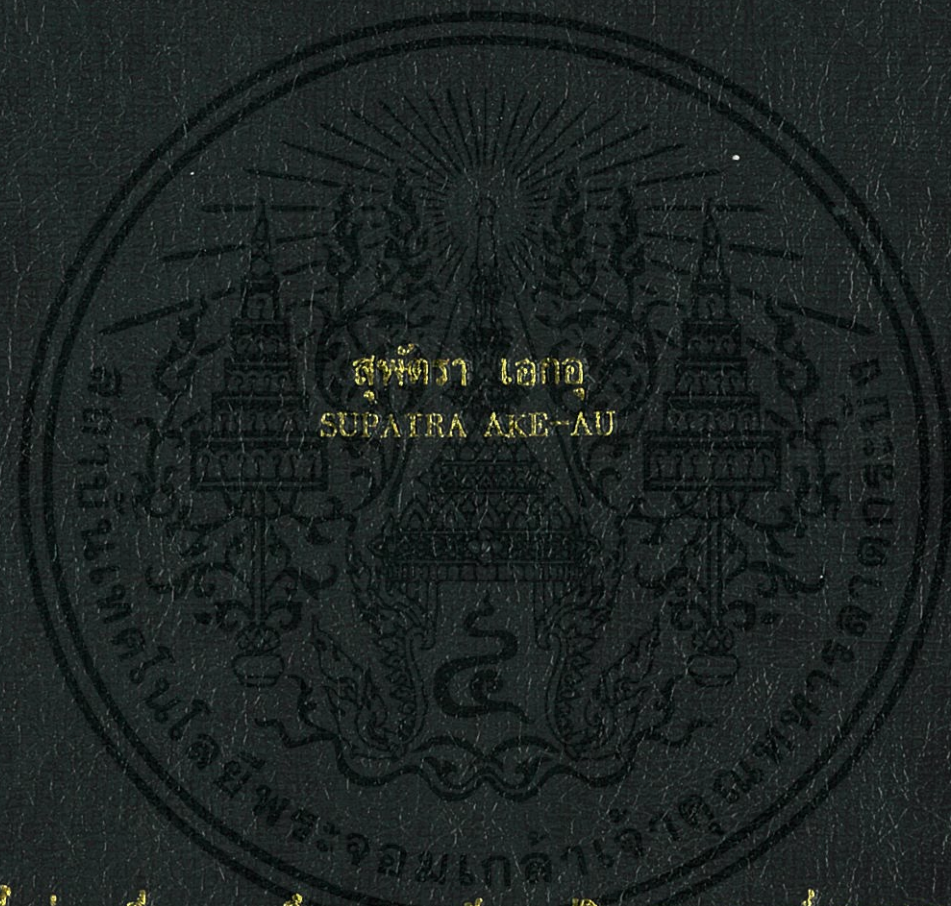

การศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์กองกรรม
วิทยาลัยที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

A STUDY ON NEEDS FOR SUPERVISION OF HOME ECONOMICS
TEACHERS IN VOCATIONAL COLLEGES AND TECHNICAL
COLLEGES, NORTHEASTERN REGION

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2544

ISBN 974-646-265-0

การศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรม
วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

A STUDY ON NEEDS FOR SUPERVISION OF HOME ECONOMICS
TEACHERS IN VOCATIONAL COLLEGES AND TECHNICAL
COLLEGES, NORTHEASTERN REGION

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

พ.ศ. 2544

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ISBN 974-648-285-8

**A STUDY ON NEEDS FOR SUPERVISION OF HOME ECONOMICS
TEACHERS IN VOCATIONAL COLLEGES AND TECHNICAL
COLLEGES, NORTHEASTERN REGION**

SUPATRA AKE-AU

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2001

ISBN 974-648-285-8

© COPYRIGHT 2001 โดยไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่สงวนลิขสิทธิ์
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

KING MONGKUT'S OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัย
สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

A STUDY ON NEEDS FOR SUPERVISION OF HOME
ECONOMICS TEACHERS IN VOCATIONAL COLLEGES
AND TECHNICAL COLLEGES, NORTHEASTERN REGION

ชื่อนักศึกษา

นางสาวสุพัตรา เอกอุ

รหัสประจำตัว

38063141

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

การบริหารอาชีวศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ไพรัตน์

ฝึกน้อย

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.ศิริพรรณ

ชุนนุม

ดร.ณรงค์

พิมสาร

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
อาจารย์ไพรัตน์	ฝึกน้อย	
ดร.ศิริพรรณ	ชุนนุม	
ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	
รศ.ดร.ปรีชาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	
ดร.มาลัย	จิรวัดนเกษตร	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 4 มิถุนายน 2544 เวลา 16.30 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องเรียนปริญญาโท 1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อดิษฐ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา และเพื่อใช้ในการอ้างอิงเท่านั้น ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงแหล่งที่มาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... 2544

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
นักศึกษา	นางสาวสุพัตรา เอกอุ
รหัสประจำตัว	38063141
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2544
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	อาจารย์ไพรัตน์ ฝึกน้อย
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม ดร. ณรงค์ พิมสาร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา และครูอาจารย์วิทยาลัยเทคนิค 7 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านเทคนิคและวิธีสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านการวิจัยและพัฒนา ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน (2) เปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิทยาลัยเทคนิคโดยทำการศึกษาจากครูอาจารย์คหกรรมที่ทำการสอนในปีการศึกษา 2542 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า

ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรม โดยภาพรวมมีความต้องการนิเทศในระดับมาก โดยมีความต้องการการนิเทศด้านหลักสูตรเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านเทคนิคและวิธีสอน ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านวิจัยและพัฒนา ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลเป็นอันดับสุดท้าย

Thesis Title	A study on needs for supervision of Home Economics Teachers in Vocational Colleges and Technical Colleges, Northeastern Region
Student	Miss. Supatra Ake-au
Studet ID.	38063141
Degree	Master of Industrial Education in Vocational Administration
Programme	Vocational Administration
Year	2001
Thesis Advisor	Mrs. Pairat Phaknoi
Thesis Co-advisor	Dr.Siripan Choomnoom Dr.Narong Pimsarn

ABSTRACT

The objectives of this research were : (1) to study supervision needs of Home Economic Teachers in Vocational and Technical Colleges in 7 aspects : Curriculum ; Technical and Instructional Methods; Instructional Media; Measurement and Evaluation; Knowledge and Vocational Skills; Research and Development; and Community Relationship. and (2) to compare the supervision needs of Home Economic Teachers in Vocational and Technical Colleges . All Home Economic Teachers who taught in an academic year of 1999 were respondents. Questionnaire were used for data collection.

The resarch findings were found that supervision needs of Home Economic Teachers as a whole were at the most level. The frist priority of supervision need was Curriculum ,Technical and Instructional Methods were the second ones. Knowledge and Vocational Skills, Research and development, Community Relationship, Instructional Media and Measurement and Evaluation were at the least leavels respectively.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 II
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยความกรุณาของอาจารย์ไพรัตน์ พิภน้อยอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ศิริพรรณ ชุมนุม และดร.ณรงค์ พิมสาร อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมที่ได้ทุ่มเท ให้คำแนะนำ ช่วยเหลืออย่างจริงใจ แก่ใจ ปรับปรุง และให้กำลังใจจนผู้วิจัยดำเนินการวิจัยจนบังเกิดผลสำเร็จในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์ ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์และคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมทุกท่านที่ได้อบรมและถ่ายทอดความรู้ สร้างกำลังใจที่เข้มแข็งให้กับผู้วิจัยด้วยความรักความเมตตาเสมอมา

กราบขอบพระคุณดร.โกสินท์ คลังแสง ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม นางชไมพร คุ่มพงษ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคายและนางสาวสุคนธ์ เอกอุ ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย ที่สนับสนุน และให้โอกาสแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา ขอขอบคุณครอบครัวเอกอุทุกคนที่เป็นกำลังใจอย่างดียิ่งมาโดยตลอด

ขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน และครูอาจารย์คหกรรม ตลอดจนกัลยาณมิตรทุกท่านที่ให้ความเอื้อเฟื้อเกื้อกูล จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าของวิทยานิพนธ์นี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูให้กับบิดามารดา บुरพจารย์และผู้มีพระคุณด้วยความเคารพยิ่ง

สุพิศรา เอกอุ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 การนิเทศการศึกษา.....	9
2.1.1 ความหมายของการนิเทศการศึกษา.....	9
2.1.2 จุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา.....	11
2.1.3 หลักการนิเทศการศึกษา.....	12
2.2 การนิเทศภายใน.....	15
2.2.1 ความหมายของการนิเทศภายใน.....	15
2.2.2 ความจำเป็นของการนิเทศภายใน.....	16
2.2.3 งานหลักของการนิเทศภายใน.....	19
2.2.4 กระบวนการการนิเทศภายใน.....	20
2.3 ปัญหาการนิเทศการศึกษา.....	22
2.4 ความต้องการการนิเทศ.....	25

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
3.1 ประชากร.....	46
3.2 เครื่องมือรวบรวมข้อมูล.....	47
3.2.1 การสร้างเครื่องมือ.....	47
3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	48
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	51
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	78
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	78
5.2 สมมุติฐานของการวิจัย.....	78
5.3 สรุปผลการวิจัย.....	78
5.4 อภิปรายผลการวิจัย.....	81
5.5 ข้อเสนอแนะ.....	97
บรรณานุกรม.....	99
ภาคผนวก.....	103
ประวัติผู้เขียน.....	126

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงค่าเฉลี่ยจำนวนครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	47
4.1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการการนิเทศของ ครูอาจารย์คหกรรมด้านหลักสูตร.....	52
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการการนิเทศของ ครูอาจารย์คหกรรมด้านเทคนิคและวิธีสอน.....	54
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการการนิเทศของ ครูอาจารย์คหกรรมด้านสื่อการเรียนการสอน.....	55
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการการนิเทศของ ครูอาจารย์คหกรรมด้านการวัดผลและประเมินผล.....	57
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการการนิเทศของ ครูอาจารย์คหกรรมด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ.....	58
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการการนิเทศของ ครูอาจารย์คหกรรมด้านการวิจัยและพัฒนา.....	59
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการการนิเทศของ ครูอาจารย์คหกรรมด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน.....	60
4.8 แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการ การนิเทศของ ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	61
4.9 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัย เทคนิคและครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาด้านหลักสูตร.....	62
4.10 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและครู อาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาด้านเทคนิคและวิธีสอน.....	65
4.11 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิค และครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาด้านสื่อการเรียนการสอน.....	67
.....	
.....	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.12 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิค และครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาด้านการวัดและประเมินผล.....	69
4.13 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิค และครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ.....	71
4.14 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิค และครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาด้านการวิจัยและพัฒนา.....	73
4.15 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิค และครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน.....	74
4.16 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยสังกัด กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านความต้องการการนิเทศ.....	76

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการด้านอาชีวศึกษาในปัจจุบัน กำลังเป็นสิ่งที่ได้รับการพัฒนาให้ก้าวหน้าไม่ว่าจะเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาหรือพัฒนาแล้วก็ตาม ความพยายามที่จะให้การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาเจริญจึงต้องเน้นผลผลิตที่จะตามมานั้นคือ ผู้เรียนจะต้องมีคุณภาพ รู้จักคิดค้นสร้างสรรค์งานเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่การพัฒนางานให้มากที่สุด สิ่งนั้นก็คือกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาที่มีมาตรฐานเพราะในปัจจุบันถ้าพลเมืองของประเทศมีอาชีพ มีรายได้ก็เท่ากับเป็นการส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ในปัจจุบันการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาได้จัดหลักสูตรหลายสาขาอาชีพ ซึ่งล้วนแต่ต้องได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไม่ว่าจะเป็นทางด้านช่างอุตสาหกรรม บริหารธุรกิจ ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม ซึ่งทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการไม่ว่าจะเป็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ตลอดจนการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้อย่างแท้จริง

แต่ในปัจจุบันการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเภทวิชาคหกรรม เริ่มเปลี่ยนแปลง ปรัชญาในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานจะเป็นไปในรูปแบบธุรกิจคหกรรมที่เน้นในการให้บริการมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านธุรกิจโรงแรม ด้านการท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ การดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ หรือการบริการด้านการดูแลรักษาความสะอาดในสถานประกอบการต่าง ๆ เป็นต้น และปัญหาหนึ่งที่มีก็จะได้รับการชี้แนะ และมีผลสะท้อนกลับมาสู่สถาบันผู้ผลิตนักเรียนนักศึกษาก็คือ คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาชีพของประเภทวิชาคหกรรม ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการตลาดแรงงาน ยังต้องได้รับการฝึกฝนทักษะฝีมือด้านวิชาชีพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพมากขึ้น และผู้ที่มีบทบาทสำคัญและรับผิดชอบเต็มที่และเป็นภาระหน้าที่โดยตรงก็คือครูอาจารย์คหกรรมนั่นเอง และการที่จะผลิตนักเรียนนักศึกษาให้มีความรู้ มีทักษะในวิชาชีพและมีคุณภาพตามที่ตลาดแรงงานต้องการนั้นจำเป็นต้องอาศัยครูอาจารย์คหกรรมที่มีความมุ่งมั่นในการที่จะแก้ไขทัศนคติและค่านิยมต่อวิชาชีพคหกรรม เพราะวิชาชีพคหกรรมมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตและมีส่วนช่วยให้ชีวิตมีคุณภาพได้ อีกทั้งวิชาชีพคหกรรมเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองปัจจัยขั้นพื้นฐานของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นอาหาร เสื้อผ้า และการจัดการบ้านเรือน หรือแม้กระทั่งงานประดิษฐ์ประดอยที่ต้องอาศัยความปราณีตทั้งสิ้น สวยงามและเกี่ยวข้องกับทางด้านงานอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย บางครั้งอาจเกิดความขัดแย้งในคุณค่าของวิชาชีพคหกรรมเกี่ยวกับงานอนุรักษ์และงานพัฒนา เพราะวิชาชีพคหกรรม

บางวิชาจะเกี่ยวข้องกับงานอนุรักษ์วัฒนธรรมและวิถีความเป็นอยู่ของคนไทย เช่น งานแกะสลักงานดอกไม้สด งานใบตอง งานเย็บปักถักร้อย ซึ่งถือว่าเป็นวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับเอกลักษณ์ประจำชาติและอีกด้านหนึ่ง ควรเป็นงานที่ต้องมีการพัฒนาให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและความต้องการของผู้บริโภค เช่น งานเสื้อผ้า งานอาหาร เป็นต้น แต่เดิมเรตัดเย็บเสื้อผ้าเพื่อตอบสนองความต้องการของสมาชิกในครอบครัว ประดิษฐ์ของใช้ภายในบ้านเพื่อตกแต่งบ้านและใช้สอย แต่ปัจจุบันแม่บ้านไม่มีเวลาสำหรับงานนี้มากนัก ภาวะเศรษฐกิจทำให้ต้องใช้เวลาสำหรับงานอื่น ๆ ด้วย ดังนั้นธุรกิจการให้บริการด้านวิชาชีพคหกรรมจึงเป็นเรื่องที่ครูอาจารย์คหกรรมจำเป็นต้องปลูกฝังและสร้างให้นักเรียนนักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาชีพคหกรรมต้องตระหนักและฝึกฝนตนเองเพื่อให้เกิดสำนึกในความเป็นนักวิชาชีพคหกรรมที่ตลาดแรงงานต้องการและที่สำคัญครูอาจารย์ คหกรรมจะต้องพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาคุณภาพของตนเองในทุก ๆ ด้าน

ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคุณภาพของครูอาจารย์คหกรรมให้มีความพร้อมทั้งทางภาคทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไป ในสถานศึกษาที่สอนด้านนี้ ครูอาจารย์ควรได้รับการช่วยเหลือพัฒนาทุกรูปแบบ ทั้งการอบรม การดูแลและแรงจูงใจ ส่งเสริมอย่างจริงจังจากผู้มีบทบาทรับผิดชอบไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้อำนวยการทุกฝ่าย หัวหน้าคณะ หัวหน้าแผนก เพราะสิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่การถ่ายทอดความรู้ ทักษะวิชาชีพ แก่นักเรียน นักศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานโดยตรง และวิธีที่จะช่วยให้ครูอาจารย์สาขาวิชาชีพในคณะคหกรรมมีความรู้ความสามารถ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น นั่นก็คือการนิเทศการศึกษาเพราะการนิเทศเป็นกระบวนการในการพัฒนาครูอาจารย์โดยตรง ซึ่งกระบวนการนิเทศนี้จะสามารถส่งผลสะท้อนและสนับสนุนให้การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา โดยเฉพาะสาขาวิชาชีพ ต่าง ๆ ในคณะคหกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์

จากบทความของกรมวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2527 : 59) ได้สรุปการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของนักศึกษาพบว่า ในด้านจิตวิทยา การนิเทศการสอนนั้นครูจำนวนมากมีทัศนคติในทางลบ ในทางที่ถูกข่มขู่ทางวิชาชีพ ทำให้ครูหมดกำลังใจ และเสียขวัญในความมั่นใจต่อความสามารถในการสอนของตน เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะลักษณะการนิเทศไม่เป็นที่พึงประสงค์ของครูดังนั้นครูจึงต่อต้านพฤติกรรมการนิเทศ และบทบาทของผู้นิเทศการสอนหรือนิเทศเพื่อบอกให้ทำตามที่ผู้นิเทศต้องการ มีบรรยากาศของการไม่มีการปรึกษาหารือร่วมกัน หรือได้พบปะกันก่อนระหว่างครูกับผู้นิเทศ จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจในวัตถุประสงค์ร่วมกัน ทำให้ไม่เป็นการพัฒนาการเรียนการสอน และสมรรถภาพของครูให้ดีขึ้นเท่าที่ควร

จะเห็นได้ว่า งานนิเทศมีความสำคัญอย่างยิ่ง จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นการนิเทศทั้งสิ้น ล้วนทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำ ไปใช้ การพัฒนาทางวิชาการของผู้สอนคหกรรมในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ (ถนอม

ศรี รัฐบุตร. 2538 : 2) พบว่า การปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับการนิเทศการสอนและพัฒนาวิชาการ สาขา คหกรรม ยังอยู่ในการปฏิบัติที่น้อยทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการขาดการประสานงานระหว่าง ผู้นิเทศกับผู้บริหารนิเทศหรือเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการนิเทศ ดังรายงานผลการวิจัยเกี่ยวกับ การสำรวจความต้องการนิเทศของครูอาจารย์ และผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาค ได้ สรุปได้ว่าผู้บริหารมีความคิดว่าการนิเทศเป็นสิ่งจำเป็นควรกระทำบ่อยและจะทำให้ครูได้ปรับปรุงเทคนิคและวิธีการสอนได้ความรู้แปลกใหม่ ส่วนครูมีความคิดว่าการนิเทศเป็นการเพิ่มภาระแก่ครู ทำให้เสียเวลาในการเรียนการสอนและประโยชน์ค่อนข้างน้อย

ในอดีตการนิเทศในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ผู้ทำหน้าที่โดยตรงก็คือหน่วยศึกษานิเทศก์กรมอาชีวศึกษา จากข้อมูลบุคลากรจำนวนศึกษานิเทศก์ของกรมอาชีวศึกษา เมื่อปี 2534 มีเพียง 195 คน เมื่อเปรียบเทียบกับข้าราชการครูจำนวน 10,040 คน (กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา. 2535) สิ่งที่ผู้วิจัยพบก็คือ จำนวนศึกษานิเทศก์กับภาระงานที่จะต้องรับผิดชอบในการให้การนิเทศ แก่ข้าราชการครูที่มีอัตราที่แตกต่างกันมาก และข้อมูลบุคลากรของศึกษานิเทศก์ เมื่อปี 2538 พบว่าจำนวนศึกษานิเทศก์ได้ลดลงเหลือเพียง 179 คน เมื่อเทียบกับข้าราชการครูในสถานศึกษาที่มีจำนวนถึง 18,658 คน (กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา. 2539 : 69) นั่นคือสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่า ผู้ที่จะเข้ามาให้ความช่วยเหลือและแนะนำคุณแลครูอาจารย์ ในด้านงานนิเทศมีจำนวนน้อยลง ซึ่งจาก ข้อมูลที่กล่าวมานี้ ก็ย่อมมีผลกระทบกระเทือนตามมา โดยเฉพาะครูอาจารย์ คหกรรมที่ยังต้องได้รับการดูแลและเอาใจใส่ ประกอบกับสภาพความต้องการของแต่ละวิทยาลัยย่อมจะแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นการยากที่ศึกษานิเทศก์จะเข้าใจและวิเคราะห์งานแผนการนิเทศได้อย่างตรงวัตถุประสงค์ ดังนั้น การกระตุ้นให้ครูอาจารย์ได้แก้ปัญหาและร่วมกันวางแผนแก้ไขได้ดีที่สุดก็คือ การให้ครูอาจารย์คหกรรมได้จัดการนิเทศภายในเพื่อช่วยให้ครูอาจารย์ได้พึ่งตนเอง และประกอบกับความรู้ความสามารถของครูอาจารย์แต่ละคนมีแตกต่างกันก็จะเป็นการกระตุ้นให้ครูอาจารย์ได้ร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันและยังทำให้ครูอาจารย์ได้รับประสบการณ์ตรงจากการจัดนิเทศภายในสถานศึกษา โดยไม่ต้องมีผู้คอย ชี้แนะตลอดเวลาและยังเป็นไป ตามปรัชญาการนิเทศสมัยใหม่ที่มุ่งเน้นบรรยากาศการนิเทศแบบประชาธิปไตย (สังคอุทรานันท์. 2530 : 617)

จากสภาพดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจว่าจะมีสาเหตุมาจากการที่บรรยากาศของการนิเทศไม่เป็นประชาธิปไตย หรือกิจกรรมการนิเทศที่จัดให้แก่ครูอาจารย์อาจเป็น กิจกรรมที่ไม่ตรงกับความต้องการของครูอาจารย์ หรือครูอาจารย์ยังมองไม่เห็นคุณค่า เพราะไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการนิเทศ เมื่อเป็นเช่นนี้การจัดการนิเทศจึงควรที่จะต้องวางแผนโดยหาข้อมูลเพื่อสำรวจความต้องการของผู้รับการนิเทศก่อน

ผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์ที่รับผิดชอบในการสอนด้านคหกรรมมาเป็นเวลา 20 ปี จึงมีความสนใจที่ต้องการทราบว่า ครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการการนิเทศ โดยเฉพาะงานการ

นิเทศภายในคหกรรมในหลาย ๆ ด้าน เพราะปัจจุบันการบรรจุครูอาจารย์สาขาวิชาชีพต่าง ๆ ใน คณะคหกรรมได้ลดจำนวนลงการที่แต่ละสถานศึกษาจะได้ครูอาจารย์สอนมาใหม่ และยังมี ความตั้งใจ และความกระตือรือร้นที่จะทุ่มเทให้แก่การพัฒนาในคณะคหกรรมเต็มที่ ก็ย่อมมีผลกระทบ ตามไปด้วย แต่ก็ไม่ได้หมายถึงว่าครูอาจารย์ที่บรรจุและมีอายุราชการนาน ๆ จะหมดความรับ ผิดชอบหรือความตั้งใจในการทำงาน เพียงแต่ถ้าครูอาจารย์เหล่านี้ได้รับการเอาใจใส่ แก้ไข ปรับเปลี่ยน ให้ไปสู่ทิศทางที่เป้าหมายได้วางไว้ ความรู้สึกที่ดี ขวัญและกำลังใจที่จะมุ่งมั่นในการ พัฒนามาก็คงจะจุดประกายขึ้นอีกครั้ง และข้อมูลที่จะได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะได้นำมาช่วยใน การวางแผนพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมการนิเทศภายในสถานศึกษาให้มีคุณภาพ มีขวัญและกำลังใจ เพื่อที่จะได้มีศักยภาพในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของตลาดแรงงาน ไปสู่นักเรียนนักศึกษาประเภทวิชาคหกรรมให้มีคุณภาพ มีทักษะและผลที่ตามมาคือตลาด แรงงานต้องการและยอมรับ และสิ่งที่สำคัญก็คือจะช่วยให้ประสิทธิภาพในการสอนของครู อาจารย์คณะ คหกรรมมีการพัฒนายิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 7 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านเทคนิคและวิธีการสอน
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล
5. ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ
6. ด้านการวิจัยและพัฒนา
7. ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมระหว่างวิทยาลัยอาชีวศึกษากับวิทยาลัยเทคนิคที่เปิดสอนคหกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษากับครูอาจารย์วิทยาลัยเทคนิคที่เปิดสอนคหกรรม มีความต้องการการนิเทศแตกต่างกัน และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารการนิเทศการศึกษาซึ่งหน่วยงานนิเทศก รมอาชีวศึกษา (2537 : 3-4) ได้กล่าวถึงความจำเป็นของการนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษาว่ามีความจำเป็นในการให้บริการทางวิชาการแก่ครูอาจารย์ ผู้ทำการสอนในสถานศึกษา ทั้งในด้านกระบวนการเรียน การสอน กระบวนการฝึกฝนคุณภาพของครูและช่วยเหลือครูในการเตรียมการสอนและการพัฒนา ครูในด้านการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ และได้ศึกษกรอบแนว ความคิดของโชค อ่อนพรม (2532 : ภาคผนวก) ได้ศึกษาความพร้อมและความต้องการพัฒนา งานวิชาการของครูช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา 8 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรด้านเทคนิควิธีสอน ด้านวัดและประเมินผล ด้านอุปกรณ์และเอกสารการสอน ด้านวิจัยและพัฒนา ด้านความรู้และงานทางช่าง ด้านการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ด้าน การให้บริการทางด้านวิชาการแก่ชุมชน จากนั้นผู้วิจัยจึงได้วางกรอบแนวคิดในการทำวิจัยครั้งนี้ โดยคำนึงถึงขอบข่ายงานวิชาการและงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมกับการจัดการนิเทศภายใน คณะคหกรรมในปัจจุบันและทิศทางที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตเพื่อเป็นกรอบในการวิจัยถึงการศึกษ ความต้องการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมในวิทยาลัยสังกัด กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 7 ด้านคือ

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านเทคนิคและวิธีการสอน
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล
5. ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ
6. ด้านการวิจัยและพัฒนา
7. ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัย อาชีวศึกษาและครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคที่เปิดสอนคหกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.5.1 ประชากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ ซึ่งผู้จัดทำขอสงวนสิทธิ์ในการค้า ไม่ว่ากล่าวถึงผู้ใดที่นำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารนี้ไว้ใช้ ตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 131 คน ที่ทำการสอนในปีการศึกษา 2542

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ สังกัดของครูอาจารย์คหกรรม ประกอบด้วย
 - 1.1 วิทยาลัยเทคนิค
 - 1.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการการนิเทศ 7 ด้าน ประกอบด้วย
 - 2.1 ด้านหลักสูตร
 - 2.2 ด้านเทคนิคและวิธีสอน
 - 2.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน
 - 2.4 ด้านการวัดและการประเมินผล
 - 2.5 ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ
 - 2.6 ด้านการวิจัยและพัฒนา
 - 2.7 ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

1.5.3 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์

ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมในวิทยาลัยอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเทคนิคที่เปิดสอนคหกรรม กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ จึงได้นิยามคำศัพท์ ดังนี้คือ

1.6.1 สังกัดของครูอาจารย์คหกรรม หมายถึง วิทยาลัยอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเทคนิคที่เปิดสอนคหกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.6.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษา หมายถึง วิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เปิดสอนประเภทวิชาคหกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกอบด้วยวิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์

1.6.3 วิทยาลัยเทคนิค หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เปิดสอนประเภทวิชาคหกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประกอบด้วย

วิทยาลัยเทคนิคยโสธร วิทยาลัยเทคนิคนครพนม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ วิทยาลัยเทคนิค โขชนด้านการค้า

ไม่จำกัดวง วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.4 ครูอาจารย์คหกรรม หมายถึง ครูอาจารย์ที่สอนวิชาชีพคหกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือประกอบด้วย

1.6.4.1 ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษา หมายถึงครูอาจารย์ที่สอนวิชาชีพประเภทวิชาชีพคหกรรมในวิทยาลัยอาชีวศึกษา

1.6.4.2 ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิค หมายถึงครูอาจารย์ที่สอนวิชาชีพประเภทวิชาชีพคหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคที่เปิดสอนคหกรรม

1.6.5 การนิเทศ หมายถึง การให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำปรึกษาด้ว้นกระบวนการนิเทศแก่ครูอาจารย์

1.6.6 ความต้องการการนิเทศ หมายถึง สภาพที่ครูอาจารย์คหกรรมต้องการและได้รับการแนะนำช่วยเหลือด้ว้นกระบวนการนิเทศเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดผลดีในด้ว้นต่าง ๆ ซึ่งความต้องการจะพิจารณาใน 7 ด้านดังนี้

1.6.6.1 ความต้องการการนิเทศด้ว้นหลักสูตร หมายถึง ความต้องการรับการนิเทศเกี่ยวกับหลักการและโครงสร้างของหลักสูตร การจัดหาเอกสารประกอบหลักสูตร การจัดทำแผนการสอน การจัดประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการทำหลักสูตรร่วมกับชุมชนเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และการจัดให้มีที่ปรึกษาทางวิชาการแก่ครูอาจารย์

1.6.6.2 ความต้องการการนิเทศด้ว้นเทคนิคและวิธีสอน หมายถึง ความต้องการรับการนิเทศเกี่ยวกับการจัดหาคู่มือและเอกสารเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอน การสาธิตการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพคหกรรม การศึกษาดูงาน การสังเกตการสอนในชั้นเรียน จัดสัมมนาเกี่ยวกับเทคนิคการสอนด้ว้น คหกรรม และจัดกลุ่มที่ปรึกษาด้ว้นเทคนิคการสอนวิชาชีพคหกรรม

1.6.6.3 ความต้องการการนิเทศด้ว้นสื่อการเรียนการสอน หมายถึง ความต้องการรับการนิเทศเกี่ยวกับการได้รับความรู้ในการใช้สื่อและอุปกรณ์ในการสอนวิชาชีพคหกรรม การผลิตสื่อการเรียนการสอน การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนความรู้ในการใช้สื่อ การดูแลรักษาสื่อการเรียน

1.6.6.4 ความต้องการการนิเทศด้ว้นการวัดผลและประเมินผล หมายถึง ความต้องการรับการนิเทศเกี่ยวกับหลักการเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนด้ว้นวิชาชีพคหกรรม การประชุมเชิงปฏิบัติการในการออกแบบประเมินผลการศึกษาวิชาชีพคหกรรม การสร้างข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพและเทคนิควิธีการประเมินผลการเรียนวิชาชีพคหกรรม

1.6.6.5 ความต้องการการนิเทศด้ว้นความรู้และทักษะวิชาชีพ หมายถึง ความต้องการรับการนิเทศเกี่ยวกับการฝึกอบรมเกี่ยวกับงานวิชาการ การจัดการธุรกิจคหกรรม การวางแผนการผลิตสินค้าและบริการ การศึกษาดูงาน การจัดแหล่งข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรม การจัดตั้งกลุ่มที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเขียนตำราทางวิชาการ การผลิตสินค้าและบริการเกี่ยวกับงาน คหกรรม

1.6.6 ความต้องการการนิเทศด้านการวิจัยและพัฒนา หมายถึง ความต้องการรับการนิเทศเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการวิจัย การจัดอบรมและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกระบวนการวิจัย การนำเอาผลงานวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงวิชาชีพคหกรรม การรวบรวมงานวิจัยเพื่อให้ครูอาจารย์ คหกรรมได้ใช้ศึกษาค้นคว้า

1.6.7 ความต้องการการนิเทศด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน หมายถึง ความต้องการรับการนิเทศเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรระยะสั้นวิชาชีพคหกรรม การแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์จากวิทยากรท้องถิ่น การร่วมกับชุมชนเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรมและการเขียนหลักสูตรระยะสั้นให้แก่ชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา ตามลำดับดังนี้

2.1 การนิเทศการศึกษา

2.1.1 ความหมายของการนิเทศการศึกษา

2.1.2 จุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา

2.1.3 หลักการนิเทศการศึกษา

2.2 การนิเทศภายใน

2.2.1 ความหมายของการนิเทศภายใน

2.2.2 ความจำเป็นของการนิเทศภายใน

2.2.3 งานหลักของการนิเทศภายใน

2.2.4 กระบวนการการนิเทศภายใน

2.3 ปัญหาการนิเทศการศึกษา

2.4 ความต้องการการนิเทศ แบ่งเป็น 7 ด้าน คือ

2.4.1 ด้านหลักสูตร

2.4.2 ด้านเทคนิคและวิธีสอน

2.4.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน

2.4.4 ด้านการวัดและประเมินผล

2.4.5 ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ

2.4.6 ด้านการวิจัยและพัฒนา

2.4.7 ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

2.1 การนิเทศการศึกษา

2.1.1 ความหมายของการนิเทศการศึกษา

คำว่า “การนิเทศ” หมายถึง ช่วยเหลือ แนะนำ หรือปรับปรุง และคำว่า “การศึกษา” หมายถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนเจริญงอกงามทุกวิถีทางทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ โดยเอกสารสามารถนำความเจริญงอกงามนั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขแก่นักเรียนการศึกษานี้ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาหลายท่านให้ความหมายของคำว่า “การนิเทศการศึกษา” ไว้มากมาย ทั้งในลักษณะที่สอดคล้องและแตกต่างกันก็เพียงนัยของลักษณะที่กล่าวถึง ดังเช่น

ภิญโญ สาธร (2519 : 274) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึงความพยายามทุกชนิดของเจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่นิเทศการศึกษา ในการแนะนำครู หรือ ผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้รู้จักวิธีการปรับปรุงการสอนหรือให้การศึกษา

สังัด อุทรานันท์ (2529 : 7) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา คือ กระบวนการทำงานร่วมกับครู และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนของนักเรียน

พนัส หันนาคินทร์ (2526 : 14) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาหมายถึง การปรับปรุงส่งเสริมการเรียนการสอนให้ดีขึ้น การนิเทศไม่ใช่การบังคับหรือจับผิดแต่เป็นการช่วยเหลือร่วมมือซึ่งกันและกัน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ดังนั้นการนิเทศการศึกษาจึงตั้งอยู่บนรากฐานแห่งมนุษยสัมพันธ์อันดี

สุภรณ์ ประดับแก้ว (2526 : 10) มีความเห็นว่า การนิเทศการศึกษาหมายถึงวิธีการทางเทคนิคของผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนได้ผลดี การประสานงาน การแนะนำกิจกรรมให้แก่ครู เพื่อส่งเสริมการสอน ส่งเสริมความเจริญก้าวหน้า ส่งเสริมในด้านความรู้ ตลอดจนช่วยปรับปรุงสถานการณ์ที่ล้อมรอบการเรียนด้วย

ไวลส์ (Wiles. 1967 : 127) สรุปว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกิจกรรมและบริการที่ช่วยให้ครูทำงานในหน้าที่ของตนได้ดีขึ้น ประกอบด้วยกิจกรรมทั้งหลายที่จะปรับปรุงการสอน ซึ่งรวมถึงการ อบรมครูและการพัฒนาหลักสูตร และกิจกรรมเหล่านี้ทำให้ครูมีกำลังใจดีขึ้นและมีมนุษยสัมพันธ์ดี ขึ้นด้วย

กู๊ด (Good. 1973 : 123) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา คือ “ความพยายาม” เท่านั้น ไม่ใช่ “อำนาจ” จะไปบังคับเขาไม่ได้ แต่ต้องใช้ความสามารถของตนให้ผู้รับการนิเทศยอมรับคำแนะนำไปปฏิบัติอย่างเต็มใจ

นอกจากนี้ การนิเทศ ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Supervision ซึ่งมาจากคำว่า Super แปลว่า ดีเลิศหรือวิเศษ และ vision แปลว่า การเห็นหรือนิมิต ฉะนั้น รวมคำ Supervision หรือ การนิเทศแล้วแปลว่า การเห็นอย่างวิเศษ หรือการเห็นอย่างด่องแท้ โดยเฉพาะเห็นปัญหาเพื่อที่จะให้ความช่วยเหลือ แนะนำ เพื่อพัฒนาปรับปรุงงานนั้น ๆ นั้นเอง

ดังนั้น การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการทำงานที่ต้องใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ ผสมผสานกันอย่างแยบยลของผู้ที่ทำงานร่วมกันซึ่งได้แก่ ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ เพื่อการสร้างสรรค์และพัฒนาการเรียนการสอน ในบรรยากาศที่เป็นประชาธิปไตย และเป็นวิทยาศาสตร์

ให้บรรลุจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.2 จุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา

การนิเทศศึกษามีความจำเป็นต่อกระบวนการเรียนการสอนอย่างยิ่ง เพราะเป็นวิธีหนึ่งที่ใช้ควบคู่กับการบริหารการศึกษา เพื่อจะช่วยพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ราบรื่นและมีผลสัมฤทธิ์สูง บุญเลิศ ภพลาภ (2537 :15) ได้สรุปไว้ดังต่อไปนี้คือ

1. เป็นการให้บริการทางวิชาการแก่ครูอาจารย์ที่ทำการสอนในสถานศึกษาเพราะการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่ซับซ้อนยุ่งยากและหลากหลาย ครูมีความแตกต่างระหว่างบุคคล การนิเทศการศึกษาจะช่วยให้ผู้มีความสามารถน้อยสามารถปฏิบัติงานได้เช่นเดียวกับผู้อื่นและครูใหม่ได้รับคำแนะนำเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยความมั่นใจ

2. เป็นบริการที่จำเป็นต่อความเจริญของงานของครู แม้ว่าครูจะเป็นผู้ได้รับการฝึกฝนมาจากสถาบันผลิตครูที่มีคุณภาพแล้วก็ตาม เมื่อไปทำงานในสถานศึกษา ครูต้องปรับปรุงฝึกฝนตนเองในสถานการณ์จริงอยู่เสมอ การเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจทำให้การศึกษามีการเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่น มีการพัฒนาเทคนิคการสอน เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์และสื่อการสอนต่าง ๆ ผู้นิเทศจะเป็นผู้แนะนำการเปลี่ยนแปลงและร่วมทำงานกับครู เพื่อช่วยครูให้สามารถปรับปรุงตนเองได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

3. ช่วยครูอาจารย์ในการเตรียมการสอน ทั้งนี้เพราะภาระกิจของครูอาจารย์ในสถานศึกษานั้นไม่ใช่มีแต่การสอนในชั้นเรียนอย่างเดียว ครู อาจารย์จะได้รับมอบหมายให้ทำงานธุรการหรืองานส่งเสริมการเรียนการสอนในหน้าที่อื่น ๆ อีก เช่น งานที่ปรึกษา งานการเงิน งานทะเบียน งานวิจัย ฯลฯ เป็นต้น จะทำให้ครูอาจารย์มีเวลาเตรียมการสอนน้อยลง การนิเทศการศึกษาจะช่วยครูให้สามารถเตรียมการสอนได้ถูกต้องและเหมาะสมภายในเวลาที่จำกัด

4. ทำให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัย ซึ่งปัจจุบันเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและไม่หยุดยั้ง การศึกษาจึงควรพัฒนา ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ ถ้าหากไม่มีผู้นำข่าวสารหรือสิ่งแปลกใหม่มาเสนอในสถานศึกษา ครูที่ทำการสอนในสถานศึกษา อาจจะไม่มีโอกาสได้ไปเสาะแสวงค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องใหม่ ๆ และทันสมัย โดยเฉพาะในกรณีของการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ ๆ การนิเทศการศึกษาจะช่วยครูอาจารย์ในเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดี

5. ส่งเสริมภาวะผู้นำทางวิชาชีพแบบประชาธิปไตย กล่าวคือ การนิเทศการศึกษาเป็นการทำงานร่วมกันของผู้นิเทศ ที่มีความเชี่ยวชาญทางการศึกษากับผู้รับการนิเทศ ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติการในสถานศึกษาโดยตรง ซึ่งการทำงานร่วมกันจะเป็นการผนึกกำลังสติปัญญา โดยเฉพาะ

ในภาวะผู้นำทางวิชาชีพแบบประชาธิปไตย จะเกิดประโยชน์ในทางสร้างสรรค์จากการรวมพลังกันคิดและปฏิบัติในกระบวนการทางการศึกษา

6. รักษามาตรฐานการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา ซึ่งเป็นผู้นำการนิเทศจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ คำปรึกษาและช่วยเหลือครูที่ทำการสอนให้มีความคิดกว้างไกลก้าวหน้าทันเทคโนโลยีขั้นสูงซึ่งกำลังเปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ การศึกษาจึงจะได้มาตรฐานตามสมัยของสังคม

กูด (Good. 1973 : 574) ได้กำหนดจุดหมายของการนิเทศการศึกษา คือ เพื่อช่วยเหลือครูในการปรับปรุงการสอน ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาชีพ และการพัฒนาตนเองในเรื่องการเลือกและปรับปรุงจุดประสงค์การสอน สื่อการสอน วิธีสอนและประเมินผลการเรียน

กวม (Gwynn. 1974 : 27 - 31) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา ไว้ว่า เพื่อช่วยเหลือและพัฒนาครูให้มีความเข้าใจเด็กและรู้ดีว่าเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ สร้างคุณลักษณะความเป็นผู้นำให้แก่ครู กระตุ้นและช่วยเหลือครูในเรื่องการจัดหาสื่อ การปรับปรุงวิธีสอน การประเมินผลทางการศึกษา และปรับปรุงหลักสูตรเพื่อนำไปใช้ได้เหมาะสม

2.1.3 หลักการนิเทศการศึกษา

หลักการ คือ ปรัชญาที่เป็นกรอบแนวความคิดหรือนโยบายในการกำหนดหรือควบคุมการกระทำในการปฏิบัติงานการนิเทศการศึกษา นักการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับหลักการนิเทศการศึกษาไว้ ซึ่งต่างก็เน้นที่กระบวนการประชาธิปไตยเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างหมู่คณะ ในขณะที่เดียวกันก็มุ่งส่งเสริมความคิดริเริ่มและความคิดอย่างเสรีให้แก่ครูอาจารย์ในการตัดสินใจ แก้ปัญหา การนิเทศการศึกษาใช้อิทธิพลเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปมากกว่าการใช้อำนาจ ซึ่งต้องอาศัยการศึกษา การสื่อสาร การฝึกอบรม การประเมินผล และการกำหนดมาตรฐานเป็นเครื่องมือส่งเสริมให้บุคคลมีการกระทำ ทักษะดี ความสนใจ นำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการไม่ใช่การสั่งการที่มีการบังคับให้จำต้องกระทำ บุญเลิศ ภพลาภ ได้สรุปหลักทั่วไปในการนิเทศการศึกษาตามที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

1. เริ่มจากสภาพปัจจุบันที่กำลังเผชิญอยู่ กล่าวคือ การแสวงหาความจริงอยู่เสมอ โครงการหรือแผนการนิเทศการศึกษาจะทำได้ก็ต่อเมื่อ ทราบความต้องการและปัญหาของโรงเรียน และชุมชน การพัฒนาหลักสูตรจะต้องสอดคล้องกับสภาพชุมชนนั้น ๆ และการปรับปรุงพัฒนาวิธีการสอน ตลอดจนอุปกรณ์การสอน เครื่องมือเครื่องใช้ ก็จะต้องเหมาะสมกับวัยและสภาพของเด็กในชุมชนนั้น

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ถูกต้องตามหลักวิชา หมายความว่า การนิเทศการศึกษาจะต้องมีนโยบาย จุดมุ่งหมาย และแนวทางการปฏิบัติงานการนิเทศที่แน่นอน เมื่อมีนโยบายที่แน่นอนว่าจะทำการนิเทศเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนในระดับอย่างไร และทำการศึกษาค้นคว้าความต้องการของสถานศึกษาในเรื่องที่จะนิเทศแล้วก็กำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อจะได้มีเกณฑ์ในการปฏิบัติว่าจะต้องทำเพียงใด สารระ เครื่องมือ เครื่องใช้ ที่เป็นสื่ออุปกรณ์และกลยุทธ์ในการสอน ตลอดจนมีการกำกับติดตามและประเมินผล การนิเทศด้วย

3. เป็นประชาธิปไตย ผู้นิเทศการศึกษา คือ ผู้นำด้านวิชาการของครูอาจารย์จะต้องเป็นผู้ยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น โดยเท่าเทียมกัน เห็นความสำคัญของความแตกต่างระหว่างบุคคล เปิดโอกาสให้ผู้รับการนิเทศมีอิสระที่จะคิดริเริ่ม มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และแผนปฏิบัติงาน ตลอดจนให้โอกาสและให้อิสระในการเป็นผู้นำในสิ่งที่ถนัดและมีความสามารถด้วย

4. เป็นวิทยาศาสตร์ กล่าวคือมีขั้นตอนการทำงานนิเทศเป็นลำดับ มีระเบียบ มีวิธีการ มีการรวบรวมข้อมูล มีการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลเป็นปรนัยที่เชื่อถือได้ ซึ่งเป็นการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลและสามารถพิสูจน์ได้

5. ส่งเสริมและสร้างสรรค์ การส่งเสริมทำได้โดยการหลีกเลี่ยงการบังคับ การเข้มงวด ครอบงำและพิธีรีตรอง ในขณะที่เดียวกันควรมีการสร้างสรรค์ ซึ่งจะทำให้ได้โดยการสร้างบรรยากาศ ให้ครูหรือผู้รับการนิเทศรู้สึกเป็นอิสระ คล่องตัวและเกิดความมั่นใจในตนเองในการสร้างสิ่งใหม่ ๆ พยายามคิดหาวิธีทำงานใหม่ ๆ พยายามคิดหาวิธีทำงานใหม่ ๆ ตามสติปัญญาของตน

6. รวบรวมแหล่งวิทยาการเข้าเป็นกลุ่ม เพื่อเป็นการฝึกกำลังสติปัญญา การนิเทศที่ ผู้นิเทศรวมกันเป็นกลุ่ม น่าจะดีกว่าการนิเทศแบบแบ่งแยกผู้นิเทศออกเป็นรายบุคคล ทั้งนี้เพราะว่า งานนิเทศการศึกษาเป็นงานที่ต้องใช้ความรู้ความชำนาญ และความสามารถหลาย ๆ ด้าน ผู้นิเทศ ควรจะได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นคณะ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ และแนวความคิด กันและกัน และอีกประการหนึ่งผู้นิเทศทั้งหลายมีจุดมุ่งหมายปลายทางร่วมกัน แม้วิธีการดำเนิน ไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางจะแตกต่างกันการได้ร่วมทำงานกันจึงเป็นการฝึกกำลังสติปัญญา ความสามารถของหลาย ๆ คนเข้าด้วยกัน โอกาสที่จะถึงจุดมุ่งหมายปลายทางจึงมีมาก

7. กระตุ้น ประสานงาน และแนะนำให้เกิดความเจริญของงานแก่ครูอาจารย์ นักเรียน และโรงเรียน การนิเทศนั้นรวมถึงการฝึกอบรม เพื่อให้ครูเข้าใจการสอนโดยทั่วไปและให้มีการ พัฒนาเทคนิควิธีสอนให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการฝึกทักษะและประสบการณ์ในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการสอน การพัฒนาทัศนคติในการทำงานของผู้สอน ครูอาจารย์ การปรับปรุงเอกสาร

หลักสูตร เช่นประมวลการสอน โครงการสอน แผนการสอน เป็นต้น และเมื่อครูมีความพร้อมในการสอนย่อมมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และประสิทธิภาพการเรียนการสอน นำมาซึ่งชื่อเสียงของโรงเรียนด้วย (ชาติ มณีศรี. 2523 : 45)

8. สร้างมนุษยสัมพันธ์ในการนิเทศ ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศที่ทำงานร่วมกันจะต้องเป็นผู้ที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ โดยเฉพาะผู้นิเทศจะต้องเป็นผู้ที่ยอมรับนับถือบุคคลอื่น เห็นอกเห็นใจไว้ต่อความรู้สึกของคนอื่น ตรงไปตรงมา และช่วยเหลือคนอื่นอย่างจริงใจและจริงจังด้วย จึงจะทำให้มีความสัมพันธ์อันดีกับผู้รับการนิเทศ

9. บำรุงขวัญของครู สัมฤทธิ์ผลการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับขวัญของครูอาจารย์ ถ้าครูอาจารย์มีความอบอุ่นใจ ย่อมมีกำลังใจทำงานจนสุดความสามารถของตน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ผู้นิเทศไม่ควรขอร้องให้ครูที่ไม่มีความถนัด ทำสิ่งซึ่งต้องการความชำนาญและไม่ควรให้ครูทำสิ่งที่ตัวผู้นิเทศเองไม่อยากจะทำ การไปเยี่ยมโรงเรียนเพื่อสำรวจความต้องการและให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา ก็เป็นการบำรุงขวัญและสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีในหมู่ผู้รับการนิเทศและผู้นิเทศ

10. สัมพันธ์กับการบริหาร การนิเทศกับการบริหารแยกจากกันไม่ได้ แต่จะประสานสัมพันธ์กัน กล่าวคือผู้บริหารต้องทำหน้าที่ทั้งนิเทศและบริหารพร้อมกัน เพราะผู้ปฏิบัติที่ได้รับคำสั่งให้ทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งควรจะได้รับคำแนะนำช่วยเหลือในการดำเนินการปฏิบัติงานนั้น ๆ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การบริหารจะเป็นคำสั่งให้ผู้ปฏิบัติทำอะไรและนิเทศ จะเป็นการแนะนำช่วยเหลือในการปฏิบัติงานนั้น ๆ ให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี ฉะนั้นการนิเทศจึงประสานสัมพันธ์กับการบริหารอย่างใกล้ชิด

11. จุดมุ่งหมายสูงสุด คือ ช่วยให้นักเรียนบรรลุผลตามความมุ่งหมายของการศึกษากิจกรรมใด ๆ ที่จัดไว้ในกระบวนการนิเทศการศึกษาไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมนักเรียน ครูผู้บริหารหรือบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทำให้การศึกษาแก่นักเรียน ตลอดจนการพัฒนาหลักสูตร การปรับปรุงอุปกรณ์การเรียนการสอนหรือการวิเคราะห์วิจัยในเรื่องการเรียนการสอนของผู้นิเทศ ควรจะเพื่อประโยชน์ในการหาช่องทางช่วยเหลือให้นักเรียนให้บรรลุผลการเรียนตามความมุ่งหมายของการศึกษา

12. ขจัดช่องว่างระหว่างสถานศึกษาและชุมชน ในการจัดทำหลักสูตรที่ศึกษาความต้องการของผู้เรียนและชุมชนนั้น จะทำให้หลักสูตรตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชน แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อนำหลักสูตรไปใช้ผู้นิเทศควรส่งเสริมให้ครูได้จัดกิจกรรมที่ชุมชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ และความร่วมมือกับผู้นำในชุมชน วางแผนปรับปรุงสถานศึกษาและชุมชน

ตลอดจนต้องเร่งรื้อ กระตุ้นและช่วยเหลือให้ครูใช้ทรัพยากรในชุมชนให้เกิดประโยชน์ในการเรียน การสอนมากที่สุด

นอกจากนี้ สัจด์ อุทรานันท์ (2530 : 15 - 17) ยังได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญที่เกี่ยวกับ หลักการนิเทศการศึกษาในปัจจุบันไว้ดังนี้ คือ

1. การนิเทศการศึกษา เป็น “กระบวนการ” ทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ผู้นิเทศ และ ผู้รับการนิเทศ
2. การนิเทศการศึกษามีเป้าหมายอยู่ที่คุณภาพของนักเรียน แต่การดำเนินงานนั้นจะกระทำโดยผ่าน “ตัวกลาง” คือครูและบุคลากรทางการศึกษา
3. การนิเทศการศึกษาในประเทศไทย เน้นบรรยากาศแห่งความเป็นประชาธิปไตย จากหลักการนิเทศการศึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษาควรเป็นวิทยาศาสตร์ ดำเนินการอย่างเป็นทางการ โดยผ่านตัวครูและบุคลากรทางการศึกษา บรรยากาศของการนิเทศควรเป็นแบบประชาธิปไตย คือ มีความเป็นกันเองตกลงร่วมกันอย่างมีเหตุผล และเป็นไปตามความต้องการของครู

2.2 การนิเทศภายใน

2.2.1 ความหมายของการนิเทศภายใน

การพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา แต่เดิมเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ซึ่งเป็นบุคลากร จากภายนอกสถานศึกษานั้นเป็นไปอย่างล่าช้าและไม่สามารถติดตามให้การนิเทศได้อย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้การนิเทศการศึกษาโดยศึกษานิเทศก์อาจจะได้ผลไม่มากนัก ทั้งนี้เนื่องมาจากการขยายตัว ในด้านจำนวนสถานศึกษา ขนาดของสถานศึกษา และจำนวนบุคลากรในสถานศึกษามีจำนวนเพิ่ม มากขึ้น แต่ศึกษานิเทศก์มีอยู่จำนวนน้อย เมื่อคิดเป็นอัตราส่วนแล้วจะเห็นได้ว่า สัดส่วนของศึกษา นิเทศก์ต่อครูยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะทำให้การทำงานของศึกษานิเทศก์เป็นไปอย่างทั่วถึง นอกจากนี้ ยังมีข้อจำกัดในด้าน งบประมาณ ยานพาหนะ สื่อ และเครื่องมือการนิเทศการศึกษา ประกอบกับในปัจจุบันบุคลากรภายในสถานศึกษา มีความรู้ความสามารถสูงขึ้นจึงเห็นสมควรให้ บุคลากรภายในสถานศึกษา ดำเนินการนิเทศกันเอง หรือที่เรียกว่า “การนิเทศการศึกษาภายใน สถานศึกษา” ซึ่งจะเป็นการแบ่งเบาภาระของศึกษานิเทศก์และเร่งพัฒนาบุคลากรให้เป็นไปอย่าง รวดเร็ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษา เป็นการนิเทศที่จัดโดยคณะบุคลากรในสถานศึกษาได้แก่ ผู้นิเทศ ผู้บริหารของสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหาร คณะอาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้ง

เป็นอาจารย์นิเทศ การนิเทศภายในสถานศึกษา จึงหมายถึงการนิเทศการศึกษาที่มีการริเริ่มและจัด
ดำเนินการโดยบุคลากรภายในสถานศึกษา และในหลายโอกาสก็เชิญบุคลากรภายนอกเป็นวิทยากร
ร่วมโปรแกรม การนิเทศ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2521 : 52)

สิปปนนท์ เกตุทัต (2518 : 132) ให้ความหมายไว้ว่า การนิเทศการศึกษาภายใน
สถานศึกษาเป็นการนิเทศการศึกษา โดยอาศัยบุคลากรภายในสถานศึกษาเองเป็นผู้นิเทศ ได้แก่
ครูใหญ่หรือ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหมวดวิชา รวมทั้งครูที่มีความรู้ความ
สามารถและ ความชำนาญตลอดจนมีประสบการณ์ในการสอนเฉพาะสาขาวิชา บุคลากรเหล่านี้
จะต้องสามารถทำการนิเทศครูในสถานศึกษา ในรูปของการเป็นพี่น้อง การปรึกษางานในหมู่คณะ
การให้ความรู้เพิ่มเติมโดยถือหลักการฝึกกำลังปฏิบัติงานให้สำเร็จด้วยดีได้

วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์ (2528 : 92) ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาภายในสถาน
ศึกษา หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งได้แก่ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ หัวหน้าหมวดวิชาโดย
ความร่วมมือคณะครูในสถานศึกษาร่วมกันปรึกษาหารือเพื่อการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล
วางแผนปรับปรุง การเรียนการสอน ตลอดจนปรับปรุงคุณภาพของบุคลากรภายในสถานศึกษา
ให้ดีขึ้น นอกจากนี้สถานศึกษาอาจเชิญวิทยากรและศึกษานิเทศก์มาร่วมงานด้วย

สังค์ อุทรานันท์ (2530 : 92) ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาภายในสถาน
ศึกษาว่าเป็นกระบวนการทำงานของผู้บริหารสถานศึกษา (หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย) ในการพัฒนา
คุณภาพการทำงานของครูและบุคลากรภายในสถานศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์ผลสูงสุดใน
การเรียนของนักเรียน

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (2537 : 1) ได้สรุปและให้ความหมายของการ
นิเทศ การศึกษาภายในสถานศึกษาว่า เป็นกระบวนการทำงานวิชาการอย่างสร้างสรรค์ไม่หยุดนิ่ง
และเป็นประชาธิปไตยร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อส่งเสริมพัฒนากระบวนการจัด
การเรียน การสอนให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่าการนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษา หมายถึงความ
พยายามของบุคลากรภายในสถานศึกษา นับตั้งแต่ผู้บริหารสถานศึกษาลงไปในอันที่พัฒนาการ
จัดการเรียนการสอนของครูให้ดีขึ้น เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและ
ประสิทธิภาพ

2.2.2 ความจำเป็นของการนิเทศภายใน

การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นสำหรับครู กล่าวได้ว่า การนิเทศเป็นการนำเอา
ไม่ว่าการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกสู่ภายในสถานศึกษา ให้ครูเกิดการพัฒนาการทำงานของตนเอง แต่

การนิเทศจากภายนอกไม่อาจสนองความต้องการของสถานศึกษาได้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ระบบหรือวิธีการนิเทศภายในสถานศึกษา สจัด อุทรานันท์ (2539 : 198) ได้กล่าวว่า ในภาวะปัจจุบันการนิเทศภายในสถานศึกษามีความจำเป็นยิ่งขึ้นด้วยเหตุผล คือ

1. ศึกษานิเทศก์โดยตำแหน่งมีจำนวนจำกัด ไม่สามารถสนองความต้องการการนิเทศการศึกษาของสถานศึกษาได้ทั่วถึง

2. สภาพปัญหาและความต้องการของสถานศึกษาแต่ละแห่งไม่เหมือนกัน จึงเป็นการยากที่ศึกษานิเทศก์ ซึ่งอยู่ภายนอกจะรู้สภาพปัญหา และความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษาได้ การสนองความต้องการจึงเป็นไปได้ยาก

3. ในสภาพปัจจุบันบุคลากรในสถานศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ความสามารถเพียงพอ และบางคนยังมีความชำนาญในเฉพาะสาขาวิชาชีพอีกด้วย จึงสมควรจะใช้ทรัพยากรเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และยังเป็นการยินยอมซึ่งกันและกันด้วย

4. เป็นการสอดคล้องกับปรัชญา หลักการ และวิชาการของการนิเทศสมัยใหม่ที่สุด ซึ่งการนิเทศสมัยใหม่จะเกิดขึ้น โดยความร่วมมือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่ใช่จะต้องมีคนมากคอยชี้แนะให้ทำงานอยู่ตลอดเวลา

นอกจากนี้ความจำเป็นของการนิเทศภายในสถานอื่น ๆ ได้แก่

1. สถานศึกษามีความจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง
2. ครูอาจารย์ควรได้รับการกระตุ้นหรือนำความคิดใหม่มาใช้
3. ข้อมูลจากการนิเทศจะช่วยให้เข้าใจครู
4. สอดคล้องกับการนิเทศปัจจุบัน

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2524 : 251-252) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษา ซึ่งมีสาเหตุจากองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงระบบของการจัดการศึกษา
2. การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงตลอดจนการพัฒนาของหลักสูตร
3. ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว
4. ความเฉื่อยชา ความนิ่งเฉย และการขาดความสนใจครู ควรได้รับการกระตุ้นให้

ตื่นตัวอยู่เสมอ

5. วิทยาการ สังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 6. การขาดประสบการณ์ของครูใหญ่ หรือครูเก่าที่ก้าวหน้าไม่ทันต่อเทคนิคและวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น

ไม่ว่า การสอนใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ผลของการวิจัยค้นคว้าใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในวิชาการต่าง ๆ ควรได้รับการเผยแพร่และแปลความหมายออกเป็นการปฏิบัติ เพื่อให้การศึกษาได้ก้าวหน้าและงอกงามขึ้น

8. ประสิทธิภาพและอุดมการณ์ของการจัดการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไป ควรได้รับการถ่ายทอดและตอบสนองของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (2537 : 3 - 4) ได้อ้างถึงความจำเป็นของการนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษา ไว้ดังนี้

การนิเทศการศึกษาเป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่ใช้ควบคู่กับการบริหารการศึกษา เพื่อที่จะช่วยปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้ดำเนินไปด้วยความราบรื่น เรียบร้อย และมีผลสัมฤทธิ์สูง ฉะนั้นการนิเทศการศึกษาจึงจำเป็นอย่างยิ่งต่อระบบการศึกษา กล่าวคือ

1. การนิเทศการศึกษา มีความจำเป็นในการใช้บริการทางวิชาการแก่ครู - อาจารย์ ผู้ทำการสอนในสถานศึกษา ทั้งนี้เพราะกระบวนการเรียนการสอนมีกิจกรรมที่ซับซ้อนยุ่งยากและหลากหลาย ครูแต่ละคนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล การนิเทศการศึกษาจะช่วยให้ผู้มีความสามารถน้อย สามารถปฏิบัติงานได้เช่นผู้อื่น

2. การนิเทศการศึกษา มีความจำเป็นต่อความเจริญงอกงามของครูเพราะแม้ว่ามีสถาบันผลิตครูที่มีคุณภาพแล้วก็ตาม เมื่อไปทำงานในสถานศึกษา ครูก็ต้องฝึกฝนในสถานการณ์จริงอยู่เสมอ เพราะสภาพของสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

3. การนิเทศการศึกษา มีความจำเป็นต่อการช่วยเหลือครูในการเตรียมการสอน ทั้งนี้เพราะภาระกิจของครูในสถานศึกษานั้น ไม่ใช่เพียงแต่ทำการสอนในชั้นเรียนเท่านั้น ครูต้องทำงานอื่นที่เป็นงานส่งเสริมการเรียนการสอนในสถานศึกษาด้วย เช่น งานทะเบียน งานที่ปรึกษา งานการเงิน เป็นต้น ครูจึงต้องมีเวลาเตรียมการสอนน้อยหากไม่มีกรนิเทศช่วยเหลือครูจะไม่สามารถปฏิบัติงานให้คุณภาพได้

4. การนิเทศการศึกษา มีความจำเป็นต่อการทำให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัยอยู่เสมอ ทั้งนี้ เพราะปัจจุบันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและไม่หยุดยั้ง การศึกษาจึงพัฒนาไปทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ การนิเทศการศึกษาสามารถให้บริการข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิเคราะห์วิจัยหรือการอภิปรายได้

5. การนิเทศการศึกษา มีความจำเป็นต่อภาวะผู้นำทางวิชาชีพประชาธิปไตย เพราะสามารถให้ประโยชน์ในทางสร้างสรรค์จากการร่วมพลังกันคิดและปฏิบัติในกระบวนการทางการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การนิเทศการศึกษา มีความจำเป็นในการรักษามาตรฐานการศึกษา ทั้งนี้เพราะมีความคิดกว้างไกลก้าวหน้าทางเทคโนโลยีชั้นสูงที่กำลังเปลี่ยนแปลงอยู่ในขณะนี้

2.2.3 งานหลักของการนิเทศภายใน

งานหลักหรือภารกิจหลักสำคัญสำหรับการนิเทศการศึกษานั้น Harris (1963 : 210-212) ได้กำหนดไว้ 10 งาน คือ

1. งานด้านพัฒนาหลักสูตร (Developing curriculum) ซึ่งเกี่ยวกับการร่างหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตร การสร้างคู่มือหลักสูตร จัดทำแผนการสอน กำหนดการสอน การกำหนดมาตรฐานการเรียนการสอน และงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

2. การจัดการเรียนการสอน (Organizing for instruction) เกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอน การจัดกลุ่มนักเรียน การจัดเวลาเรียน

3. งานบุคลากร (Providing staff) เกี่ยวกับการจัดบุคลากรเข้าสอนหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การคัดเลือกบุคลากรโดยการสำรวจหา สอบคัดเลือก การเก็บรักษาทะเบียนประวัติบุคลากร

4. งานจัดซื้ออำนวยความสะดวก (providing facilities) เกี่ยวกับการจัดเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับครู ตลอดจนการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอาคารสถานที่เพื่อประโยชน์แก่การเรียนการสอน

5. การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ (providing materials) เกี่ยวกับการวิเคราะห์ประเมินเลือกสรรวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอน

6. งานฝึกอบรมบุคลากรประจำการ (Arranging for inservice education) ได้แก่ คณะครูหรือผู้ปฏิบัติงาน อันจะทำให้บุคคลเหล่านี้มีขีดความสามารถสูงขึ้น

7. งานปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ (Orienting staff members) ได้แก่ เกี่ยวกับการให้ข้อมูลที่เป็น ในการปฏิบัติสำหรับผู้ที่บรรจุเข้าทำงานใหม่ เพื่อให้บุคลากรเหล่านี้พร้อมที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดอุปสรรคอันอาจเกิดขึ้น

8. งานบริการพิเศษ (relating special puplics services) เกี่ยวกับการบริการที่จะช่วยให้กิจการของสถานศึกษาเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ รวมถึงงานพัฒนานโยบายและงานวางแผนให้บุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ

9. งานพัฒนาการประชาสัมพันธ์ (Developing publicrelations) เกี่ยวกับการสร้างความเข้าใจอันดีจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ประกอบด้วย การแจ้งข่าวคราวความเคลื่อนไหว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไหวทางการศึกษาให้ชุมชนได้ทราบ แสวงหาและเลือกใช้ทรัพยากรในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อ การศึกษาพยายามหลีกเลี่ยงอิทธิพลในทางที่ผิดและไม่เหมาะสมของชุมชนที่จะมีผลต่อการสอน

10. งานประเมินผลการเรียนการสอน (Evaluating instruction) เกี่ยวกับงานแผน การ จัดและดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการเรียนการสอนทุก ๆ ด้าน

2.2.4 กระบวนการนิเทศภายใน

สันต์ ธรรมบำรุง (2516 : 122) กล่าวคือ การที่จะดำเนินการนิเทศการศึกษาให้ประสบ ผลสำเร็จด้วยดีนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวเนื่องกัน 3 ประการคือ บุคคล (MAN) งาน (JOB) และกระบวนการ (PROCESS) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการนั้น วิจิตร วรอุบลวงกูร และคณะ (2519 : 158) ได้ให้ความหมายของคำว่า กระบวนการนิเทศการศึกษา หมายถึง แบบ แผนของการนิเทศการศึกษาที่ลำดับขั้นตอนไว้ต่อเนื่องกันอย่างมีระเบียบแบบแผนมีลำดับขั้นตอน การดำเนินงานอย่างต่อเนื่องกันอย่างมีระเบียบพร้อมด้วยเหตุผล และมีความเป็นไปได้ กระบวน การนิเทศการศึกษาจะช่วยให้งานนิเทศการศึกษา ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น กระบวนการนิเทศการศึกษาจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งที่ผู้นิเทศการศึกษาจะต้องกำหนด ขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินงานการนิเทศการศึกษา สำหรับขั้นตอนของกระบวนการนิเทศการ ศึกษาภายในสถานศึกษา มีผู้กล่าวถึงหลายท่านด้วยกัน

Harris (1975 : 14 – 15) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการศึกษาไว้ 6 ขั้นตอน คือ

1. การประเมินสภาพการทำงาน (Assessing) ในปัจจุบันซึ่งเป็นกระบวนการศึกษาถึง สภาพต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลจำเป็นเพื่อนำมาเป็นตัวกำหนดถึงความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลง
2. การจัดลำดับความสำคัญของงาน (Prioritizing) ซึ่งเป็นกระบวนการกำหนดเป้าหมาย จุดประสงค์ และกิจกรรมต่าง ๆ ตามลำดับความสำคัญ
3. การออกแบบวิธีการทำงาน (Designing) ซึ่งเป็นกระบวนการวางแผนหรือกำหนด โครงการต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพ
4. การจัดสรรทรัพยากร (Allocation resources) ซึ่งเป็นกระบวนการแบ่งและกำหนด ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้การนำไปใช้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด
5. การประสาน (Co - ordination) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับคน เวลา วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงบรรลุผลสำเร็จ
6. การชี้นำในการทำงาน (directing) ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติเพื่อ

ให้เกิดสภาพที่เหมาะสม อันจะสามารถบรรลุในการเปลี่ยนแปลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิจิตร วรธมากร และคณะ (2519 : 158) ได้กล่าวว่าการนิเทศการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานวิชาการ ดังนั้นกระบวนการที่ใช้ในการนิเทศการศึกษา จึงสามารถใช้กระบวนการบริหารทั่ว ๆ ไปได้ เช่นเดียวกับกระบวนการที่ได้รับการยกย่องและเป็นที่ยอมรับกันดีคือกระบวนการบริหารของ Luther Guilck ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 7 ขั้นตอน คือ 1. การวางแผนการปฏิบัติงาน 2. การจัดโครงสร้างของการบริหาร 3. การจัดบุคลากร 4. การวินิจฉัยสั่งการ 5. การประสานงาน 6. การรายงานผลการปฏิบัติงาน 7. การงบประมาณ

นอกจากนี้ สงัด อุทรานันท์ (2530 : 84 - 87) ได้เสนอกระบวนการการนิเทศการศึกษาที่เห็นว่ามีสอดคล้องกับสภาพสังคมไทย ควรมีขั้นตอนดังนี้ คือ

1. วางแผนการนิเทศ (Planning) เป็นขั้นตอนที่ผู้บริหาร ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศประชุมปรึกษาหารือเพื่อให้มาซึ่งปัญหาและความต้องการจำเป็นที่ต้องการนิเทศรวมทั้งการวางแผนถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศที่จะจัดขึ้น

2. ให้ความรู้ในสิ่งที่ทำ (Informing) เป็นขั้นตอนของการให้ความรู้ถึงสิ่งที่จะดำเนินการอย่างไร จะต้องอาศัยความรู้ความสามารถอย่างไรบ้าง จะมีขั้นตอนในการดำเนินการอย่างไร และจะอย่างไรจึงจะทำให้ผลงานออกมามีคุณภาพ

3. การปฏิบัติงาน (Doing) ประกอบด้วยการปฏิบัติงานใน 3 ลักษณะ คือ

3.1 การปฏิบัติงานของผู้รับการนิเทศเป็นขั้นที่ผู้รับการนิเทศลงมือปฏิบัติงานตามความสามารถที่ได้รับออกมาทันตามกำหนดเวลาและมีคุณภาพสูง

3.2 การปฏิบัติงานของผู้ให้การนิเทศ ขั้นนี้ผู้ให้การนิเทศจะทำการนิเทศและควบคุมคุณภาพให้งานสำเร็จออกมาทันตามกำหนดและมีคุณภาพสูง

3.3 การปฏิบัติงานของผู้สนับสนุนการนิเทศ ผู้บริหารก็จะให้บริการสนับสนุนให้เรื่องวัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนเครื่องมือใช้ต่าง ๆ ที่ช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างได้ผล

4. การสร้างขวัญและกำลังใจ (Reinforcing) ขั้นนี้เป็นขั้นของการเสริมกำลังใจของผู้บริหาร เพื่อให้ผู้รับการนิเทศมีความมั่นใจและบังเกิดความพึงพอใจ

5. ประเมินผลผลิตของการดำเนินงาน (Evaluating) เป็นขั้นที่ผู้นิเทศทำการประเมินผลการดำเนินงานซึ่งผ่านไปแล้วว่อย่างไร

จากกระบวนการนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษาดังกล่าว เมื่อสรุปแล้วจะมีขั้นตอนที่สำคัญอยู่ 5 ขั้นตอน คือ 1. การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ 2. การวางแผนการนิเทศ 3. การจัดทรัพยากรเพื่อใช้ในการนิเทศ 4. การปฏิบัติการนิเทศ และ 5. การประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงนามเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับรูปแบบและเทคนิควิธีการนิเทศการศึกษาระดับสถานศึกษานั้น เป็นการนิเทศภายในสถานศึกษา วัตถุประสงค์เพื่อให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการสอนและการปฏิบัติงานทั่ว ๆ ไป ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านหนึ่งด้านใดจะเป็นผู้ให้การนิเทศแก่ผู้ที่มาทำงานใหม่ หรือผู้ที่ทำงานนานแต่ไม่เคยได้รับการอบรมเพิ่มเติมและขาดประสบการณ์ ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศอาจสลับกันไปมาตามความเชี่ยวชาญของแต่ละคน และปัญหาที่เกิดขึ้น รูปแบบการนิเทศเป็นการนิเทศโดยตรง เทคนิควิธีการนิเทศก็เหมือนกับวิธีการนิเทศของศึกษานิเทศก์ เพียงแต่มุ่งเน้นความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการดำเนินการนิเทศระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ เทคนิคการนิเทศได้แก่

1. การสังเกตการสอน เป็นรูปแบบของการนิเทศแบบคลินิก ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศควรวิเคราะห์ปัญหาการสอนและสร้างเครื่องมือ เพื่อสังเกตการสอนร่วมกัน เมื่อถึงเวลาสอน ผู้รับการนิเทศจะสอนตามแผนที่วางไว้ ผู้นิเทศจะสังเกตพฤติกรรมการสอนทุกขั้นตอนและบันทึกไว้เมื่อเสร็จสิ้นการสอน ทั้งผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศจะมาพิจารณาปัญหาและข้อบกพร่องในการสอนครั้งนั้นร่วมกันและพิจารณาแนวทางแก้ไข เพื่อให้ผู้รับการนิเทศถือปฏิบัติต่อไป

นิพนธ์ ไทยพานิช (2528 : 102) กล่าวลักษณะของการนิเทศแบบคลินิก มีดังนี้

1. จะต้องให้การสังเกตการสอนเป็นไปอย่างใกล้ชิด
2. จะต้องมึระบบการสังเกตการสอนที่แน่นอนชัดเจนเพื่อให้เป็นข้อมูลของพฤติกรรมการสอนได้เที่ยงตรงและมีระบบ
3. ต้องมีความสัมพันธ์เชื่อถือกันอย่างจริงจัง โดยตรงระหว่างผู้รับการนิเทศและผู้นิเทศ
4. ทั้งสองฝ่ายจะต้องมีจุดมุ่งหวังและการคาดหวังในการนิเทศร่วมกัน
5. มีความเข้าใจและมีความสัมพันธ์ทางวิชาชีพการสอนอย่างลึกซึ้งร่วมกัน
6. การให้ประเมินผลงานของตนเอง เป็นเทคนิควิธีการนิเทศ โดยอาศัยเครื่องมือประเมินเป็นเครื่องมือปรับปรุงข้อบกพร่องของผู้รับการนิเทศเอง ถ้าจัดทำเครื่องมือชุดนี้ให้มีคุณภาพจะสามารถใช้ประเมินมาตรฐานการสอนของตนเองได้

2.3 ปัญหาการนิเทศการศึกษา

ในปัจจุบันการจัดการศึกษา มักมีปัจจัยต่าง ๆ เข้ามามีผลกระทบ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงและพัฒนาด้านการศึกษาอยู่ตลอดเวลา การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาในไม่ช้าก็จะต้องได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับปัจจัยข้างต้น

ไม่ว่าจะเป็นช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม และคหกรรม โดยเฉพาะหลักสูตร คหกรรมจะต้องได้รับการแก้ไขไม่ว่าจะเป็นด้านการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน เพื่อที่จะผลิตนักศึกษาให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสถานประกอบการต่าง ๆ การนิเทศการสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียน การสอน แต่เท่าที่ผ่านมการนิเทศส่วนใหญ่ยังไม่บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพราะยังมีปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเสมอ ปัญหาการนิเทศการสอนที่มีการพบเสมอ และนิพนธ์ ไทยพานิช (2526 : 13) ได้กล่าวถึงการนิเทศ การสอนไว้ว่า

1. ครูผู้สอนมีความรู้สึกว่าการนิเทศเป็นลักษณะของการเพิ่มพูนปัญหาแก่ครูผู้สอนมากกว่าจะเป็นการช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอน เพราะการนิเทศเป็นไปในลักษณะการวิพากษ์ การสอน การตรวจดูการสอน หรือการตรวจดูผลงานมากกว่าทำให้ครูผู้สอนรู้สึกหวาดกลัว ประหม่า ขาดความเชื่อมั่น ไม่ชอบใจ เพราะเกิดความรู้สึกว่าผู้นิเทศจะมาจับผิด

2. ปัญหาความต้องการในการนิเทศที่ว่าไปนั้นเป็นความต้องการของศึกษานิเทศก์เอง ที่ต้องปฏิบัติงานตามหน้าที่มากกว่าเป็นความต้องการของครูที่จะขอรับการนิเทศการสอน

3. ครูมีความรู้สึกต่อผู้นิเทศ ช่วยแก้ปัญหการเรียนการสอนของครูได้น้อย ทักษะคติ โดยทั่วไปของครูที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้นิเทศ จึงไม่เป็นไปทางที่ดี

สำหรับปัญหาและอุปสรรคของการนิเทศการศึกษาในกรมอาชีวศึกษาแบ่งออกได้ 2 ระดับ คือการนิเทศการศึกษาระดับกรมและการนิเทศภายในสถานศึกษา ประเด็นหลักได้แก่การนิเทศการศึกษาระดับกรม หน่วยศึกษานิเทศก์ไม่มีศักยภาพที่จะทำการนิเทศครูอาจารย์ได้ทั่วถึงทุกคน และทุกเรื่องที่เป็นความจำเป็นและความต้องการของสถานศึกษา ส่วนการนิเทศภายในสถานศึกษายังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนต่างคนต่างทำ ขาดประสิทธิภาพ หน่วยศึกษานิเทศก์ (2540 : 41) ได้สรุปสาเหตุของปัญหาและอุปสรรค ได้ดังนี้

1. ผู้บริหารการศึกษาและครูอาจารย์ ไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการนิเทศ การศึกษา จึงไม่ได้ให้การสนับสนุนอย่างจริงจังในการวางแผนอัตรากำลังของศึกษานิเทศก์แผน การสรรหา บรรจุแต่งตั้งศึกษานิเทศก์ แผนการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพ มาตรฐานและความก้าวหน้าของศึกษานิเทศก์ การจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมเพียงพอ จึงมีผลกระทบต่อจำนวน อัตราศึกษานิเทศก์ก็ไม่ได้เพิ่มขึ้นตามอัตราส่วนของครูอาจารย์ที่เพิ่มขึ้น ศึกษานิเทศก์ไม่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถเท่าที่ควร และไม่ได้รับแรงจูงใจในการเป็นศึกษานิเทศก์ ตลอดจนไม่ได้รับงบประมาณการนิเทศที่จะทำการนิเทศการศึกษาได้ทั่วถึงเพียงพอ (กรมอาชีวศึกษา. 2534 :

เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผู้นิเทศจัดโครงการนิเทศไม่สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของผู้รับการนิเทศในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา. 2534 : 8)

2.1 หลักสูตรวิธีการและเวลาในการนิเทศไม่ตรงกับความต้องการของผู้รับการนิเทศ

2.2 กระบวนการและวิธีการนิเทศเน้นเนื้อหาสาระมากกว่ากระบวนการเชิงระบบที่มุ่งให้ได้รับการนิเทศ คิดและวิเคราะห์ปัญหาด้วยตนเอง

2.3 กระบวนการนิเทศไม่ได้เน้นการมีส่วนร่วมของผู้รับการนิเทศ ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้รับการนิเทศและสถานศึกษาไม่สนใจที่จะเข้าร่วมโครงการ โดยไม่จัดส่งครูอาจารย์เข้ารับการนิเทศ หรือส่งตัวแทนที่ไม่เกี่ยวข้องเข้ารับการนิเทศแทน

3. ผู้รับการนิเทศมีปัญหาเกี่ยวกับการเข้ารับการนิเทศในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา. 2534 : 4)

1. มีภาระการสอนและงานด้านอื่น ๆ ของสถานศึกษามาก จึงไม่มีเวลาที่จะเข้ารับการนิเทศหรือเมื่อเข้ารับการนิเทศแล้ว แต่ไม่มีเวลาเตรียมการในการพัฒนางานตามที่ได้รับ การนิเทศมา

2. สถานศึกษาขาดงบประมาณส่งครูอาจารย์เข้ารับการนิเทศ

3. ผู้บังคับบัญชาของผู้รับการนิเทศไม่เห็นความสำคัญของการนิเทศการศึกษา จึงไม่ส่งครูอาจารย์เข้ารับการนิเทศหรือส่งตัวแทนที่ไม่ตรงกับงานที่จะพัฒนา

4. ตัวผู้รับการนิเทศมักคิดว่าตนเองมีความผิดหรือบกพร่องในหน้าที่จึงถูกบังคับหรือเรียกเข้ารับการนิเทศ จึงไม่เต็มใจที่จะเข้าโครงการนิเทศ

4. นโยบายและแผนงานด้านการนิเทศการศึกษาไม่ได้กำหนดไว้ในแผนอย่างชัดเจนเป็นเหตุให้

1. รูปแบบการจัดระบบและองค์การบริหารไม่ชัดเจนไม่มีกฎหมายรองรับมีผลกระทบต่อการบริหารบุคลากร การเงินและพัสดุ

2. รูปแบบการประสานงานของฝ่ายต่าง ๆ ที่ร่วมกันจัดการนิเทศการศึกษาไม่ชัดเจนเช่น การประสานงาน การนิเทศระหว่างหน่วยศึกษานิเทศก์กรมกับสถานศึกษาผู้จัดการนิเทศภายในสถานศึกษา

แนวทางการปรับปรุงแก้ไข กรมอาชีวศึกษา (2529 : 13) ได้สรุปแนวทางการแก้ไขการนิเทศการศึกษาในกรมอาชีวศึกษา ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การนิเทศการศึกษาให้ถือเป็นหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งในระดับกรมและระดับสถานศึกษา ในการให้การส่งเสริมสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการนิเทศตามโอกาสอันควร โดยกำหนดให้มีแผนงาน การกำหนดอัตรากำลัง การพัฒนาตัวศึกษานิเทศก์ การสร้างแรงจูงใจให้ครูอาจารย์มาเป็นศึกษานิเทศก์และจัดงบประมาณสนับสนุนให้ครูอาจารย์ทุกคนได้มีโอกาสเข้าโครงการนิเทศการศึกษายอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุก ๆ 3-5 ปี

2. หลักสูตรต้องสนองความต้องการของผู้รับการนิเทศ หน่วยงานของผู้รับการนิเทศ โดยให้ทุกฝ่ายร่วมกันค้นหาความต้องการและความจำเป็นในการนิเทศ โดยทำการสำรวจวิจัยร่วมกัน

3. กระบวนการนิเทศและวิธีการนิเทศ ควรเน้นให้ผู้รับการนิเทศได้เสาะแสวงหาวิธีการและแนวทางในการที่จะแก้ปัญหาด้วยตนเอง พร้อมทั้งสามารถทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี

4. สถานศึกษาควรมีแผนงานรองรับที่จะให้ผู้เข้ารับการนิเทศได้ปฏิบัติงานตามกระบวนการที่รับการฝึกอบรมมา และมีระบบการให้ขวัญและกำลังใจในการเลื่อนตำแหน่งและความก้าวหน้าในวิชาชีพอย่างเป็นระบบและยุติธรรม

5. ให้มีความร่วมมือในการจัดการนิเทศการศึกษาในกรมอาชีวศึกษาให้เป็นรูปธรรม โดยร่วมกันทุกขั้นตอนและชี้ให้ทุกฝ่ายมองเห็นประโยชน์ร่วมกันเพื่อเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติ

2.4 ความต้องการการนิเทศ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย เพื่อการศึกษาความต้องการการนิเทศครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 7 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านเทคนิคและวิธีสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

จากงานวิจัยทางการนิเทศการศึกษาของถนอมศรี รัฐบุตร (2538 : 1) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนางานวิชาการของผู้สอนคหกรรมในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ พบว่า ผู้สอนคหกรรมมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก และมีความรู้ความเข้าใจในงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการในการพัฒนางานวิชาการอยู่ในระดับ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
แม้ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิรินันท์ ชลินทุ (2538 : 1) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องสภาพและความต้องการการนิเทศ ภาย ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพณิชยกรรม สาขาพณิชยการ เขตกรุงเทพมหานคร พบ ว่า ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน อยู่ในระดับปฏิบัติน้อย และมีความต้องการการนิเทศการศึกษาในระดับความต้องการมาก ส่วน ครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน อยู่ในระดับปฏิบัติปานกลางและความต้องการการนิเทศภายในโรงเรียนอยู่ในระดับความต้องการ มาก

มีชัย แซ่มเชื้อ (2538 : 1) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการการนิเทศการสอน ของครูโรงเรียนในเครือตั้งตรงจิตรพณิชยการ กรุงเทพมหานคร พบว่าครูโรงเรียนในเครือตั้งตรง จิตรพณิชยการ สาขาบัญชี สาขาวิชาสามัญมีความต้องการการนิเทศการสอนในระดับมาก ส่วน ครูที่สอนสาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาเลขานุการ มีความต้องการในระดับปานกลาง และครูที่มี ประสบการณ์สอนน้อยกว่า 5 ปี มีความต้องการการนิเทศการสอนในระดับมาก แต่ครูที่มี ประสบการณ์สอน 5 ปีขึ้นไปมีความต้องการการนิเทศการสอนในระดับปานกลาง

2.4.1 ด้านหลักสูตร

ในการจัดการศึกษาหลักสูตร เป็นเป้าหมายที่จะเป็นตัวกำหนดแนวทางในการจัดการ ศึกษาไม่ว่าจะเป็นสาขาใด ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความ หมายเกี่ยวกับหลักสูตรไว้ดังนี้

หลักสูตร หมายถึง มวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน ไม่ว่าจะเรียนในห้องเรียน นอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ใน ด้านความรู้ ทักษะ และทักษะที่สำคัญแก่ชีวิต

หลักสูตร หมายถึง ข้อกำหนดด้วยจุดมุ่งหมาย แนวทาง วิธีการ และเนื้อหาสาระใน การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะและพฤติกรรม ที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของการศึกษา

กิจกรรมและประสบการณ์ที่ทางโรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน แต่ระดับตามระยะเวลาที่ กำหนด

นอกจากนี้นักการศึกษาต่างประเทศยังได้ให้ความหมายของหลักสูตรต่าง ๆ กัน ดังต่อ ไปนี้ คือ

Good ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. หลักสูตร คือ เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษาเช่น หลักสูตรสังคมศึกษา หลักสูตรศิลปศึกษา

2. หลักสูตร คือ คำโครงทั่วไปของเนื้อหาหรือเรื่องเฉพาะที่จะสอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็กเพื่อให้มีความรู้จนสำเร็จการเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ จนได้รับใบประกาศนียบัตร เพื่อสามารถเข้าเรียนต่อวิชาชีพได้

3. หลักสูตร คือ กลุ่มวิชาและประสบการณ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งนักเรียนได้เล่าเรียนภายใต้การแนะนำของครูในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา

หลักสูตร คือ แผนการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยเป้าหมายของการเรียนรู้ และจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจง เป้าหมายและจุดประสงค์เหล่านี้ จะเป็นเครื่องชี้แนวทางในการเลือกและ จัดหา และจะบ่งถึงวิธีการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการประเมินผลด้วย

หลักสูตร คือ ระบบของการวางแผนเพื่อการสอน

หลักสูตร คือ ลำดับขั้นตอนของหน่วยเนื้อหาต่าง ๆ

หลักสูตร คือ การชี้ให้เห็นการศึกษาของผู้เรียนอย่างคร่าว ๆ เป็นการระบุให้รู้รายวิชาที่ศึกษา

เมื่อประมวลความหมายของหลักสูตรที่นักการศึกษาหลาย ๆ คนให้ไว้ พอจะแบ่งความหมายของหลักสูตรออกได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ คือ

1. หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียนในความรับผิดชอบของสถาบันหนึ่ง

2. หลักสูตร หมายถึง แผนประสบการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการสอน หรือก่อนการปฏิบัติจริงในโครงการใดก็ตาม ในความหมายนี้ หลักสูตรแยกออกจากการสอนอย่างเด็ดขาด

นักการศึกษาได้ให้ทัศนะว่าหลักสูตรที่สมบูรณ์ต้องมีส่วนประกอบอย่างน้อยที่สุด 3 ส่วนคือ

1. จะให้ผู้เรียนเรียนอะไร หรือผู้สอนจะสอนอะไร
2. เรียนหรือสอนอย่างไร
3. สิ่งที่ต้องการให้เรียนหรือสิ่งที่สอนนั้นจะจัดลำดับอย่างไร

ความสำคัญของงานด้านหลักสูตรมีดังนี้

1. งานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนทำให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้
2. งานด้านหลักสูตรทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลตามเป้าหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดได้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. งานหลักสูตรเปรียบเสมือนแบบแปลนของการจัดการเรียนการสอนเพราะ หลักสูตรบอกไว้ว่า วัตถุประสงค์ที่ต้องการมีอะไรบ้าง จะใช้อะไรเป็นสื่อการสอน ใช้วิธีการฝึกอย่างไร จะต้องเตรียมอะไรบ้างในการเรียนการสอน หลักสูตรจึงมีความหมายสำคัญเป็นแผนยุทธศาสตร์ของการศึกษาที่นำไปสู่ความสำเร็จตามต้องการ

การนำหลักสูตรไปใช้นั้น วิชัย วงษ์ใหญ่ (2521 : 181 – 191) กล่าวว่าจะต้องกระทำอย่างชัดเจนและมีขั้นตอน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. เตรียมวางแผนเพื่อใช้หลักสูตรใหม่ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องวิเคราะห์หลักสูตรในเรื่องจุดมุ่งหมายเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ชุมชน จะมีส่วนใดของหลักสูตรที่ส่งเสริมจุดเด่นของชุมชน ความพร้อมของสถานศึกษาต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การจัดทำแผนการดำเนินงานซึ่งต้องประกอบด้วยบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ เป็นต้น

2. เตรียมการจัดอบรมครู เพื่อใช้หลักสูตรใหม่จะต้องพิจารณาโครงการฝึกอบรมให้ชัดเจนและมีขั้นตอนควรจะทำในรูปแบบใดระยะเวลาและวิทยากรที่จะช่วยเหลือเกี่ยวกับการอบรมให้แก่บุคคลใดบ้าง

3. จัดครูเข้าสอนแม้ครูจะผ่านการฝึกอบรมมาแล้ว ต้องพิจารณาอย่างรอบครอบเพราะครูแต่ละคนจะมีบทบาทอย่างมากต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นครูต้องมองเห็นความสำคัญและก้าวให้ทันกับเหตุการณ์ และการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

4. จัดตารางสอน สิ่งที่ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับในเรื่องระดับความยากง่ายของการเรียนรู้ถึงความสามารถของผู้เรียน และการแบ่งเวลาสำหรับเรื่องต่าง ๆ รวมถึงอัตราเวลาเรียนในแต่ละภาคการศึกษา ตลอดจนการสอนของครูด้วย

5. จัดบริการวัสดุอุปกรณ์ ประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนอันได้แก่การทำโครงการสอนและแผนการสอน พัฒนาคู่มือครู แบบเรียน และสื่อการเรียน การที่มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียน มาบริการได้ ต้องอาศัยบุคลากรหลายฝ่ายช่วยเหลือกัน ซึ่งจะเริ่มจากการวิเคราะห์หลักสูตร การวางรูปแบบ เลือกและการจัดหา ไม่ว่าจะซื้อ จัดทำเองหรือการแจกจากราชการก็ตาม ควรให้มีข้อบกพร่องน้อยที่สุด และสามารถแบ่งเบาภาระของครูได้มากที่สุดโดยผู้เรียนได้รับประโยชน์มากที่สุด

6. ประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร ให้กับผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษาของสถาน-ศึกษาและประชาชนในชุมชน เพื่อให้ทราบว่าการใช้หลักสูตรใหม่นั้นถูกหลานของเขาจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไรในการเรียนรู้ เจตคติและความสามารถในการแก้ปัญหา สิ่งที่ต้อง

คำนึงถึงอย่างมากในการประชาสัมพันธ์คือ การสื่อความหมาย เพราะชุมชนนั้นประกอบด้วยบุคคลหลายระดับพื้นฐานที่แตกต่างกัน

7. จัดสภาพแวดล้อมและการเลือกสรรโครงการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร สามารถที่จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากต่อครูและนักเรียน การให้บริการแก่ครูเป็นส่วนหนึ่งที่จะเอื้อให้ครูอาจารย์สามารถสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมทางวิชาการได้หลายรูปแบบ เช่น การส่งไปศึกษาอบรมหลักสูตรระยะสั้นในเรื่องที่กำลังปฏิบัติอยู่ การเข้าร่วมประชุมสัมมนา การเชิญวิทยาลัยมาสาธิต การฝึกปฏิบัติบรรยายตามหัวข้อที่ครูต้องการ การส่งเสริมให้ครูอาจารย์ที่มีทักษะความชำนาญที่แตกต่างกัน ได้มีโอกาสเผยแพร่วิชาความรู้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

8. จัดโครงการประเมินผลการใช้หลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตร เป็นสิ่งสำคัญที่ควรดำเนินการเป็นอันดับแรก ถ้าจุดมุ่งหมายของการใช้หลักสูตรกำหนดไว้ชัดเจน การประเมินผลเพื่อปรับปรุงก็จะทำได้ง่ายและตรงจุดว่าควรจะเริ่มที่จุดใด ทำอย่างไรและควรจะทำนึ่งถึงการประเมินทั้งระยะสั้นระยะยาวด้วย

สำหรับครูอาจารย์ผู้สอนในฐานะผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง มีส่วนที่จะสนับสนุนในการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพซึ่ง สัจจ อูทรานันท์ (2527 : 224) ได้กล่าวว่า บุคคลที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร มีดังนี้

1. นักวิชาการ ได้แก่ศึกษานิเทศก์ หรือนักวิชาการที่ทำหน้าที่พัฒนาหลักสูตร มีบทบาทในการส่งเสริมการใช้หลักสูตร ดังนี้

1.1 ช่วยพัฒนาครูให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรและการดำเนินการเรียนการสอน ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

1.2 ทำการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรในหน่วยงานที่ใช้หลักสูตร

1.3 ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินการใช้หลักสูตร โดยการใช้บริการวัสดุหลักสูตรและให้กำลังใจแก่ผู้นำหลักสูตร ไปใช้

2. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตร ดังนี้

2.1 ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่สถานศึกษาใช้ที่สถานศึกษาใช้อย่างชัดเจน

2.2 ให้บริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนชนิดต่าง ๆ แก่ครู

2.3 ดำเนินการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรภายในสถานศึกษาอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงานเพื่อการศึกษาเท่านั้นไม่อนุญาตให้เผยแพร่ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะพิมพ์ซ้ำ หักขั้ดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 สม่่าเสมอ

2.4 กระตุ้นและส่งเสริมครูในการใช้หลักสูตรอย่างถูกต้อง เช่น จัดอบรมหรือจัดประชุมสัมมนา เป็นต้น

2.5 ให้กำลังใจและบำรุงขวัญแก่ครูคนอื่น ๆ

3. หัวหน้าหมวดหรือหัวหน้าสายวิชา ควรจะดำเนินการส่งเสริมการใช้หลักสูตร ดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษารายละเอียด และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ตนเองรับผิดชอบอย่างชัดเจน

3.2 ช่วยวางแผนและจัดทำแผนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ตนเองรับผิดชอบ

3.3 จัดหาวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนและให้บริการแก่ครูคนที่อยู่ในสายเดียวกัน

3.4 ดำเนินการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเองอย่างสม่ำเสมอ

3.5 ทำการประสานงาน การใช้หลักสูตรกับหมวดวิชาอื่น ๆ หรือสายวิชาอื่น เพื่อให้การใช้หลักสูตรในสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ครูผู้สอนในฐานะเป็นผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง มีส่วนที่จะช่วยสนับสนุนในการใช้หลักสูตรภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพได้ ดังนี้

4.1 ทำการศึกษาหลักสูตร เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ตนเองใช้อย่างชัดเจน

4.2 ทำการปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้อยู่ให้มีความเหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4.3 ทำการสอนให้ถูกต้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่ใช้อยู่

4.4 พยายามคิดค้นหาวิธีการที่เหมาะสม หรือวิธีการที่มีประสิทธิภาพ สำหรับใช้หลักสูตรที่ตนเองเป็นผู้ใช้

5. บุคลากรอื่น ๆ ภายในสถานศึกษา ได้แก่ บรรณารักษ์ นักเทคโนโลยีทางการศึกษานักวัดผล นักแนะแนว ฯลฯ ต่างก็มีบทบาทในการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรโดยการทำในสิ่งต่อไปนี้

5.1 ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ตนเองรับผิดชอบอย่างเต็มที่

5.2 ให้ความช่วยเหลือหรือบริการแก่ครูผู้ใช้หลักสูตรอย่างเต็มที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหากับและห้องเรียนของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งสิ่งที่กล่าวมาถ้าครูอาจารย์ได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างสมบูรณ์ ก็จะทำให้นำหลักสูตรไปใช้ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

สรุปได้ว่า หลักสูตรเป็นโครงการให้การศึกษาโดยประมวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สถานศึกษาและครูผู้สอนจัดขึ้นไว้อย่างมีระบบ ตลอดจนหาปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยให้หลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมาย นั่นคือ ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะสอดคล้องกับ ความมุ่งหมายทางการศึกษาได้กำหนดไว้โดยมีองค์ประกอบ 4 ประการได้แก่ หลักการและจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและเวลาสอน การนำเอาหลักสูตรไปใช้และประเมินผล และบุคคลที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับ หลักสูตรในฐานะผู้ใช้โดยตรงก็คือครูอาจารย์นั่นเอง

ซึ่งความต้องการการนิเทศด้านหลักสูตร ผลการวิจัยของเจียมจิต เผือกศรี (2535 : 1) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร คณะศึกษาศาสตร์ สถานศึกษากลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา” พบว่า ในด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ผู้บริหารและครู-อาจารย์มีความเห็นสอดคล้องกันว่าควรปฏิบัติให้มากขึ้น คือมีการกระตุ้นให้บุคลากรมีกำลังใจในการพัฒนาตนเอง รองลงมาคือ นำปัญหาด้านการเรียนการสอนของ ครู-อาจารย์มาเป็นแนวทางการจัดอบรม เพื่อกระตุ้นให้ครู-อาจารย์มีความกระตือรือร้นในการจะยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ

และจากเอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการครั้งที่ 5 เล่มที่ 1 หน้า 625 ได้เสนอผลการวิจัยของรัตนพร รัตนชัยศิลป์ ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 พบว่าในด้านความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ มีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับปานกลาง ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล และอยู่ในระดับน้อยด้านเนื้อหาวิชา ด้านการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลในโรงเรียนขนาดเล็กอยู่ในระดับปานกลาง ด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอนอยู่ในระดับน้อย ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสื่อการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผล

ศิริพันธ์ ชลินทุ (2538 : 211) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพตามต้องการการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม สาขาพาณิชยกรรมเขตกรุงเทพมหานคร

มหานคร” พบว่า สภาพและความต้องการการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนของครูผู้สอนด้านการพัฒนาหลักสูตร มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแบบลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พรชัย พันธุ์อาดาพร (2532 : 1) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความต้องการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 6” พบว่า ความต้องการนิเทศศึกษาด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก

2.4.2. ด้านเทคนิคและวิธีสอน

เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกัน องค์ประกอบของการสอน ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 3 ด้านคือเนื้อหา ผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งหมายรวมถึงลักษณะของผู้เรียน จุดมุ่งหมายของการสอน เนื้อหาสาระ การเตรียมความพร้อม การจัดกิจกรรม การกำกับดูแล การตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของการเรียน และการปรับปรุงการสอน นอกจากนี้ การเลือกรูปแบบการสอนไม่ว่าจะเป็นการสอนแบบสาธิต บรรยาย การอภิปรายหรือการสอนทางทักษะวิชาชีพ ก็ต้องยึดหลักความเหมาะสมที่ต้องสัมพันธ์กันว่าจะเป็นผู้สอน เนื้อหา จุดมุ่งหมาย ตัวผู้เรียน และปฏิสัมพันธ์ของผู้สอนและผู้เรียน

ในการจัดการเรียนการสอน สจัด อุทรานันท์ (2527 : 30) กล่าวว่า มีองค์ประกอบที่จำเป็น ซึ่งประกอบด้วยลักษณะของผู้เรียนจุดมุ่งหมายของการสอน เนื้อหาสาระที่จะสอน การเตรียมความพร้อม ดำเนินการสอน กิจกรรมสร้างเสริมทักษะ กิจกรรมสนับสนุนและการควบคุม การตรวจสอบ สัมฤทธิ์ผลการสอน และการปรับปรุงแก้ไข

วิธีสอนที่ทำให้เกิดทักษะในการทำงาน มีดังนี้

1. วิเคราะห์สิ่งที่จะฝึกทักษะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเกิดทักษะในส่วนนั้น ว่าจะต้องฝึกทักษะส่วนไหนบ้างและต่อเนื่องกันอย่างไร
2. ทำการวัดพฤติกรรมก่อนการฝึกทักษะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเกิดทักษะในส่วนนั้น ว่าจะต้องฝึกทักษะส่วนไหนบ้างและต่อเนื่องกันอย่างไร
3. จัดลำดับขั้นตอนการฝึกทักษะจากง่ายไปหายากหรือจากขั้นพื้นฐานไปสู่ขั้นตอนที่สลับซับซ้อน
4. อธิบายสาธิตการปฏิบัติงานในการฝึกทักษะให้ผู้เรียนดู
5. ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ได้ฝึกอย่างต่อเนื่องพร้อม ๆ ให้รู้ผลสำเร็จของการฝึกทักษะ

ด้วย

องค์ประกอบของการสอบแบบฝึกทักษะปฏิบัติ มีดังนี้

1. สถานที่ฝึกปฏิบัติ เหมาะกับจุดมุ่งหมาย มีวิธีการ สถานที่ต้องเป็นแบบมาตรฐาน
2. อุปกรณ์และเครื่องมือ ต้องมีเพียงพอกับผู้เรียนอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน
3. เอกสารประกอบการฝึกทักษะ เช่น คู่มือฝึกปฏิบัติ เอกสารประกอบและแนะนำการฝึกทักษะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การเตรียมตัวของผู้เรียนและผู้สอน สำหรับผู้เรียนต้องทำตามเข้าใจชัดเจนทั้งขั้นตอนในการฝึกทักษะปฏิบัติ พิจารณาและทดสอบความสามารถของตนว่าพร้อมในทักษะดังกล่าวหรือไม่ ส่วนผู้สอนต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกทักษะ กำหนดเนื้อหาเตรียมเอกสาร เครื่องมือ อุปกรณ์ สถานที่และกำหนดเวลาในการฝึกทักษะ

5. การอภิปรายและประเมินผล

ในการเลือกวิธีสอน ครูอาจารย์จำเป็นต้องพิจารณาถึงพฤติกรรมการสอนของตนเองได้ จะเป็นข้อดีหรือข้อด้อยว่ามีความถนัดและมีความสามารถในการสอนอย่างไรจึงจะทำให้นักเรียนได้รับความรู้อย่างไรก็ตาม ไพศาล สินลารัตน์ (2524 : 13 - 14) ได้เสนอเกณฑ์ในการเลือกวิธีสอน ไว้ดังนี้

1. วิธีสอนแบบสั้น ๆ เหมาะสมกับตัวผู้สอนมากน้อยเพียงใด ผู้สอนมีความรู้ในด้านใด สนใจถนัดในด้านใด ซึ่งก็ควรจะต้องพยายามใช้แบบนั้นเป็นหลัก และควรมีการพัฒนาปรับปรุงแก้ไข วิธีสอนที่ตนเลือกใช้อย่างต่อเนื่อง

2. เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน ถ้าเป็นเนื้อหาที่เป็นทฤษฎี ก็ควรจะใช้วิธีการบรรยาย ถ้าเป็นเนื้อหาที่ต้องฝึกปฏิบัติก็ควรใช้วิธีการปฏิบัติ หรือใช้การอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน

3. เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการสอน วิธีสอนและจุดมุ่งหมายต้องให้สัมพันธ์กัน

4. เหมาะสมกับจำนวนและคุณลักษณะของผู้เรียน อาจใช้การสอนแบบกลุ่ม การสาธิต หรือทำกิจกรรมสัมพันธ์ในชั้นเรียน

5. เหมาะสมกับบทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

โชค อ่อนพรม (2531 : 53) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความพร้อมและความต้องการการพัฒนางานวิชาการของครูช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่าครูจ้างทั้ง 6 สาขา มีความรู้เกี่ยวกับงานวิชาการด้านเทคนิคและวิธีการสอนมากที่สุด

ทิวา อ่อนนุช (2537 : I-II) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการสอนของครู-อาจารย์ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. ครู-อาจารย์ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการสอนทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการเรียงลำดับดังนี้ อันดับ ที่ 1 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน อันดับที่ 2 ด้านกำหนดวัตถุประสงค์การสอน อันดับที่ 3 ด้านการเลือกวิธีการและเทคนิคการสอน อันดับที่ 4 ด้านการเตรียมการ

สอน อันดับที่ 5 ด้านเทคนิคการวัดและประเมินผล และอันดับที่ 6 ด้านการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน

2. ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการสอนของครู – อาจารย์ปรากฏดังนี้

2.1 ครู – อาจารย์ประเภทวิชาคหกรรมที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการสอนทั้ง 6 ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ .

2.2 ครู – อาจารย์ประเภทวิชาคหกรรมที่สอนต่างสาขาวิชากันมีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการสอนทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ครู – อาจารย์ประเภทวิชาคหกรรมมีความต้องการในวิธีการพัฒนาสมรรถภาพการสอนเรียงลำดับจากความต้องการมากไปหาน้อยดังนี้ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การจัดให้ครู – อาจารย์ไปทัศนศึกษาในสถานประกอบการ การจัดให้ครู – อาจารย์ได้ไปทัศนศึกษาในวิทยาลัยอื่นที่จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยสัมมนาวิชาการ การเผยแพร่ความรู้ด้านการเรียน การสอนในรูปแบบของสิ่งพิมพ์ การจัดห้องสมุด เฉพาะครู – อาจารย์ การจัดเอกสารให้ครู – อาจารย์ที่สนใจได้ศึกษาด้วยตนเอง จัดบริการตอบปัญหาเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอน การจัดที่ปรึกษาของครูอาจารย์ด้านการเรียนการสอน และวิธีการอื่น ๆ

สำหรับลำดับความต้องการสถานที่จัดกิจกรรมเสริมความรู้หรือกิจกรรมพัฒนาด้านการสอนของครู – อาจารย์ประเภทวิชาคหกรรมต้องการจัดในสถาบันของทางราชการหรือสถานศึกษาระดับสูงในประเทศเป็นอันดับ 1 อันดับที่ 2 จัดภายในวิทยาลัย อันดับที่ 3 จัดในโรงเรียนอุตสาหกรรม อันดับที่ 4 จัดในสถานศึกษาต่างประเทศ อันดับสุดท้ายจัดในโรงแรม

เจียมจิต เผือกศรี (2535 : 1) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร คณะวิชาคหกรรมศาสตร์ สถานศึกษากลุ่มภาคใต้ สังกัดกรม อาชีวศึกษา” พบว่า การนำปัญหาด้านการเรียนการสอนของครู อาจารย์มาเป็นแนวทางในการจัดอบรม เพื่อกระตุ้นให้ครู อาจารย์ มีความกระตือรือร้นในการจะยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ เป็นความต้องการอันดับสอง

เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการครั้งที่ 5 เล่ม 1 หน้า 625 ได้เสนอผลงานวิจัยของรัตนพร รัตนชัยศิลป์ ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาความจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10 พบว่า ในด้านความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่เพื่อการค้า ไม่ควรเผยแพร่ เช่น การค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดใหญ่ มีความต้องการด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และในโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กมีความต้องการจำเป็นด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอนอยู่ในระดับปานกลาง

สุภาพรณั์ สามารถ (2543 : 93) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการการพัฒนาครูอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ครูอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ต้องการพัฒนาความรู้ด้านวิธีสอน อยู่ในระดับมากทั้งแผนกวิชา

สรุปแล้ว เทคนิคและวิธีการสอนเป็นเรื่องที่ครูอาจารย์จะต้องเตรียมความพร้อม โดยยึดหลักความเหมาะสมคือเหมาะสมกับผู้สอน เนื้อหา จุดมุ่งหมาย ตัวผู้เรียนและบทบาทความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

2.4.3. ด้านสื่อการเรียนการสอน

เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้การถ่ายทอดของครูไปสู่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ของการเรียน การสอน ส่วนหนึ่งเป็นผลของการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน ครูจึงควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อการเรียนไม่ว่าจะเป็น ตัวเลือก การออกแบบ การผลิต การใช้ ตลอดจนการดูแลรักษาสื่อการเรียนการสอนแต่ละประเภท

กิตติมา ปรีดีดิลก (2529 : 102) ได้แบ่งประเภทของสื่อการเรียนการสอนได้เป็น 3 ประเภทคือ

1. เครื่องมือหรืออุปกรณ์ (Hardware) ได้แก่ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องเล่นจานเสียง เสียง วิทยู โทรทัศน์ เป็นต้น
2. วัสดุ (Software) ได้แก่ ฟิล์มฉายภาพยนตร์ ม้วนประกอบเสียงรายการวิทยุ หนังสือเรียน ของจริง หุ่นจำลอง แผนที่ แผนภูมิ ลูกโลก
3. เทคนิคหรือวิธีการ (Technique or Method) ได้แก่ เทคนิคในการแสดง การละเล่นละครหุ่น การสาธิตกรรมวิธี การศึกษานอกสถานที่ การจัดนิทรรศการ เป็นต้น

หลักเกณฑ์ในการใช้สื่อการเรียนการสอน มีดังนี้

1. เลือกสื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน
2. เลือกสื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหา
3. เลือกสื่อให้เหมาะกับเทคนิคและวิธีการสอน
4. เลือกสื่อให้เหมาะกับวัยและความสนใจของผู้เรียน
5. เลือกสื่อให้เหมาะสมกับเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ให้ทั้งนี้ทั้งนั้น ไม่เพื่อการศึกษาค้นคว้า มิฉะนั้นให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. เลือกสื่อที่พอจะหามาได้ และคำนึงถึงความสะดวกสบายในการนำมาใช้ ไม่จำเป็นต้องใช้สื่อราคาแพง ๆ

7. เลือกสื่อคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

กาญจนา คุณารักษ์ (2527 : 145 – 146) กล่าวว่าลักษณะของสื่อการเรียนการสอนที่ดีและการใช้สื่อการเรียนการสอน มีดังนี้

1. ลักษณะสื่อการเรียนการสอนที่ดี ควรจะสอดคล้องกับความมุ่งหมาย และเสนอเนื้อหา เหมาะสมกับชั้นและวัยของผู้เรียน เร้าและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ราคาถูกและคุ้มค่า

2. การใช้สื่อการเรียนการสอน ควรปฏิบัติดังนี้

2.1 เลือกสื่อการเรียนการสอน ตามประเภทของสื่อที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการสอนและสถานการณ์

2.2 ศึกษาคุณสมบัติของสื่อการเรียนที่เลือกแล้ว เพื่อป้องกันการผิดพลาดในการใช้

2.3 เตรียมการใช้สื่อการเรียนและสถานที่ให้พร้อมเพราะถ้าครูเตรียมไม่ดี อาจมีผลในทางลบได้เช่น ครูใช้อุปกรณ์สื่อไม่สอดคล้อง ม้วนวีดิโอสลักกล่อง ไม่มีปลั๊กไฟ เป็นต้น

2.4 ต้องมีการประเมินผล หลังการใช้ เพื่อการปรับปรุงแก้ไข

โชค อ่อนพรม (2531 : 53-56) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความพร้อมและความต้องการพัฒนางานวิชาการของครูช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูช่างทั้ง 6 สาขามีความรู้เกี่ยวกับงานวิชาการ ด้านเทคนิคและวิธีสอนมากที่สุด และด้านที่ครูช่างเห็นว่ายังมีความรู้ที่น้อยคือ งานวิชาการเกี่ยวกับด้านการวิจัยและพัฒนา ในขณะที่ความรู้ด้านอื่น ๆ ที่เหลืออีก 6 ด้านนั้น อยู่ในระดับปานกลางเหมือนกันหมด และเมื่อวิเคราะห์ความต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้พบว่า ครูช่างทั้ง 6 สาขาให้ความสำคัญต่อการเพิ่มพูนความรู้ในระดับมาก ทางด้านอุปกรณ์และเอกสารการสอน โดยเน้นในเรื่องเกี่ยวกับความรู้ด้านสื่อการเรียนการสอนเป็นสำคัญ นอกจากนั้นก็มีความต้องการวิจัยและพัฒนาด้านความรู้และงานทางช่าง ด้านการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการและด้านการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน ซึ่งครูช่างส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า ควรจะจัดโครงการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการแบบเฉพาะกิจตามความจำเป็นหรืออาจจะเป็นโครงการต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา โดยเน้นให้มีการร่วมมือเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับสถานประกอบการภาคเอกชนอย่างมีระบบและนอกจากนั้นการจัดให้มีการนิเทศภายในอย่างน้อยภาคเรียนละครั้ง เวลาที่เหมาะสมคือช่วงปิดภาคเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการครั้งที่ 5 เล่มที่ 1 หน้า 625 ได้เสนอผลงานวิจัยของรัตนาพร รัตนชัยศิลป์ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาความจำเป็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 10” พบว่า ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ความต้องการจำเป็นด้านสื่อการเรียนการสอน ในระดับน้อย

ทิวา อ่อนนุช (2537 : I) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการสอนของครู-อาจารย์ ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ครู-อาจารย์ประเภทวิชาคหกรรม ต้องการด้านการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน เป็นอันดับ 4

ศิริพันธ์ ชลินทุ (2538 : 213) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและความต้องการการนิเทศการศึกษภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม สาขาพาณิชยกรรม กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์การสอนมีความต้องการอยู่ในระดับมาก

2.2.4. ด้านการวัดและประเมินผล

ในการวัดและประเมินผลไม่เพียงจะช่วยให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนสอบได้หรือสอบตกเท่านั้น แต่ยังเป็นกระบวนการที่ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน การอบรม และการพัฒนาความเจริญงอกงามจากครูอาจารย์ไปสู่ผู้เรียน เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์และเอนกกุล กรีแสง (2519 : 3-5) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลการเรียน ไว้ดังนี้

1. ด้านผู้เรียน

1.1 เพื่อให้ผู้เรียนทราบจุดอ่อนหรือจุดเด่นของตนเอง อันเป็นแนวทางให้นักเรียนนักศึกษาเลือกเรียนวิชาหรืออาชีพที่เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถของตน

1.2 เพื่อกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียน

1.3 เพื่อให้ผู้เรียนสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ถูกต้อง การให้นักเรียนมีส่วนร่วมเฉลยข้อสอบจะช่วยให้นักเรียนนักศึกษาได้รู้ว่าเขาได้เข้าใจอะไร ผิดถูกอย่างไร

2. ด้านครูผู้สอน

2.1 เพื่อชี้ให้เห็นถึงความเจริญงอกงามของผู้เรียนแต่ละคน

2.2 เพื่อให้ครูทราบว่า เทคนิควิธีสอน อุปกรณ์การสอน เนื้อหาวิชาที่สอนมีประสิทธิภาพเพียงใด

2.3 ช่วยให้เห็นว่าการเรียนการสอนได้ผลตามความมุ่งหมายหรือไม่

2.4 ช่วยในการคัดเลือกประสบการณ์ วิธีสอนที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้หนังสือเล่มนี้ฟรี และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 เป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.6 เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขโปรแกรมการเรียนการสอน

2.7 เป็นข้อมูลในการวิจัยเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพวิธีสอน

โกวิทย์ ประवालพฤกษ์ และคณะ (2522 : 15) กล่าวว่าขั้นตอนของการประเมินผล การเรียนสรุปได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำความเข้าใจ “พฤติกรรม” ที่ต้องการประเมินโดยแปลความหรือตีความโดย รูปของการแสดงออกของผู้เรียนซึ่งเป็นขั้นทำความเข้าใจจุดประสงค์ในการสอนนั่นเอง

ขั้นที่ 2 ตั้ง “เกณฑ์” โดยการกำหนดว่า การแสดงออกของนักเรียนนักศึกษาต้องอยู่ใน ระดับใด ครูจึงยอมรับว่านักเรียนนักศึกษามีพฤติกรรมนั้นจริง

ขั้นที่ 3 วัดผลนักเรียนนักศึกษาโดยเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ “ข้อมูล” ที่บอกให้ทราบว่า พฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษายู่ในระดับใด

ขั้นที่ 4 ลงความเห็น ว่า นักเรียนนักศึกษามีพฤติกรรมจริงหรือไม่โดยนำข้อมูลจากขั้น ที่ 3 เปรียบเทียบกับขั้นที่ 2 ถ้าพฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ก็ยอมรับนักเรียนนักศึกษาพฤติกรรม นั้นจริงโดยสมบูรณ์แต่ถ้ายังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ก็ต้องหาสาเหตุข้อบกพร่องของการเรียน การสอนต่อไป

ขั้นที่ 5 ตัดสินใจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน การวัด และประเมินผลจะบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ขึ้นอยู่กับครูอาจารย์ผู้ทำหน้าที่วัดผลและประเมินผล การศึกษาของนักเรียนโดยตรง ดังนั้น ครูอาจารย์จึงควรพิจารณาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจใน เรื่องการวัดและประเมินผลทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 199-200) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดและ ประเมินผลไว้ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครู-อาจารย์ทำให้ครู-อาจารย์ทราบว่า ผลการ สอนของตนเป็นอย่างไร

2. เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักศึกษา ทำให้นักเรียนนักศึกษาได้ทราบว่าตนมี ความรู้ความสามารถ ความเข้าใจในการเรียนหรือไม่เพียงใด ซึ่งจะ เป็นแนวทางปรับปรุงตนเอง

3. เพื่อปรับปรุงระบบบริหารงานในสถานศึกษา ทำให้ทราบข้อเท็จจริงของหลัก สูตร การสอน บันทึกการสอนที่จะนำไปสู่การปฏิบัติว่าประสบปัญหาอย่างไรจะแก้ไขปรับปรุงอย่างไร

4. เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป เช่น ผลการเรียนรู้ การสำเร็จหลักสูตร เป็นแนวทางการทำงานและศึกษาต่อ

5. เพื่อเป็นหลักฐานด้านการศึกษาของสถานศึกษาในด้านการรับนักเรียนนักศึกษา ผลการเรียนรู้ และการสำเร็จหลักสูตร

6. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาในด้านผลการเรียนรู้และการสำเร็จการเรียนรู้ของนักเรียนนักศึกษา

โชค อ่อนพรม (2531 : 54) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความพร้อมและความต้องการการพัฒนางานวิชาการของครูช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา” ผลการวิจัยพบว่า ครูช่างทั้ง 6 สาขา มีความรู้เกี่ยวกับงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อวิเคราะห์ความต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้พบว่า ครูช่างทั้ง 6 สาขา ให้ความสำคัญต่อการเพิ่มพูนความรู้ในระดับมาก

ศรินทร์ ชลินทุ (2538 : 138) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและความต้องการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม สาขาพาณิชยกรรม เขตกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า สภาพและความต้องการการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนของผู้สอน ด้านการประเมินผลการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ถนอมศรี รัษฎุตร (2538 : 138) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความต้องการการพัฒนางานวิชาการของครูอาจารย์คหกรรมในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้” พบว่า ผู้สอนคหกรรมมีความต้องการพัฒนางานวิชาการ ด้านการวัดและประเมินผล ในภาครวมอยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่าการวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ครูอาจารย์ได้ทราบความก้าวหน้าของผู้เรียนว่ามีพัฒนาการก้าวหน้าไปเพียงใด มีสิ่งใดบ้างที่บกพร่องและต้องการทำการปรับปรุง แก้ไข เพื่อช่วยสร้างเสริมให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้

2.4.5. ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ

เป็นส่วนประกอบที่สำคัญสำหรับครูอาจารย์ที่สอนทางวิชาชีพ โดยเฉพาะคหกรรม เพราะจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติทางวิชาชีพ จึงจะสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาและยอมรับจากนักเรียนนักศึกษา

ศรินทร์ โคมลวนิช (2539 : 96) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนคหกรรมว่า วิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปเผยแพร่ ใช้นับคะแนน การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คหกรรมศาสตร์ในปัจจุบัน มุ่งให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประกอบอาชีพ หลักสูตรจึงมุ่งพัฒนาทักษะ และเจตคติที่ต้องการแสวงหาและพัฒนาอาชีพของตนโดยให้มีการกวาดค้นเรื่องฝีมือ ความอดทน ความขยันหมั่นเพียรเพื่อพัฒนาชีวิตให้มีมาตรฐานสูงขึ้นให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาการและเทคโนโลยี ให้มีทักษะทางด้านจัดการและการตลาด นอกจากนั้นเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนผู้ปกครองต่อการเรียนวิชาคหกรรม กรมอาชีวศึกษาจึงมีการปรับปรุงหลักสูตรคหกรรม เป็น คหกรรมเชิงธุรกิจเพื่อให้นักเรียนนักศึกษาที่เรียนด้านคหกรรมสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพเชิงธุรกิจได้โดยเน้นการประกอบอาชีพอิสระหรือหน่วยงานที่ต้องการทดลองใช้หลักสูตรนี้ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่นเป็นแห่งแรก

การเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาความเป็นอยู่ โดยรวมของประชาชน เพราะวิชาชีพคหกรรมสามารถสร้างอาชีพที่หลากหลายในท้องถิ่นได้ อีกทั้งยังเอื้อต่อความต้องการจำเป็นอันเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานในการดำรงชีพของมนุษย์ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยสี่เช่นความรู้เกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่ม การตัดเย็บเสื้อผ้า การประกอบอาหาร การจัดการทรัพยากรในครอบครัว นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าความงามและการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งได้สืบทอดกันมาช้านาน จนกลายเป็นวัฒนธรรมประเพณี จนเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า บทบาทของครูคหกรรม นอกจากจะสอนให้คนมีอาชีพแล้วยังทำหน้าที่ในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมให้อีกด้วย ครูคหกรรมจำเป็นต้องมีความรู้ ความสามารถ ทักษะและความชำนาญในวิชาชีพเฉพาะของตนเอง จึงจะสามารถถ่ายทอดไปสู่ลูกศิษย์ได้อย่างสมบูรณ์ ชุมพลตามพหัตถ์ (2541 : 69) กล่าวว่า การสอนวิชาชีพทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ผู้สอนควรมีความรู้อย่างลึกซึ้ง เพียงพอที่จะให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ ทักษะ ความเข้าใจในอาชีพเพื่อประโยชน์แก่ผู้เรียนที่เข้าสู่อาชีพ

คุณลักษณะของครูอาจารย์ที่สอนปฏิบัติเป็นสิ่งที่ควรคำนึงและพิจารณา เนื่องจากนักเรียน นักศึกษามักจะศรัทธาในตัวของครูอาจารย์ที่มีความชำนาญในการปฏิบัติงาน ต้องมีความกระตือรือร้นและต้องมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนนักศึกษาสามารถแนะนำ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้โดยตรงกับความรู้ความสามารถของนักเรียน และต้องเป็นตัวอย่างในการประสานประโยชน์กับชุมชนเป็นตัวอย่างที่ดีในการดำรงตน ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนนักศึกษาเป็นอย่างมาก

โชค อ่อนพรม (2531 : 54-35) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความพร้อมและความต้องการการพัฒนางานวิชาการของครูช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา” ผลการวิจัยพบว่า ครูช่างทั้ง 6 สาขา มีความรู้เกี่ยวกับงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล

อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อวิเคราะห์ความต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้พบว่า ครูช่างทั้ง 6 สาขาให้ความสำคัญต่อการเพิ่มพูนความรู้ในระดับมาก

สิรินันท์ ชลินทุ (2538 : 138) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและความต้องการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม สาขาพาณิชยกรรม เขตกรุงเทพมหานคร” ด้านการจัดอบรมครูประจำการ พบว่า ครูมีความเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าครูมีความต้องการอยู่ในระดับมาก

อรพิน สกุลสำราญสุข (2535 : 39) ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยสัมพันธ์กับการพัฒนาวิชาชีพของคณาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยครู พบว่า ครูอาจารย์ที่ต้องการความก้าวหน้าในวิชาชีพจะเขียนเอกสารตำรามากกว่าผู้ไม่สนใจความก้าวหน้าในชีวิตและอาจารย์ที่ต้องการความก้าวหน้าในตำแหน่งทางวิชาการจะเขียนตำรามากกว่าผู้ที่ไม่สนใจในตำแหน่งทางวิชาการ”

สรุปได้ว่าการสอนวิชาชีพคหกรรมครูอาจารย์จำเป็นต้องเป็นแบบอย่างและมีการพัฒนาตนเองทางทักษะวิชาชีพและวิชาการควบคู่กันไปเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

2.4.6 ด้านการวิจัยและพัฒนา

ในปัจจุบันการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้อาศัยกระบวนการทางสถิติมาใช้มากขึ้น เช่น การวิจัยในชั้นเรียน การประเมินผลจากสภาพจริง เพื่อช่วยให้การวางแผนการดำเนินงาน จัด กิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นและสามารถเป็นผลสะท้อนการปฏิบัติงานของครูอาจารย์ที่ทำหน้าที่การสอนว่าเป็นไปในทิศทางใดและจะมีการแก้ไขปรับปรุงอย่างไร

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2522 : 18-19) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ที่จะทำงานวิจัยได้ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นผู้มีความสามารถในการค้นคว้า เลือกลงและใช้ผลงานของคนอื่นอย่างดีและรวดเร็ว
2. เป็นผู้มีความรู้และทักษะในการใช้ระเบียบวิธีการวิจัย วิธีการทางวิทยาศาสตร์และหลักสูตรตรรกวิทยาในการแก้ปัญหา
3. เป็นผู้มีความรู้ในการใช้เครื่องมือต่าง ๆ
4. เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลและใช้วิธีทางสถิติวิเคราะห์
5. เป็นผู้มีความสามารถในการขมวดความคิดให้เป็นข้อยุติและนำไปใช้อ้างอิงได้อย่าง

กว้างขวาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่ลงเนื้อหา และต้องขออนุญาตเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. มีความสามารถในการตรวจสอบ วิพากษ์วิจารณ์และคาดคะเนได้ดี

7. มีระบบในการทำงาน ทำงานเป็นระเบียบและสามารถจัดหมวดหมู่ของความคิด ตลอดจนสามารถเขียนรายงานผลการวิจัยได้ดี

ไพศาล หวังพาณิชย์ (2531 : 21) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ เพื่อนำไปสู่วิทยาการแผ่นดินใหม่ ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยและผู้ใช้ผลการวิจัยและผู้ทำการวิจัยต่อไป

2. ทำให้รู้ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขในงานต่าง ๆ สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติโดยตรงและใช้ปฏิบัติโดยทั่วไป ผลของการวิจัยสามารถนำไปใช้วางแผน และกำหนดนโยบายในระดับต่าง ๆ ได้เหมาะสม ช่วยในการตัดสินใจของบุคคล วิธีการวิจัยสามารถนำไปใช้ในการ วิเคราะห์ปัญหาและวินิจฉัยสั่งงานได้ด้วย

3. ผลของงานวิจัย จะช่วยทำนายปรากฏการณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

4. ตอบสนองลักษณะธรรมชาติของมนุษย์ และพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องแท้จริงของมนุษย์

คชายุทธี มิตรสูงเนิน (2542 : 146) ได้กล่าวว่า “ครู อาจารย์จะต้องการศึกษาวิจัย ประดิษฐ์ คิดค้นหรือสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ครู อาจารย์ มีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาและแก้ไขสถานการณ์ได้นั้นคือ มาตรฐานทั้งผู้สอนและผู้เรียน จะต้องผ่านกระบวนการวิจัยและมีข้อมูลที่น่าเชื่อถือจะทำให้เป็นที่ยอมรับยิ่งขึ้น

โชค อ่อนพรม (2531 : 55-56) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความพร้อมและความต้องการพัฒนางานวิชาการของครูช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า ด้านที่ครูช่างทั้ง 6 สาขา เห็นว่ายังมีความรู้ที่น้อยคือ งานวิชาการเกี่ยวกับด้านการวิจัยและพัฒนา

ถนอมศรี รัษฎบุตร (2538 : 141) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความต้องการการพัฒนาวิชาการของครู อาจารย์ คหกรรมในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้” พบว่า ผู้สอนคหกรรมมีความรู้ความต้องการงานวิชาการด้านการวิจัยและพัฒนา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ศิริพันธ์ ชลินทุ (2538 : 215) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและความต้องการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชย์กรรม สาขาพาณิชย์การเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า การจัดตั้งทุนวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนมีการปฏิบัติในระดับน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่ลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.7. ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

เป็นบทบาทหนึ่งของครูผู้สอนวิชาชีพในสถานศึกษาในการพัฒนาท้องถิ่น ยกเว้นการศึกษา การเพิ่มรายได้แก่ประชาชน นอกจากนั้นยังเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาได้เป็นอย่างดี และเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับท้องถิ่น ประชาชนกับข้าราชการ สถานประกอบการ การสร้างความสัมพันธ์อาจกระทำในรูปแบบการให้บริการทางวิชาชีพ การแนะแนวอาชีพ การแลกเปลี่ยนภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับความต้องการ จำเป็นและการขาดแคลนของแต่ละ ชุมชน บทบาทของครูอาจารย์ควรจะสามารถที่จะเข้าไปช่วยเหลือความต้องการขั้นพื้นฐานของชุมชนได้เช่น ด้านอาหาร การแปรรูปอาหาร การถนอมอาหาร การตัดเย็บเสื้อผ้า ศิลปะประดิษฐ์ งานหัตถกรรม เป็นต้น ซึ่งทั้งนี้จะต้องมีการกำหนดนโยบายและแผนงานที่ชัดเจนเพื่อให้การพัฒนาในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเป็นไปอย่างราบรื่น

สิริ เทศประสิทธิ์ (2529 : 135-141) กล่าวว่าในการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน มีหลักการสำคัญ ดังนี้

1. บริการให้สอดคล้องกับนโยบาย วัตถุประสงค์ ความมุ่งหมาย เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาชุมชนที่รัฐบาลวางไว้

2. บริการให้สอดคล้องกับความต้องการอันจำเป็นและขาดแคลนซึ่งได้รับการสำรวจหรือเก็บข้อมูล บริการส่งเสริมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต นอกเหนือไปจากความต้องการอันจำเป็นและ ขาดแคลน

3. บริหารด้านวิชาการที่เหมาะสมกับชุมชนเนื่องจากการสำรวจและวิเคราะห์ ความต้องการและการขาดแคลนของชุมชนเมืองบางแห่งเห็นว่า บริการด้านวิชาการที่เหมาะสมกับชุมชนเมือง มีหลายประการ เช่น

3.1 วิชาชีพระยะสั้น เช่นช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างวิทยุ ช่างรถยนต์ พิมพ์ดีด การครัวและถนอมอาหาร ตัดเย็บเสื้อผ้า การเสริมสวย การประดิษฐ์ดอกไม้และการประดิษฐ์เศษวัสดุ

3.2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอื่น ๆ เช่นแนะแนวสุขภาพ แนะแนวศึกษา แนะแนวอาชีพ แนะแนวด้านศีลธรรม ศาสนาและวัฒนธรรม ห้องสมุดประชาชน นันทนาการ ดนตรี ขับร้อง ฟ้อนรำ กีฬาและการละเล่น

4. วิชาการที่เหมาะสมกับชุมชนชนบท มีหลายประการเช่น

4.1 วิชาชีพระยะสั้น เช่น ช่างเครื่องยนต์เล็ก ช่างไฟฟ้า ช่างวิทยุ การครัว และถนอมอาหาร การตัดเย็บเสื้อผ้า การประดิษฐ์เศษวัสดุ เสริมสวย

4.2 การรู้หนังสือ ได้แก่ รมรงค์เพื่อแก้ไขการไม่รู้หนังสือ เช่นการจัดตั้งชั้นเรียน ผู้ใหญ่เปิดเสรีขั้นพื้นฐานและการช่วยสอนผู้ใหญ่ให้รู้หนังสือ

4.3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอื่น ๆ เช่นแนะแนวสุขภาพ แนะแนวศึกษาต่อ แนะแนวศีลธรรมและวัฒนธรรม ที่อ่านหนังสือ ห้องสมุดประจำหมู่บ้าน นันทนาการ และการอภิปรายแบบชาวบ้าน

5. การให้บริการแก่ชุมชน ไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการ บุคคล เงิน วัสดุและอื่น ๆ จะต้องเป็นการให้บริการโดยมีแผนงานหรือโครงการประสานกับชุมชนอย่างชัดเจน ซึ่งในการให้บริการด้านวิชาชีพควรมีแนวทาง ดังนี้

- 5.1 ต้องเป็นไปตามแผนงานหรือโครงการที่ตกลงกันไว้ระหว่างผู้เกี่ยวข้อง
- 5.2 บุคลากรจะต้องได้รับการฝึกอบรมในงานที่จะไปช่วยชุมชนนั้น อย่างดีมาก่อน
- 5.3 บุคลากรจะต้องได้รับการปฐมนิเทศก่อนการเข้าร่วมงาน
- 5.4 ผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องคอยติดตามผลงานของบุคลากรอยู่อย่างต่อเนื่อง
- 5.5 ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องคอยสนับสนุนและให้กำลังใจและสวัสดิการแก่ผู้เข้าไปช่วยชุมชน
- 5.6 ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องพิจารณาความดีความชอบ แก่บุคลากรตามควรแก่ผลงาน
- 5.7 ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องบันทึกผลงานของบุคลากรที่ไปช่วยเหลือชุมชนด้วย
- 5.8 ควรจะมีการวิเคราะห์ผลงานนั้น ๆ ว่าได้ผลอย่างไร ปัญหาอุปสรรคขัดข้องอย่างไร เป็นต้น

ถนอมศรี รัฐบุตร (2538 : 163) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความต้องการการพัฒนางานวิชาการของครู อาจารย์คหกรรมในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้” พบว่า งานวิชาการที่ผู้สอนคหกรรมมีความต้องการพัฒนาน้อยกว่าด้านอื่น ๆ คือ การให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน

โชค อ่อนพรม (2531 : 54) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความพร้อมและความต้องการการพัฒนางานวิชาการของครูช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา” ผลการวิจัยพบว่า ครูช่างทั้ง 6 สาขา มีความรู้ในระดับปานกลาง ด้านการให้บริการทางวิชาการ

แก่ชุมชน เมื่อวิเคราะห์ความสำคัญในการเพิ่มพูนความรู้ ครูช่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ควรจัดโครงการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ โดยเน้นการให้มีความร่วมมือเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับสถานการณ์ภาคเอกชนอย่างมีระบบ

สิรินันท์ ชลินทุ (2538 : 216) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและความต้องการการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรม สาขาพาณิชยกรรม เขตกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า สภาพและความต้องการการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนครูผู้สอน ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย และความต้องการอยู่ในระดับมาก

สิทธิ สายหล้า (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่าด้านการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สถานศึกษาขาดข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของชุมชน ประชาชนไม่เห็นความสำคัญของการช่วยเหลือด้านวิชาการจากสถานศึกษา สถานศึกษาไม่สามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนได้เพียงพอหรือตรงกับความต้องการและสถานศึกษาไม่ได้จัดทำโครงการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน

สรุปแล้ว การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภาระหน้าที่ของบุคลากรในสถานศึกษาที่จะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้น อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนหลักสูตร ครูอาจารย์และความเข้าใจอันดีระหว่างชุมชนกับสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ ที่เปิดในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้หลากหลายยิ่งขึ้น

จากการศึกษาวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จะพบว่าถึงแม้จะไม่มีการวิจัยเกี่ยวกับการนิเทศในเรื่องความต้องการการนิเทศในคณะกรรมการโดยตรง แต่ก็ชี้ให้เห็นว่า การที่ระบบการจัดการด้านอาชีวศึกษา ไม่ว่าจะป็นสาขาใดก็ตามยังมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับความเอาใจใส่และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาจะต้องร่วมมือกัน ไม่ว่าจะป็นผู้ที่รับผิดชอบโดยตรงจากกรมอาชีวศึกษา คือ หน่วยงานของศึกษานิเทศก์ ซึ่งทำหน้าที่นิเทศและแผนพร่างงานวิชาการโดยตรง แต่ก็มีหน่วยงานที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันในการที่จะช่วยให้งานนิเทศเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีระบบ นั่นคือ หน่วยงานการนิเทศการศึกษาระดับสถานศึกษาซึ่งทำหน้าที่จัดการนิเทศภายในสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายของการศึกษาให้มีทิศทางและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยสังกัด กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งนี้ได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากร
- 3.2 เครื่องมือรวบรวมข้อมูล
 - 3.2.1 การสร้างเครื่องมือ
 - 3.2.2 การตรวจสอบและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากกลุ่มประชากรโดยตรงคือ ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 14 แห่ง จำนวน 131 คน แบ่งออกเป็น

- 3.1.1 ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคที่เปิดสอนคหกรรมทำการสอนในปีการศึกษา 2542 จำนวน 5 แห่ง จำนวน 21 คน
- 3.1.2 ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่ทำการสอนในปีการศึกษา 2542 จำนวน 9 แห่ง จำนวน 110 คน ดังตารางที่ 3.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนครุอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัด
กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ลำดับที่	ชื่อสถานศึกษา	จำนวนครุอาจารย์
1.	วิทยาลัยเทคนิคโยธธร	5
2.	วิทยาลัยเทคนิคนครพนม	3
3.	วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์	5
4.	วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ	5
5.	วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์	3
	รวม	21
1.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น	15
2.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี	18
3.	วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม	6
4.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด	10
5.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี	17
6.	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา	16
7.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์	10
8.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย	8
9.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย	5
	รวม	110

3.2 เครื่องมือรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศของครุอาจารย์คหกรรมในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.1.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ข้อง ตลอดจนหนังสือเกี่ยวกับงานหลักสูตร งานวัดผลและประเมินผลสื่อการเรียนการสอน งานไม่จำกัดเฉพาะทางอื่น อีกทั้งห้ามมีเหตุผลเบื้องหลังใดๆ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มาใช้

วิจัยต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับกรอบแนวความคิดของความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.2.1.2 กำหนดขอบเขตคำถามตามกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัยตามความต้องการการนิเทศ 7 ด้าน จำนวน 50 ข้อ คือ

1. ด้านหลักสูตร	8 ข้อ
2. ด้านเทคนิคและวิธีสอน	8 ข้อ
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	8 ข้อ
4. ด้านการวัดและประเมินผล	6 ข้อ
5. ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	8 ข้อ
6. ด้านการวิจัยและพัฒนา	6 ข้อ
7. ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน	6 ข้อ

3.2.1.3 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศโดยให้ครูอาจารย์คหกรรมพิจารณาว่าต้องการการนิเทศทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับใด โดยกำหนดระดับความต้องการเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	มีความต้องการการนิเทศ	มากที่สุด
มาก	หมายถึง	มีความต้องการการนิเทศ	มาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีความต้องการการนิเทศ	ปานกลาง
น้อย	หมายถึง	มีความต้องการการนิเทศ	น้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	มีความต้องการการนิเทศ	น้อยที่สุด

3.2.2 การตรวจสอบและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

ได้ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.2.2.1 นำแบบสอบถามที่สร้างเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมเพื่อตรวจสอบแนะนำและปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา รวม 7 ท่าน คือ

1. ดร.โกสินทร์ คลังแสง ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา

มหาสารคาม

2. นางพัชรี สว่างทรัพย์ ศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่เนื้อหาของเอกสารนี้และห้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารนี้สู่ที่อื่นหากมีการนำไปใช้

3. นางจกกล เลหาพัชรินทร์ ศึกษานิเทศก์ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีพ
ศึกษา 4
4. นางสุภัทร สัจจา ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี
5. นางรัชฎญาลักษณ์ ดวงจันทร์ทิพย์ หัวหน้างานวิจัยและพัฒนา
วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม
6. ดร.อาทิตย์ สีหมงคล หัวหน้าคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย
7. นายสะอาด รอดคง หัวหน้างานวิจัยและพัฒนา
วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย

3.2.2.3 นำแบบสอบถาม ตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะมาปรึกษา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

3.2.2.4 หลังจากแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามอย่างละเอียดแล้ว เพื่อ
ให้แบบสอบถามชุดนี้มีความเชื่อมั่น (Reliability) สำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม
ไปทดลองใช้ (Try – out) กับครูอาจารย์คณาจารย์วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในกลุ่มภาค
กลาง จำนวน 30 คน

3.2.2.5 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้ว ไปหาความเชื่อมั่นด้วยวิธี
ของ Cron bach ที่เรียกว่าค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α – Coefficient) ผลการวิเคราะห์ความเชื่อ
มั่นได้ดังนี้

ด้านที่ 1	ด้านหลักสูตร	ค่าความเชื่อมั่น	0.87
ด้านที่ 2	ด้านเทคนิคและวิธีสอน	”	0.90
ด้านที่ 3	ด้านสื่อการเรียนการสอน	”	0.93
ด้านที่ 4	ด้านการวัดและประเมินผล	”	0.93
ด้านที่ 5	ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	”	0.92
ด้านที่ 6	ด้านการวิจัยและพัฒนา	”	0.96
ด้านที่ 7	ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน	”	0.96

รวมทั้งฉบับ ค่าความเชื่อมั่น 0.97 มากกว่าค่าความเชื่อมั่นที่กำหนดไว้ที่ระดับ 0.80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.3.1 บันทึกลงเสนอขอให้งานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการให้อนุญาต และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลจากครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 14 แห่ง

3.3.2 นำเสนอหนังสือต่อกรมอาชีวศึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

3.3.3 นำหนังสือที่ผ่านความเห็นชอบแล้วเสนอต่อหน่วยศึกษานิเทศก์ เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษาจำนวน 14 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ครูอาจารย์คหกรรมที่ได้กำหนดไว้เป็นกลุ่มประชากรกรอกแบบสอบถาม

3.3.4 ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังวิทยาลัยอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเทคนิคที่เปิดสอนคหกรรมที่ได้กำหนดไว้ การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มประชากรนั้น ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามที่กำกับหมายเลขไว้ จำนวน 131 ฉบับ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ครูอาจารย์คหกรรมที่กำหนดไว้ในกลุ่มประชากร กรอกแบบสอบถามและรวบรวมส่งแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัยภายใน 20 วัน นับแต่ได้รับแบบสอบถาม และเมื่อครบกำหนดได้รับแบบสอบถามกลับคืนครั้งแรกจำนวน 123 ฉบับ ยังไม่ได้รับคืน 8 ฉบับ

3.3.5 ผู้วิจัยจึงได้ติดตามแบบสอบถามโดยตรวจสอบจากหมายเลขที่ได้กำกับไว้ในแบบสอบถามว่าหมายเลขใดยังไม่ได้รับคืน จึงได้โทรศัพท์สอบถามและติดต่อขอรับคืนด้วยตนเอง ใช้เวลาติดตามอีกประมาณ 1 เดือน จึงได้แบบสอบถามจนครบ

3.3.6 ผู้วิจัยได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์คืนมาทั้งสิ้น 131 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามคือ ตอบครบทุกข้อคำถาม และแยกเป็นวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสาร 3.4.2 นำแบบสอบถามมาตรวจ และให้คะแนน โดยกำหนดค่าคะแนนตามมาตราส่วนการคำนวณว่าค่าคือ อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5	หมายถึง	มีความต้องการมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความต้องการมาก
3	หมายถึง	มีความต้องการปานกลาง
2	หมายถึง	มีความต้องการน้อย
1	หมายถึง	มีความต้องการน้อยที่สุด

3.4.3 นำแบบสอบถามที่ได้คะแนนแล้ว มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ โดยวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4.4 การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนน

ความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.4.5 ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้วิเคราะห์ให้เห็นความต้องการการนิเทศของครู อาจารย์คหกรรมในภาพรวมทุกด้าน รายด้านและรายข้อ ดังนี้

3.4.5.1 วิเคราะห์ความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในภาพรวมทุกด้าน รายด้านและรายข้อ นำเสนอในรูปแบบตาราง

3.4.5.2 เปรียบเทียบความแตกต่างความต้องการการนิเทศทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยระดับ ความต้องการการนิเทศ

3.5 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 ค่าเฉลี่ย

3.5.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย

4.1 เพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.2 เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมระหว่างวิทยาลัยอาชีวศึกษากับวิทยาลัยเทคนิคที่เปิดสอนคหกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 1 ความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	N = 131		ระดับความต้องการการนิเทศ	ลำดับที่ค่าเฉลี่ย
	μ	σ		
ข้อ 2. จัดหาเอกสารประกอบหลักสูตรเพื่อให้ครูใช้เป็นคู่มือในการวางแผนการสอน	4.47	0.73	มาก	1
ข้อ 5. จัดสัมมนาครูอาจารย์ที่เปิดสอนวิชาชีพคหกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนอย่างต่อเนื่อง	4.23	0.76	มาก	2
ข้อ 1. ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรและ โครงสร้างของหลักสูตร	4.19	0.73	มาก	3
ข้อ 3. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเขียนแผนการสอน	4.16	0.78	มาก	4
ข้อ 8. จัดสัมมนาเพื่อพัฒนาหลักสูตรคหกรรมเพื่อสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	4.14	0.78	มาก	5

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ด้านหลักสูตร	N = 131		ระดับความต้องการ การนิเทศ	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	μ	σ		
ข้อ 7. จัดอบรมเพื่อกำหนด ขอบข่ายเนื้อหาวิชาให้มี ความสัมพันธ์กันระหว่างจุด ประสงค์รายวิชาและเนื้อหา วิชา	4.12	0.75	มาก	6
ข้อ 6. จัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา ทางวิชาการทางวิชาการเพื่อ ช่วยเหลือครูอาจารย์เกี่ยวกับ การทำแผนการสอนอย่าง ต่อเนื่อง	4.11	0.80	มาก	7
ข้อ 4. จัดตั้งคณะกรรมการติดตาม ผลการทำแผนการสอนไป ใช้ในการปฏิบัติจริงเพื่อ ปรับปรุงแก้ไขร่วมกัน	4.03	0.77	มาก	8
รวม	4.18	0.58	มาก	

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าโดยภาพรวมครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการการนิเทศด้านหลักสูตรในระดับมาก ($\mu = 4.18$) และเมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่ามีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยในลำดับต้น ๆ คือจัดหาเอกสารประกอบหลักสูตรเพื่อให้ครูใช้เป็นคู่มือในการวางแผนการสอน ($\mu = 4.47$) จัดสัมมนาครูอาจารย์ที่เปิดสอนวิชาชีพคหกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 4.23$) จัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรและโครงสร้างของหลักสูตรคหกรรม ($\mu = 4.19$) และการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเขียนแผนการสอน ($\mu = 4.16$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการการนิเทศของครู
อาจารย์คหกรรมด้านเทคนิคและวิธีสอน

ด้านเทคนิคและวิธีการสอน	N = 131		ระดับความต้องการ การนิเทศ	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	μ	σ		
ข้อ 1. จัดคู่มือและเอกสารเกี่ยวกับ เทคนิคและวิธีการสอนเพื่อ ครูอาจารย์คหกรรมใช้ ศึกษาค้นคว้าร่วมกัน	4.30	0.75	มาก	1
ข้อ 4. จัดโครงการการศึกษาดูงาน ในวิทยาลัยที่เปิดสอน วิชาชีพคหกรรม	4.19	0.79	มาก	2
ข้อ 2. สานิตการสอนในสาขาวิชา คหกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญใน วิชาชีพคหกรรม	4.15	0.84	มาก	3
ข้อ 3. จัดสอนเชิงปฏิบัติการโดย เน้นทักษะกระบวนการใน วิชาคหกรรม	4.11	0.81	มาก	4
ข้อ 6. จัดสัมมนาครูอาจารย์ที่ สอนคหกรรมเกี่ยวกับ เทคนิคและวิธีสอนใน วิชาคหกรรม	4.10	0.81	มาก	5
ข้อ 8. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการสอนคหกรรม เพื่อให้ได้ผลงานมีได้ มาตรฐาน	4.02	0.73	มาก	6
ข้อ 7. จัดกลุ่มที่ปรึกษาด้านเทคนิค และวิธีการสอนเพื่อช่วยเหลือ การสอนแก่ครูอาจารย์ค หกรรมในวิทยาลัยที่เปิดสอน วิชาชีพคหกรรม	3.98	0.84	มาก	7

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ด้านเทคนิคและวิธีการสอน	N = 131		ระดับความต้องการ การนิเทศ	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	μ	σ		
ข้อ 5. จัดโครงการสังเกตการสอน เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนา ร่วมกันระหว่างครูที่สอนใน รายวิชาเดียวกัน	3.93	0.80	มาก	8
รวม	4.10	0.63	มาก	

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าโดยภาพรวมครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการการนิเทศด้านเทคนิคและวิธีสอนในระดับมาก ($\mu = 4.10$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับต้น ๆ คือ การจัดหาคู่มือและเอกสารเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอนเพื่อครูอาจารย์ใช้ศึกษาค้นคว้าร่วมกัน ($\mu = 4.30$) การจัดโครงการศึกษาดูงานในวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาชีพคหกรรม ($\mu = 4.19$) การสาธิตการสอนในสาขา วิชาคหกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพคหกรรม ($\mu = 4.15$) และจัดสอนเชิงปฏิบัติการโดยเน้นทักษะและกระบวนการในวิชาคหกรรม ($\mu = 4.11$)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมด้านสื่อการเรียนการสอน

ด้านสื่อการเรียนการสอน	N = 131		ระดับความต้องการ การนิเทศ	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	μ	σ		
ข้อ 4. จัดส่งครูอาจารย์คหกรรม ร่วมฝึกการใช้อุปกรณ์การ สอนสาขาวิชาชีพคหกรรม ในสถานประกอบการ	4.17	0.83	มาก	1
ข้อ 2. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการครู ผลิตอุปกรณ์การสอนขึ้น ใช้เอง	4.06	0.83	มาก	2
ข้อ 1. จัดอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อ และวัสดุอุปกรณ์ในการสอน ด้านคหกรรม	4.01	0.81	มาก	3

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ด้านเทคนิคและวิธีการสอน	N = 131		ระดับความต้องการ การนิเทศ	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	μ	σ		
ข้อ 3. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับ การใช้อุปกรณ์ในสาขา คหกรรมอย่างต่อเนื่อง	3.94	0.84	มาก	4
ข้อ 5 จัดตั้งศูนย์กลางเพื่อแลกเปลี่ยน อุปกรณ์การสอนร่วมกันระหว่าง สถานศึกษา	3.83	0.87	มาก	5
ข้อ 6. จัดประชุมครูอาจารย์คหกรรม เพื่อหาข้อมูลในการใช้สื่อการเรียนการสอน นำไปปรับปรุงแก้ไข	3.83	0.96	มาก	6
ข้อ 8. จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติแก่ครู ในการดูแลรักษาสื่อการเรียนการสอน ด้านคหกรรม	3.80	0.91	มาก	7
ข้อ 7. จัดสังเกตการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ของครูอาจารย์ในระหว่าง ปฏิบัติการสอนจริง	3.71	0.90	มาก	8
รวม	3.92	0.72	มาก	

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าโดยภาพรวมครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการการนิเทศด้านสื่อการเรียนการสอนในระดับมาก ($\mu = 3.92$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับต้น ๆ คือ การจัดส่งครูอาจารย์คหกรรมร่วมฝึกการใช้อุปกรณ์การสอนสาขาวิชาชีพคหกรรมในสถานประกอบการ ($\mu = 4.17$) การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูผลิตอุปกรณ์การสอนขึ้นใช้เอง ($\mu = 4.06$) และจัดการอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการสอนคหกรรม ($\mu = 4.01$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการวัดผลและประเมินผล	N = 131		ระดับความต้องการการนิเทศ	ลำดับที่ค่าเฉลี่ย
	μ	σ		
ข้อ 5. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในการสร้างข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้ร่วมกันระหว่างสถานศึกษา	3.94	0.91	มาก	1
ข้อ 6. จัดสัมมนาติดตามผลการใช้ข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพ	3.90	0.88	มาก	2
ข้อ 4. จัดประชุมปฏิบัติการแก่ครูอาจารย์คหกรรมในการออกแบบประเมินผลทางทักษะวิชาชีพคหกรรมร่วมกัน	3.84	0.87	มาก	3
ข้อ 1. จัดประชุมแนะนำหลักการเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนด้านวิชาชีพคหกรรม	3.84	0.89	มาก	4
ข้อ 2 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเทคนิควิธีการประเมินผลการเรียนวิชาชีพคหกรรม	3.80	0.93	มาก	5
ข้อ 3. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการออกข้อสอบแบบต่าง ๆ	3.78	0.91	มาก	6
รวม	3.85	0.78	มาก	

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นโดยภาพรวมครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการการนิเทศด้านการวัดผลและประเมินผลในระดับมาก ($\mu = 3.85$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดระดับต้น ๆ คือ การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการในการสร้างข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้ร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ($\mu = 3.94$) และจัดสัมมนาติดตามผลการใช้ข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพ ($\mu = 3.90$) ผู้วิจัยได้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์
คหกรรม ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ

ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	N = 131		ระดับความต้องการ การนิเทศ	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	μ	σ		
ข้อ 5. จัดแหล่งข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมแก่ครูอาจารย์	4.14	0.82	มาก	1
ข้อ 1. จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับงานวิชาการแก่ครูอาจารย์คหกรรม	4.06	0.88	มาก	2
ข้อ 8 จัดหาผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพคหกรรมให้คำปรึกษาในการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพคหกรรม	4.06	0.80	มาก	3
ข้อ 4. จัดโครงการดูงานเกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมในสถานศึกษาที่เปิดสอนคหกรรม	4.05	0.89	มาก	4
ข้อ 2. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดการจัดการทางธุรกิจคหกรรมแก่ครูอาจารย์	4.03	0.85	มาก	5
ข้อ 6. ตั้งกลุ่มที่ปรึกษาในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเขียนตำราทางวิชาการแก่ครูอาจารย์คหกรรม	4.00	0.88	มาก	6
ข้อ 3. จัดอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ครูอาจารย์ในเรื่องการวางแผนการผลิตสินค้าและบริการ	3.95	0.86	มาก	7
ข้อ 7. จัดประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการติดตามการผลิตสินค้าและบริการแก่ครูอาจารย์คหกรรม	3.88	0.89	มาก	8
รวม	4.02	0.71	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งนี้ จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นโดยภาพรวมครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการการนิเทศ
ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพในระดับมาก ($\mu = 4.02$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความ

ต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับต้น ๆ คือ จัดแหล่งข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมแก่ครูอาจารย์ ($\mu = 4.14$) จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับงานวิชาการแก่ครู อาจารย์คหกรรม ($\mu = 4.06$) จัดหาผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพคหกรรมให้ คำปรึกษาในการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพคหกรรม ($\mu = 4.06$) และจัดโครงการดูงานเกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมในสถานศึกษาที่เปิดสอนคหกรรม ($\mu = 4.05$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมด้านการวิจัยและพัฒนา

ด้านการวิจัยและพัฒนา	N = 131		ระดับความต้องการการนิเทศ	ลำดับที่ค่าเฉลี่ย
	μ	σ		
ข้อ 3. จัดประชุมสัมมนาเรื่องการนำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงวิชาชีพคหกรรม	4.01	0.87	มาก	1
ข้อ 2. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการการทำวิจัยวิชาชีพคหกรรมแก่ครูอาจารย์คหกรรม	4.00	0.89	มาก	2
ข้อ 6. จัดตั้งกลุ่มผู้สนใจทางด้านคหกรรมเพื่อทำงานวิจัยด้านคหกรรมร่วมกัน	3.97	0.92	มาก	3
ข้อ 1. จัดอบรมเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการวิจัยแก่ครูอาจารย์คหกรรม	3.96	0.91	มาก	4
ข้อ 4. จัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาหรือแนะนำเรื่องการใช้กระบวนการวิจัยประกอบการทำผลงานทางวิชาการ	3.94	0.90	มาก	5
ข้อ 5. จัดตั้งหน่วยงานรวบรวมและสรุปงานวิจัยเกี่ยวกับคหกรรม	3.93	0.86	มาก	6
รวม	3.97	0.79	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อครูอาจารย์ได้ค้นคว้าหาความรู้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้โดยภาพรวมครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการการนิเทศด้านการวิจัยและพัฒนา ในระดับมาก ($\mu = 3.97$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความต้องการ การนิเทศอยู่ในระดับมากทุกข้อ ในประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับต้น ๆ คือ การจัดประชุมสัมมนาเรื่องการนำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงวิชาชีพคหกรรม ($\mu = 4.01$) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการการทำวิจัย วิชาชีพคหกรรมแก่ครู อาจารย์คหกรรม ($\mu = 4.00$) และจัดตั้งกลุ่มสนใจทางด้านคหกรรมเพื่อทำงานวิจัยด้านคหกรรมร่วมกัน ($\mu = 3.97$)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน	N = 131		ระดับความต้องการการนิเทศ	ลำดับที่ค่าเฉลี่ย
	μ	σ		
ข้อ 5. จัดกิจกรรมวิชาชีพคหกรรมร่วมกับชุมชนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรม	4.02	0.82	มาก	1
ข้อ 1. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการการเขียนหลักสูตรระยะสั้นวิชาชีพคหกรรม	3.99	0.79	มาก	2
ข้อ 6. จัดประชุมสัมมนาร่วมกับผู้นำชุมชนเพื่อจัดหลักสูตรระยะสั้นให้แก่ชุมชน	3.95	0.85	มาก	3
ข้อ 2. จัดกิจกรรมเชิญวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้และทักษะวิชาชีพแก่ครูอาจารย์	3.95	0.82	มาก	4
ข้อ 3. จัดสัมมนาร่วมกันระหว่างตัวแทนครู – อาจารย์คหกรรมและผู้นำชุมชนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนคหกรรม	3.90	0.76	มาก	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ด้านการสร้างความสัมพันธ์ กับชุมชน	N = 131		ระดับความต้องการ การนิเทศ	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	μ	σ		
ข้อ 4. จัดตั้งคณะกรรมการร่วมกัน ระหว่างผู้นำชุมชนและครู อาจารย์ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอน วิชาชีพคหกรรม	3.81	0.84	มาก	6
รวม	3.94	0.70	มาก	

ตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นโดยภาพรวมครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการการนิเทศด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนพบว่ามีความต้องการในระดับมาก ($\mu = 3.94$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมากทุกข้อ ในประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับต้น ๆ คือ จัดกิจกรรมวิชาชีพคหกรรมร่วมกับชุมชนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรม ($\mu=4.02$) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการการเขียนหลักสูตรระยะสั้นวิชาชีพคหกรรม ($\mu = 3.99$) จัดประชุมสัมมนาร่วมกับผู้นำชุมชนเพื่อจัดหลักสูตรระยะสั้นให้แก่ชุมชน ($\mu = 3.95$) จัดกิจกรรมเชิญวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้และทักษะวิชาชีพแก่ครูอาจารย์คหกรรม ($\mu = 3.95$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ลำดับที่ ค่า เฉลี่ย	ความต้องการการนิเทศ	N = 131		ระดับ ความต้องการ การนิเทศ
		μ	σ	
1	ด้านหลักสูตร	4.18	0.58	มาก
2	ด้านเทคนิคและวิธีการสอน	4.10	0.63	มาก
3	ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	4.02	0.71	มาก
4	ด้านการวิจัยและพัฒนา	3.97	0.79	มาก
5	ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน	3.94	0.70	มาก
6	ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.92	0.72	มาก
7	ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.85	0.78	มาก
	รวม	4.01	0.60	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ และต้องจ่ายค่าลิขสิทธิ์ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตาราง 4.8 แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์คหกรรมในวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมพบว่ามีความต้องการการนิเทศในระดับมาก ($\mu = 4.01$) และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยในรายด้านพบว่า ต้องการนิเทศอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีความต้องการการนิเทศด้านหลักสูตรเป็นอันดับแรก ($\mu = 4.18$) ลำดับรองลงไปคือ ด้านเทคนิคและวิธีการสอน ($\mu = 4.10$) ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ($\mu = 4.02$) ด้านการวิจัยและพัฒนา ($\mu = 3.97$) ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ($\mu = 3.94$) ด้านสื่อการเรียนการสอน ($\mu = 3.92$) และด้านการวัดและประเมินผล ($\mu = 3.85$)

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมระหว่างวิทยาลัยอาชีวศึกษากับวิทยาลัยเทคนิคที่เปิดสอนคหกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคกับครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษา ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยเทคนิค $N_1 = 21$				ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา $N_2 = 110$			
	μ_1	σ_1	ระดับ ความ ต้อง การ	ล่ำ ด่ำ ที่ ค้ำ เฉลี่ย	μ_2	σ_2	ระดับ ความ ต้อง การ	ล่ำ ด่ำ ที่ ค้ำ เฉลี่ย
ข้อ 1. ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรและโครงสร้างของหลักสูตรคหกรรม	4.10	0.70	มาก	7	4.21	0.74	มาก	2
ข้อ 2. จัดหาเอกสารประกอบหลักสูตรเพื่อให้ครูใช้เป็นคู่มือในการวางแผนการสอน	4.90	0.30	มาก ที่ สุด	1	4.38	0.76	มาก	1
ข้อ 3. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการลงเรียนแผนการสอน	4.43	0.68	มาก	3	4.11	0.79	มาก	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ด้านหลักสูตร	ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยเทคนิค $N_1 = 21$				ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา $N_2 = 110$			
	μ_1	σ_1	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย	μ_2	σ_2	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย
	ข้อ 4. จัดตั้งคณะกรรมการติดตาม ผลการนำเอาแผนการสอน ไปใช้ในการปฏิบัติจริง เพื่อปรับปรุงแก้ไขร่วมกัน	4.00	0.89	มาก	8	4.04	0.75	มาก
ข้อ 5. จัดสัมมนาครูอาจารย์ที่ สอนวิชาชีพคหกรรมเพื่อ เป็นแนวทางในการปรับ ปรุงแก้ไขแผนการ สอนอย่างต่อเนื่อง	4.57	0.75	มาก ที่ สุด	2	4.16	0.75	มาก	3
ข้อ 6. จัดตั้งคณะกรรมการที่ ปรึกษาทางวิชาการเพื่อช่วย เหลือครูอาจารย์เกี่ยวกับ การทำแผนการสอน อย่างต่อเนื่อง	4.38	0.74	มาก	4	4.06	0.80	มาก	7
ข้อ 7. จัดอบรมเพื่อกำหนดขอบ ข่ายเนื้อหาวิชาให้มีความ สัมพันธ์กันระหว่างจุด ประสงค์รายวิชาและ เนื้อหารายวิชา	4.24	0.54	มาก	6	4.10	0.79	มาก	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ด้านหลักสูตร	ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยเทคนิค $N_1 = 21$				ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา $N_2 = 110$			
	μ_1	σ_1	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย	μ_2	σ_2	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย
ข้อ 8. จัดสัมมนาเพื่อพัฒนา หลักสูตรให้สอดคล้องกับ ความต้องการของชุมชน	4.33	0.80	มาก	5	4.10	0.77	มาก	5
รวม	4.37	0.50	มาก		4.14	0.59	มาก	

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการการนิเทศ ด้านหลักสูตรในระดับมาก ($\mu_1 = 4.37$, $\mu_2 = 4.14$) ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการการนิเทศระดับมากที่สุดคือ จัดหาเอกสารประกอบ หลักสูตรเพื่อให้ครูอาจารย์ใช้เป็นคู่มือในการเขียนแผนการสอน ($\mu_1 = 4.90$) และจัดสัมมนาครูอาจารย์ที่สอนวิชาชีพคหกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงแผนการสอนอย่างต่อเนื่อง ($\mu_1 = 4.57$) แต่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการการนิเทศในระดับมาก ส่วนข้ออื่น ๆ มีความต้องการระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาลำดับที่ของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษา ต้องการการนิเทศในลำดับต้น ๆ เช่นเดียวกันคือ จัดหาเอกสารประกอบหลักสูตรเพื่อให้ครูใช้เป็นคู่มือในการวางแผนการสอน ($\mu_1 = 4.90$, $\mu_2 = 4.38$) จัดสัมมนาครู อาจารย์ที่สอนวิชาชีพคหกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนอย่างต่อเนื่อง ($\mu_1 = 4.57$, $\mu_2 = 4.16$) และจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเขียนแผนการสอน ($\mu_1 = 4.43$, $\mu_2 = 4.11$) สำหรับลำดับที่ค่าเฉลี่ยความต้องการการนิเทศแตกต่างกันมากคือ ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรและ โครงสร้างของหลักสูตรคหกรรม ซึ่งครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการเป็นอันดับ 7 ขณะที่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการเป็นอันดับ 2 และการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการเพื่อช่วยเหลือครูอาจารย์เกี่ยวกับการทำแผนการสอนอย่าง

ต่อเนื่อง ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการในลำดับที่ 4 แต่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาลับต้องการเป็นลำดับที่ 7

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคกับครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาด้านเทคนิคและวิธีสอน

ด้านเทคนิคและวิธีการสอน	ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิค				ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษา			
	$N_1 = 21$				$N_2 = 110$			
	μ_1	σ_1	ระดับความต้องการ	ลำดับที่ค่าเฉลี่ย	μ_2	σ_2	ระดับความต้องการ	ลำดับที่ค่าเฉลี่ย
ข้อ 1. จัดคู่มือและเอกสารเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอนเพื่อครูอาจารย์คหกรรมใช้ศึกษาค้นคว้าร่วมกัน	4.48	0.81	มาก	1	4.26	0.74	มาก	1
ข้อ 2. สาริตการสอนในสาขาวิชาชีพคหกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพคหกรรม	4.33	0.86	มาก	3	4.12	0.83	มาก	4
ข้อ 3. จัดสอนเชิงปฏิบัติการโดยเน้นทักษะกระบวนการในวิชาคหกรรม	4.24	0.83	มาก	4	4.09	0.81	มาก	5
ข้อ 4. จัดโครงการการศึกษาดูงานในวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาชีพคหกรรม	4.43	0.87	มาก	2	4.14	0.77	มาก	2
ข้อ 5. จัดโครงการสังเกตการสอนเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาร่วมกันระหว่างครูที่สอนใน	3.76	0.77	มาก	8	3.96	0.80	มาก	8

เอกสารนี้เป็นรายวิชาเดียวกันไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ด้านเทคนิคและวิธีการสอน	ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยเทคนิค $N_1 = 21$				ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา $N_2 = 110$			
	μ_1	σ_1	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย	μ_2	σ_2	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย
ข้อ 6. จัดสัมมนาครูอาจารย์ที่สอน คหกรรมเกี่ยวกับเทคนิค และวิธีสอนในวิชาคหกรรม	4.00	0.84	มาก	6	4.12	0.81	มาก	3
ข้อ 7. จัดกลุ่มที่ปรึกษาด้านเทคนิค และวิธีสอนเพื่อช่วยเหลือ การสอนแก่ครูอาจารย์ คหกรรม	3.86	0.79	มาก	7	4.00	0.85	มาก	6
ข้อ 8. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการสอนคหกรรมเพื่อ ให้ได้ผลงานที่ได้มาตรฐาน	4.19	0.81	มาก	5	3.98	0.71	มาก	7
รวม	4.16	0.69	มาก		4.08	0.62	มาก	

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษา ต้องการการนิเทศด้านเทคนิคและวิธีสอนในระดับมาก ($\mu_1 = 4.16$, $\mu_2 = 4.08$) ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มมีความต้องการในระดับมากทุกข้อ

เมื่อพิจารณาลำดับที่ของค่าเฉลี่ยพบว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษา ต้องการการนิเทศในลำดับต้น ๆ เช่นเดียวกัน คือ จัดคู่มือและเอกสารเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนเพื่อครูอาจารย์คหกรรมใช้ศึกษาค้นคว้าร่วมกัน ($\mu_1 = 4.48$, $\mu_2 = 4.26$) จัดโครงการศึกษาดูงานในวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาชีพคหกรรม ($\mu_1 = 4.43$, $\mu_2 = 4.14$) การค้า
ไม่จำกัดการสอนในสาขา วิชาคหกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพคหกรรม ($\mu_1 = 4.33$, $\mu_2 = 4.12$) และจัดสอนเชิงปฏิบัติการ โดยเน้นทักษะกระบวนการในวิชาคหกรรม ($\mu_1 = 4.24$, $\mu_2 = 4.09$)

สำหรับลำดับที่ค่าเฉลี่ยแตกต่างกันคือ จัดสัมมนาครูอาจารย์ที่สอนคหกรรมเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนในวิชาคหกรรม ซึ่งครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการในลำดับที่ 6 ขณะที่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการในลำดับที่ 3

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคกับครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาด้านสื่อการเรียนการสอน

ด้านการสื่อการเรียนการสอน	ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยเทคนิค $N_1 = 21$				ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา $N_2 = 110$			
	μ_1	σ_1	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย	μ_2	σ_2	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย
ข้อ 1. จัดอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการสอนด้านคหกรรม	4.19	0.81	มาก	1	3.97	0.81	มาก	3
ข้อ 2. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูผลิตอุปกรณ์การสอนขึ้นใช้เอง	4.19	0.81	มาก	2	4.03	0.83	มาก	2
ข้อ 3. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ในสาขาคหกรรมอย่างต่อเนื่อง	4.00	0.84	มาก	4	3.93	0.84	มาก	4
ข้อ 4. จัดส่งครูอาจารย์คหกรรมร่วมฝึกการใช้อุปกรณ์การสอนสาขาวิชาชีพคหกรรมในสถานประกอบการ	4.19	0.98	มาก	3	4.17	0.77	มาก	1
ข้อ 5. จัดตั้งศูนย์กลางเพื่อแลกเปลี่ยนอุปกรณ์การสอนร่วมกันระหว่างสถานศึกษา	3.67	0.91	มาก	7	3.86	0.81	มาก	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ด้านการสื่อสารเรียนการสอน	ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยเทคนิค $N_1 = 21$				ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา $N_2 = 110$			
	μ_1	σ_1	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย	μ_2	σ_2	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย
ข้อ 6. จัดประชุมครูอาจารย์คหกรรมเพื่อหาข้อมูลในการใช้สื่อสารเรียนการสอนเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข	3.86	0.96	มาก	5	3.83	0.86	มาก	6
ข้อ 7. จัดกลุ่มสังเกตการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ของครูอาจารย์ในระหว่างปฏิบัติการสอนจริง	3.76	0.94	มาก	6	3.70	0.89	มาก	8
ข้อ 8. จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการแก่ครูอาจารย์ในการดูแลรักษาสื่อสารเรียนการสอนด้านคหกรรม	3.62	0.97	มาก	8	3.83	0.90	มาก	7
รวม	3.93	0.78	มาก		3.92	0.70	มาก	

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษา ต้องการการนิเทศด้านสื่อสารเรียนการสอนในระดับมาก ($\mu_1 = 3.93$, $\mu_2 = 3.92$) ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มมีความต้องการการนิเทศในระดับมากทุกข้อ

และเมื่อพิจารณาลำดับที่ของค่าเฉลี่ยพบว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษา ต้องการการนิเทศในลำดับต้น ๆ เช่นเดียวกัน คือจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ในสาขาคหกรรมอย่างต่อเนื่อง ($\mu_1 = 4.00$, $\mu_2 = 3.93$) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูผลิตอุปกรณ์การสอนขึ้นใช้เอง ($\mu_1 = 4.19$, $\mu_2 = 4.03$) ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนลำดับที่ค่าเฉลี่ยแตกต่างกันคือจัดอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการสอนด้าน คหกรรม ซึ่งครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการในลำดับที่ 1 ขณะที่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการในลำดับที่ 3

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยเทคนิคกับครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการวัดผลและประเมินผล	ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยเทคนิค $N_1 = 21$				ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา $N_2 = 110$			
	μ_1	σ_1	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย	μ_2	σ_2	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย
	ข้อ 1. จัดประชุมแนะนำหลักการ เกี่ยวกับการประเมินผลการ เรียนด้านวิชาชีพคหกรรม	3.81	0.98	มาก	5	3.84	0.87	มาก
ข้อ 2. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยว กับเทคนิควิธีการประเมินผล การเรียนวิชาชีพคหกรรม	3.67	0.97	มาก	6	3.83	0.92	มาก	4
ข้อ 3. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการใน การออกข้อสอบแบบต่าง ๆ	3.86	1.01	มาก	3	3.77	0.89	มาก	6
ข้อ 4. จัดประชุมปฏิบัติการแก่ครู อาจารย์คหกรรมในการออก แบบประเมินผลทางทักษะ วิชาชีพคหกรรมร่วมกัน	3.86	0.96	มาก	4	3.83	0.85	มาก	5
ข้อ 5. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการใน การสร้างข้อสอบมาตรฐาน วิชาชีพเพื่อใช้ร่วมกัน ระหว่างสถานศึกษา	4.00	1.05	มาก	1	3.92	0.87	มาก	1

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่ควรเผยแพร่ไปให้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ด้านการวัดผลและประเมินผล	ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยเทคนิค $N_1 = 21$				ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา $N_2 = 110$			
	μ_1	σ_1	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย	μ_2	σ_2	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย
ข้อ 6. จัดสัมมนาติดตามผลการใช้ ข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพ	3.90	1.00	มาก	2	3.89	0.86	มาก	2
รวม	3.85	0.91	มาก		3.85	0.76	มาก	

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการการนิเทศด้านการวัดและประเมินผลในระดับมาก ($\mu_1 = 3.85$, $\mu_2 = 3.85$) ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มมีความต้องการการนิเทศในระดับมากทุกข้อ

เมื่อพิจารณาลำดับที่ของค่าเฉลี่ยพบว่าครูอาจารย์วิทยาลัยเทคนิคและครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษา ต้องการการนิเทศในลำดับต้น ๆ เช่นเดียวกันคือ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในการสร้างข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้ร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ($\mu_1 = 4.00$, $\mu_2 = 3.92$) และจัดสัมมนาติดตามผลการใช้ข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพ ($\mu_1 = 3.90$, $\mu_2 = 3.89$)

ส่วนข้อที่ลำดับค่าเฉลี่ยแตกต่างกันคือ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการออกข้อสอบแบบต่าง ๆ ซึ่งครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการในลำดับที่ 3 ขณะที่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการในลำดับที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัย
เทคนิคกับครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษา ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ

ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยเทคนิค $N_1 = 21$				ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา $N_2 = 110$			
	μ_1	σ_1	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย	μ_2	σ_2	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย
	ข้อ 1. จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับงานวิชา การแก่ครูอาจารย์คหกรรม	4.38	0.80	มาก	2	3.99	0.88	มาก
ข้อ 2. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการจัดการทางธุรกิจ คหกรรมแก่ครูอาจารย์	4.33	0.80	มาก	4	3.97	0.85	มาก	4
ข้อ 3. จัดอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ครู อาจารย์ในเรื่องการวางแผน การผลิตสินค้าและบริการ	4.33	0.73	มาก	5	3.88	0.87	มาก	7
ข้อ 4. จัดโครงการดูงานเกี่ยวกับวิชา ชีพคหกรรมในสถานศึกษา ที่เปิดสอนคหกรรม	4.43	0.87	มาก	1	3.97	0.88	มาก	5
ข้อ 5. จัดแหล่งข้อมูลทางวิชาการ เกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมแก่ ครูอาจารย์	4.33	0.86	มาก	3	4.10	0.81	มาก	1
ข้อ 6. ตั้งกลุ่มที่ปรึกษาในการให้ คำแนะนำเกี่ยวกับการเขียน ตำราทางวิชาการแก่ครู อาจารย์คหกรรม	4.24	0.70	มาก	6	3.95	0.91	มาก	6
ข้อ 7. จัดประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการ การติดตามการผลิตสินค้าและ บริการแก่ครูอาจารย์คหกรรม	3.90	0.83	มาก	8	3.87	0.90	มาก	8

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อสำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยเทคนิค $N_1 = 21$				ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา $N_2 = 110$			
	μ_1	σ_1	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย	μ_2	σ_2	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย
	ข้อ 8. จัดหาผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพ คหกรรมให้คำปรึกษาในการ พัฒนาความรู้และทักษะ วิชาชีพคหกรรม	4.19	0.87	มาก	7	4.04	0.79	มาก
รวม	4.27	0.69	มาก		3.97	0.71	มาก	

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและครูอาจารย์ คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการการนิเทศด้านความรู้และทักษะวิชาชีพในการระดับมาก ($\mu_1 = 4.27$, $\mu_2 = 3.97$) ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มมีความต้องการการนิเทศในระดับมากทุกข้อ

เมื่อพิจารณาลำดับที่ของค่าเฉลี่ยพบว่าครูอาจารย์คหกรรมและครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการการนิเทศในลำดับต้น ๆ คือ จัดแหล่งข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมแก่ครูอาจารย์ ($\mu_1 = 4.33$, $\mu_2 = 4.10$) จัดฝึกอบรมงานวิชาการแก่ครูอาจารย์คหกรรม ($\mu_1 = 4.38$, $\mu_2 = 3.99$) และจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดการทางธุรกิจคหกรรมแก่ครูอาจารย์คหกรรม ($\mu_1 = 4.33$, $\mu_2 = 3.97$)

ส่วนลำดับของค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันคือ จัดหาผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพคหกรรมให้คำปรึกษาในการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพคหกรรม ซึ่งครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการในลำดับที่ 7 แต่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการในลำดับที่ 2 และจัดโครงการงานวิชาชีพคหกรรมในสถานศึกษาที่เปิดสอนคหกรรม ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัย

เทคนิคต้องการในลำดับที่ 1 ขณะที่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการในลำดับที่ 5 ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัย
เทคนิคกับครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษา ด้านการวิจัยและพัฒนา

ด้านการวิจัยและพัฒนา	ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยเทคนิค				ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา			
	N ₁ = 21				N ₂ = 110			
	μ ₁	σ ₁	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย	μ ₂	σ ₂	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย
ข้อ 1. จัดอบรมเกี่ยวกับความรู้ พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ วิจัยแก่ครูอาจารย์คหกรรม	3.86	1.01	มาก	3	3.98	0.90	มาก	3
ข้อ 2. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการการ ทำวิจัยวิชาชีพคหกรรม แก่ครูอาจารย์คหกรรม	3.81	0.93	มาก	6	4.04	0.88	มาก	2
ข้อ 3. จัดประชุมสัมมนาเรื่อง การนำผลการวิจัยมาใช้ ปรับปรุงวิชาชีพคหกรรม	3.86	0.73	มาก	5	4.04	0.90	มาก	1
ข้อ 4. จัดตั้งคณะกรรมการที่ ปรึกษาหารือแนะนำเรื่อง การใช้กระบวนการวิจัย มาประกอบการทำผลงาน ทางวิชาการ	3.86	0.96	มาก	4	3.95	0.89	มาก	5
ข้อ 5. จัดตั้งหน่วยงานรวบรวม และสรุปงานวิจัยเกี่ยวกับ คหกรรมเพื่อให้ครูอาจารย์ ได้ค้นคว้า	3.95	0.80	มาก	2	3.92	0.87	มาก	6
ข้อ 6. จัดตั้งกลุ่มผู้สนใจทางด้าน คหกรรมเพื่อทำงานวิจัย ด้านคหกรรมร่วมกัน	4.00	0.84	มาก	1	3.96	0.94	มาก	4
รวม	3.89	0.80	มาก		3.98	0.08	มาก	

เอกสารนี้เป็นคหกรรมเพื่อทำงานวิจัย
ไม่ว่ากรณีใดคหกรรมเพื่อทำงานวิจัย
ไม่ว่ากรณีใดคหกรรมเพื่อทำงานวิจัย

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่า ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการการนิเทศด้านวิจัยและพัฒนาในระดับมาก ($\mu_1=3.89$, $\mu_2=3.98$) ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มมีความต้องการในระดับมากทุกข้อ

เมื่อพิจารณาลำดับที่ของค่าเฉลี่ยพบว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการการนิเทศในระดับต้น ๆ ก็จัดอบรมเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการวิจัยแก่ครูอาจารย์ ($\mu_1 = 3.86$, $\mu_2 = 3.98$) และจัดตั้งคณะกรรมการหรือแนะนำเรื่องการใช้กระบวนการวิจัยมาประกอบการทำผลงานทางวิชาการ ($\mu_1 = 3.86$, $\mu_2 = 3.95$)

ส่วนลำดับค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันคือ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการการทำวิจัยวิชาชีพคหกรรมแก่ครูอาจารย์คหกรรม ซึ่งครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการในลำดับที่ 6 ส่วนครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการในลำดับที่ 2 และจัดประชุมสัมมนาเรื่องการนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงวิชาชีพคหกรรม ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการในลำดับที่ 5 ส่วนครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการในลำดับที่ 1

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคกับครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน	ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิค $N_1 = 21$				ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษา $N_2 = 110$			
	μ_1	σ_1	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย	μ_2	σ_2	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย
	ข้อ 1. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเขียนหลักสูตรระยะสั้นวิชาชีพคหกรรม	4.10	1.04	มาก	2	3.97	0.73	มาก
ข้อ 2. จัดกิจกรรมเชิญวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้และทักษะวิชาชีพแก่ครูอาจารย์คหกรรม	3.95	0.93	มาก	4	3.95	0.81	มาก	3

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ด้านการสร้างความสัมพันธ์ กับชุมชน	ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยเทคนิค $N_1 = 21$				ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา $N_2 = 110$			
	μ_1	σ_1	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย	μ_2	σ_2	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย
ข้อ 3. จัดสัมมนาร่วมกันระหว่าง ตัวแทนครูอาจารย์คหกรรม และผู้นำชุมชนเกี่ยวกับการ จัดการเรียนการสอนคหกรรม	3.86	0.91	มาก	5	3.90	0.73	มาก	5
ข้อ 4. จัดตั้งคณะกรรมการร่วมกัน ระหว่างผู้นำชุมชนและครู อาจารย์ให้คำปรึกษาเกี่ยว กับการจัดการเรียนการสอน วิชาชีพคหกรรม	3.81	0.81	มาก	6	3.81	0.85	มาก	6
ข้อ 5. จัดกิจกรรมวิชาชีพคหกรรม ร่วมกับชุมชนเกี่ยวกับการ เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อ วิชาชีพคหกรรม	4.19	0.75	มาก	1	3.99	0.85	มาก	1
ข้อ 6. จัดประชุมสัมมนาร่วมกับ ผู้นำชุมชนเพื่อจัดหลักสูตร ระยะสั้นให้แก่ชุมชน	4.10	0.89	มาก	3	3.92	0.82	มาก	4
รวม	4.00	0.77	มาก		3.92	0.68	มาก	

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการการนิเทศด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนในระดับ
 มากเป็นเอ ($\mu_1 = 4.00$, $\mu_2 = 3.92$) ไม่แตกต่างกันและไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้
 ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น เมื่อพิจารณาข้อพบว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและครูอาจารย์คหกรรมมี
 วิทยาลัย อาชีวศึกษาต้องการการนิเทศในระดับมากทุกข้อ

เมื่อพิจารณาลำดับที่ของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการการนิเทศในระดับต้น ๆ ใกล้เคียงกันคือจัดกิจกรรมวิชาชีพ คหกรรมร่วมกับชุมชนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรม ($\mu_1 = 4.19$, $\mu_2 = 3.99$) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเขียนหลักสูตรระยะสั้นวิชาชีพคหกรรม ($\mu_1 = 4.10$, $\mu_2 = 3.97$) และจัดสัมมนาพร้อมกันระหว่างตัวแทนครูอาจารย์คหกรรมกับผู้นำชุมชนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนคหกรรม ($\mu_1 = 3.86$, $\mu_2 = 3.90$)

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านความต้องการการนิเทศ

ข้อ ที่	ด้านความต้องการการนิเทศ	ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยเทคนิค $N_1 = 21$				ครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา $N_2 = 110$			
		μ_1	σ_1	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย	μ_2	σ_2	ระดับ ความ ต้อง การ	ลำดับ ที่ ค่า เฉลี่ย
1	ด้านหลักสูตร	4.37	0.50	มาก	1	4.14	0.59	มาก	1
2	ด้านเทคนิคและวิธีการสอน	4.16	0.69	มาก	3	4.08	0.62	มาก	2
3	ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.93	0.78	มาก	5	3.92	0.70	มาก	6
4	ด้านการวัดและประเมินผล	3.85	0.91	มาก	7	3.85	0.76	มาก	7
5	ด้านความรู้และทักษะ วิชาชีพ	4.27	0.69	มาก	2	3.97	0.71	มาก	4
6	ด้านการวิจัยและพัฒนา	3.89	0.80	มาก	6	3.98	0.80	มาก	3
7	ด้านการสร้างความสัมพันธ์ กับชุมชน	4.00	0.77	มาก	4	3.92	0.68	มาก	5
	รวม	4.09	0.64	มาก		3.99	0.59	มาก	

จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการการนิเทศในระดับมาก ($\mu_1 = 4.09$, $\mu_2 = 3.99$) ไม่แตกต่างกันและไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการการนิเทศในระดับมากทุกด้าน ลำดับค่าเฉลี่ยความต้องการสอดคล้องใกล้เคียงกันคือ ความต้องการการนิเทศด้านหลักสูตร ด้านเทคนิคและวิธีการสอน ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ

ส่วนความต้องการการนิเทศด้านการวิจัยและพัฒนา ลำดับที่ของค่าเฉลี่ยแตกต่างกันแต่อยู่ในระดับมาก คือค่าเฉลี่ยความต้องการของครู อาจารย์คหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเป็นลำดับที่ 3 ส่วนค่าเฉลี่ยความต้องการของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคเป็นลำดับที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 7 ด้านคือ

5.1.1.1 ด้านหลักสูตร

5.1.1.2 ด้านเทคนิคและวิธีสอน

5.1.1.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน

5.1.1.4 ด้านการวัดและประเมินผล

5.1.1.5 ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ

5.1.1.6 ด้านการวิจัยและพัฒนา

5.1.1.7 ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

5.1.2 เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมระหว่างวิทยาลัยเทคนิคที่เปิดสอนคหกรรมกับวิทยาลัยอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5.2 สมมุติฐานของการวิจัย

ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษากับครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคที่เปิดสอน คหกรรมมีความต้องการการนิเทศแตกต่างกัน

5.3 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2542 สรุปได้ดังนี้

5.3.1 ความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครูอาจารย์คหกรรมต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการการนิเทศด้านหลักสูตรเป็นอันดับแรก อันดับรองลงไปคือ ด้านเทคนิคและวิธีสอน ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านการวิจัยและพัฒนา ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความต้องการการนิเทศในแต่ละด้านแล้วครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการการนิเทศดังนี้

ความต้องการการนิเทศด้านหลักสูตร ครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการการนิเทศในระดับมาก ความต้องการในอันดับแรกคือ จัดหาเอกสารประกอบหลักสูตรและจัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อให้ครูใช้เป็นคู่มือในการวางแผนการสอน รองลงมาคือ จัดสัมมนาครูอาจารย์ที่เปิดสอนวิชาชีพสอนคหกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนอย่างต่อเนื่องและจัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรและ โครงสร้างของหลักสูตร

ความต้องการการนิเทศด้านเทคนิคและวิธีการสอน ครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการการนิเทศในระดับมาก ความต้องการในลำดับแรก คือ จัดหาคู่มือเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนเพื่อครูอาจารย์คหกรรมใช้ศึกษาค้นคว้าร่วมกัน รองลงไปคือจัดโครงการศึกษาดูงานในวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาชีพคหกรรมและจัดสาธิตการสอนและประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนแก่ครูอาจารย์คหกรรม

ความต้องการการนิเทศด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการการนิเทศในระดับมาก ความต้องการการนิเทศในลำดับแรกคือ จัดหาแหล่งข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรม รองลงไปคือ จัดฝึกอบรมและจัดหาผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพมาให้คำปรึกษาในการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพคหกรรม และจัดโครงการศึกษาดูงานในสถานศึกษาที่เปิดสอน คหกรรม

ความต้องการการนิเทศด้านการวิจัยและพัฒนา ครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการการนิเทศในระดับมาก ความต้องการในอันดับแรกคือ จัดประชุมสัมมนาเรื่องการนำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงวิชาชีพคหกรรม รองลงมาคือ จัดอบรมเกี่ยวกับหลักการวิจัยและการทำวิชาชีพคหกรรมแก่ครูอาจารย์คหกรรม และจัดตั้งกลุ่มผู้สนใจทางด้านคหกรรมเพื่อทำงานวิจัยคหกรรมร่วมกัน

ความต้องการการนิเทศด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการการนิเทศในระดับมาก ความต้องการในอันดับแรกคือจัดกิจกรรมวิชาชีพคหกรรมร่วมกับชุมชนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรม รองลงมาคือจัดประชุมเชิงปฏิบัติการในการเขียนหลักสูตรระยะสั้นร่วมกับผู้นำชุมชนและจัดกิจกรรมเชิญวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้และทักษะวิชาชีพแก่ครูอาจารย์คหกรรม

ความต้องการการนิเทศด้านสื่อการเรียนการสอน ครูอาจารย์คหกรรมต้องการการนิเทศในระดับมาก ในอันดับแรกคือ จัดส่งครูอาจารย์ร่วมฝึกการใช้อุปกรณ์การสอนสาขาวิชาชีพคหกรรมในสถานประกอบการ รองลงมาคือ จัดอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการให้ครูอาจารย์ผลิตและอบรมเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ในสาขาคหกรรมอย่างต่อเนื่อง จัดตั้งศูนย์กลางเพื่อแลกเปลี่ยนอุปกรณ์การสอนร่วมกันระหว่างสถานศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน ไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม หากมีให้คิดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต้องการการนิเทศด้านการวัดผลและประเมินผล ครูอาจารย์คหกรรมต้องการการนิเทศในระดับมาก ในอันดับแรกคือ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในการสร้างข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้ร่วมกันระหว่างสถานศึกษา จัดสัมมนาติดตามผลการใช้ข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพ และจัดประชุมเชิงปฏิบัติการแก่ครูอาจารย์คหกรรมเกี่ยวกับหลักการประเมินผลการเรียนและการออกแบบประเมินผลทางทักษะวิชาชีพคหกรรมร่วมกัน

5.3.2 . เปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคกับครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการการนิเทศในระดับมากไม่แตกต่างกันและมีความต้องการการนิเทศตามลำดับดังนี้ ความต้องการด้านหลักสูตร ด้านเทคนิคและวิธีสอน ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ส่วนความต้องการการนิเทศด้านการวิจัยและพัฒนา ลำดับที่ของค่าเฉลี่ยแตกต่างกันมากคือค่าเฉลี่ยความต้องการครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการเป็นลำดับ 3 แต่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการเป็นลำดับ 6

เมื่อพิจารณาการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศในแต่ละด้านแล้วครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการการนิเทศดังนี้

ด้านหลักสูตร ครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มต้องการการนิเทศในระดับมาก ซึ่งครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการการนิเทศระดับมากที่สุดคือ จัดหาเอกสารประกอบหลักสูตรเพื่อให้ครูอาจารย์ใช้เป็นคู่มือในการเขียนแผนการสอนและจัดสัมมนาครูอาจารย์ที่สอนวิชาชีพคหกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงแผนการสอนอย่างต่อเนื่อง แต่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการในระดับมาก

ด้านเทคนิคและวิธีสอน ครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่ม ต้องการการนิเทศในระดับมาก อันดับแรกคือ จัดคู่มือและเอกสารเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนเพื่อครูอาจารย์คหกรรมใช้ศึกษาค้นคว้าร่วมกัน จัดโครงการศึกษาดูงานในวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาชีพคหกรรมและสาธิตการสอนในสาขาวิชาชีพ คหกรรม โดยผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพคหกรรม

ส่วนข้อที่มีความต้องการแตกต่างกันคือ การจัดสัมมนาครูอาจารย์ที่สอนคหกรรมเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนในคหกรรม ซึ่งครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการเป็นลำดับที่ 3 ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการเป็นลำดับที่ 6

ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มต้องการการนิเทศในระดับมาก อันดับแรกคือ จัดแหล่งข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมแก่ครูอาจารย์ จัดฝึกอบรมงานวิชาการแก่ครูอาจารย์คหกรรมและจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดการทางธุรกิจแก่ครูอาจารย์

ส่วนข้อที่มีความต้องการแตกต่างกันคือ จัดหาผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพคหกรรมให้คำปรึกษาในการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพคหกรรม ซึ่งครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการลำดับที่ 2 ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการลำดับที่ 7

ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการในระดับมาก อันดับแรกคือการจัดกิจกรรมวิชาชีพคหกรรมร่วมกับชุมชนเกี่ยวกับการสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรม จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเขียนหลักสูตรระยะสั้นวิชาชีพคหกรรม และจัดสัมมนาร่วมกันระหว่างตัวแทนครูอาจารย์คหกรรมกับผู้นำชุมชนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนคหกรรม

ด้านสื่อการเรียนการสอน ครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มมีความต้องการในระดับมาก อันดับแรกคือ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูผลิตอุปกรณ์การสอนขึ้นใช้เอง จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ในสาขาคหกรรมอย่างต่อเนื่อง และประชุมครูอาจารย์คหกรรมเพื่อหาข้อมูลในการใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อนำไปแก้ไข

ด้านการวัดและประเมินผล ครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มมีความต้องการในระดับมาก ตามลำดับคือ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในการสร้างข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้ร่วมกันระหว่างสถานศึกษา และจัดสัมมนาติดตามผลการใช้ข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพ

ส่วนข้อที่มีความต้องการแตกต่างกันคือ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการออกข้อสอบแบบต่าง ๆ ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการลำดับที่ 3 ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการลำดับที่ 6

ด้านการวิจัยและพัฒนา ครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มมีความต้องการในระดับมาก ลำดับแรกคือจัดอบรมเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการวิจัยและจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาหารือแนะนำเรื่องการใช้กระบวนการวิจัยมาประกอบการทำผลงานทางวิชาการ

ส่วนข้อที่มีความต้องการแตกต่างกันคือจัดประชุมสัมมนาเรื่องการนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงวิชาชีพคหกรรมและจัดประชุมเชิงปฏิบัติการการทำวิจัยวิชาชีพคหกรรมแก่ครูอาจารย์คหกรรม ซึ่งครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการลำดับที่ 1 ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการลำดับที่ 5

5.4 การอภิปรายผล

จากการศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2542 จากผลการวิจัยพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการการนิเทศอยู่ในระดับมากทั้งรายด้านและภาพรวม ไม่ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งดีเพราะแสดงให้ไม่ว่าจะเห็นว่าครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการที่จะได้รับการนิเทศและพร้อมที่จะได้รับการแนะนำ ช่วยเหลือ เพราะจุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาคือเพื่อช่วยเหลือครูในการปรับปรุงการสอน ซึ่งจะ

เป็นการกระตุ้นให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาชีพ และการพัฒนาตนเองในเรื่องการเลือกและปรับปรุงจุดประสงค์การสอน สื่อการเรียนการสอน วิธีสอนและประเมินผลการเรียน ดังนั้นเมื่อครูอาจารย์คหกรรมได้แสดงความต้องการการนิเทศที่ย่อมเป็นการง่ายต่อการที่จะจัดกิจกรรมการนิเทศครูอาจารย์ในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของถนอมศรี รัษฎบุตร (2538 : บทคัดย่อ) พบว่าผู้สอนคหกรรมมีความต้องการพัฒนางานวิชาการ อยู่ในระดับมาก และศิรินันท์ ชลินทุ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ครูผู้สอนต้องการการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนอยู่ในระดับต้องการมาก

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมต้องการการนิเทศด้านหลักสูตรเป็นอันดับแรก เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าครูอาจารย์คหกรรมให้ความสำคัญต่อหลักสูตร เพราะครูผู้สอนในฐานะผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง มีส่วนสำคัญในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ตนเองใช้ มีการปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของท้องถิ่น ทำการสอนให้ถูกต้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรและคิดค้นหาวิธีการที่เหมาะสม ซึ่งถ้าครูอาจารย์คหกรรมมีความเข้าใจแล้วก็จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนในการเรียนการสอนยิ่งขึ้น ผลดีก็จะไปสู่ นักเรียนในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิรินันท์ ชลินทุ (2538 : 211) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า สภาพและความต้องการการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนของครูผู้สอน ด้านการพัฒนาหลักสูตรมีความต้องการอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านเทคนิคและวิธีสอน ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ซึ่งความต้องการสองด้านนี้จะนำไปสู่การถ่ายทอดความรู้และทักษะเชิงช่างไปสู่ นักเรียน เมื่อครูอาจารย์ต้องการที่จะให้มีการช่วยเหลือด้านเทคนิคและวิธีสอนที่ย่อมเป็นการเปิดโอกาสให้มีการพัฒนาและนำเอานวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาการสอนได้มากยิ่งขึ้น ด้านการวิจัยและพัฒนา ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เป็นความต้องการอันดับสุดท้าย จากผลการวิจัยย่อมแสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการที่จะได้รับคำแนะนำช่วยเหลือและความร่วมมือกันในการจัดกิจกรรมการนิเทศ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ดีในการที่จะช่วยพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพราะครูอาจารย์คหกรรมแสดงความต้องการการนิเทศและการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ออกมาในสภาพจริงก็จะสามารถจัดกิจกรรมตอบสนองได้อย่างถูกต้องทิศทางยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโชค อ่อนพรม (2531 : 56) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความพร้อมและความต้องการพัฒนางานวิชาการของครูช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่าครูช่างอุตสาหกรรมทั้ง 6 สาขา ให้ความสำคัญต่อการเพิ่มพูนความรู้ในระดับมาก

การเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มมีความต้องการนิเทศในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นผลดีในการจัดกิจกรรมการให้การนิเทศแก่ครูอาจารย์ทั้งสองกลุ่ม สามารถที่จะจัดรูปแบบคล้ายกันและสามารถนำไปใช้ในการให้ความช่วยเหลือแก่ครู

อาจารย์คหกรรมได้ง่ายขึ้น นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2524 : 251-252) ได้กล่าวว่า ความจำเป็นในการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษา มีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงของการจัดการศึกษา การพัฒนาหลักสูตร ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ตลอดจนความเลื่อยชา ความนิ่งเฉยและการขาดความสนใจ ครูควรได้รับการกระตุ้นให้ตื่นตัวอยู่เสมอ การนิเทศการศึกษามีความจำเป็นต่อการทำให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัยอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะปัจจุบันเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและไม่หยุดยั้ง การศึกษาจึงพัฒนาไปทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ การนิเทศการศึกษาสามารถให้บริการข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิเคราะห์ วิจัยและอภิปรายได้จากที่กล่าวมาจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงของครูอาจารย์คหกรรม อันจะนำไปสู่กระบวนการให้การนิเทศภายในสถานศึกษาต่อไป

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการด้านหลักสูตรเป็นอันดับแรก อันดับรองลงไปคือด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านเทคนิคและวิธีสอน ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ ในขณะที่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัย อาชีวศึกษามีความต้องการด้านหลักสูตรเป็นอันดับแรกเช่นเดียวกัน อันดับรองลงไปคือด้านเทคนิคและวิธีสอน ด้านการวิจัยและพัฒนา ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ด้านการสร้างสัมพันธ์กับ ชุมชน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ จากลำดับความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมรายด้านจะพบว่ามีความต้องการใกล้เคียงกัน แต่จะมีข้อแตกต่างกันก็คือด้านการวิจัยและพัฒนา ซึ่งครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการในระดับต้น ขณะที่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการเกือบอันดับสุดท้าย อาจเป็นเพราะว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาได้รับการกระตุ้นและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในระดับสถานศึกษาและหน่วยงานที่รับผิดชอบคือกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา จึงส่งผลให้ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาเห็นความสำคัญของการนำเอาประโยชน์ของงานวิจัยมาใช้ในการทำงานและขนานรับกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันที่เน้นให้ครูอาจารย์ทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำผลของงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอันจะเป็นผลดีต่อนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ในการประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป ในขณะที่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคมีความต้องการการนิเทศในด้านการวิจัยและพัฒนาในลำดับสุดท้าย อาจเป็นเพราะว่าความสนใจที่จะได้รับการช่วยเหลือที่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคจะมุ่งเน้นไปที่เรื่องของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร เอกสารและคู่มือในการจัดทำแผนการสอนมากกว่าเนื่องจากวิทยาลัยเทคนิคบางแห่งเพิ่งเปิดหลักสูตรคหกรรม จึงอาจทำให้ครูอาจารย์คหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคต้องการความช่วยเหลือด้านหลักสูตรเพื่อใช้ในการสอน ดังนั้นจึงส่งผลให้อันดับความต้องการด้านการวิจัยและพัฒนาอยู่ในอันดับสุดท้าย

ครูอาจารย์คหกรรมต้องการการนิเทศด้านหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งงานด้านหลักสูตรจะช่วยให้ครูอาจารย์คหกรรมมีคู่มือในการวางแผนการสอนและทราบแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนให้เป็นที่ไปตามความต้องการของชุมชน ตลอดจนการได้รับความช่วยเหลือจากที่ปรึกษาทางวิชาการในการจัดทำแผนการสอนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งครูอาจารย์คหกรรมได้เห็นว่า การเรียนการสอนจะบรรลุผล ครูอาจารย์จำเป็นต้องมีความเข้าใจในงานหลักสูตรก่อน งานหลักสูตรจะช่วยให้ครูเข้าใจทิศทางของการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะทางด้านวิชาชีพได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรชัย พันธุ์ธาดาพร (2532 : 1) ที่พบว่าครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม เขตการศึกษา 6 มีความต้องการการนิเทศด้านการพัฒนาหลักสูตรอยู่ในระดับมาก และธิดา หอวัฒนกุล (2525 : 200) ที่พบว่า ครูวิชาสามัญและครูวิชาชีพในโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาดังกล่าวต้องการการนิเทศด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดเอกสารประกอบหลักสูตรเพื่อให้ครูใช้เป็นคู่มือในการวางแผนการสอน เป็นความต้องการอันดับแรก อาจเป็นเพราะครูอาจารย์คหกรรมเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วเข้าสู่ชีพความเป็นครู จำเป็นต้องได้รับการศึกษาค้นคว้าและฝึกฝนทักษะและประสบการณ์ในการวางแผนการสอนของตนตลอดเวลาเพื่อให้เกิดผลดีต่อการเรียนการสอน ครูอาจารย์คหกรรมจึงต้องศึกษาหลักสูตรทั้งโดยส่วนรวมหรือเฉพาะวิชาเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี ผู้เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะ หรือหัวหน้าแผนก จำเป็นต้องอำนวยความสะดวกแก่ครูอาจารย์ในเรื่องเอกสารประกอบหลักสูตร เพราะไม่เช่นนั้นอาจเป็นปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อการจัดทำแผนการสอนของครูอาจารย์คหกรรมและอาจมีผลต่อเนื่องในการวางแผนการสอนในเวลาที่กำหนดหรือครูอาจารย์อาจเบื่อนายที่ไม่ได้รับการบริการทางวิชาการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลต่อการวางแผนการสอนของครูอาจารย์คหกรรมทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิรินันท์ ชลินทุ (2538 : 211) ที่พบว่าครูผู้สอนต้องการให้จัดหาเอกสารหลักสูตรเพื่อการศึกษาค้นคว้า

ส่วนลำดับรองลงไปคือ การจัดสัมมนาครูอาจารย์ที่สอนวิชาชีพคหกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนอย่างต่อเนื่อง และประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรและโครงสร้างหลักสูตร สันต์ ธรรมบำรุง (2527 : 12-13) ได้กล่าวว่าหลักสูตรจะสัมฤทธิ์ผลมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการสอนของครู และก่อนที่จะทำการสอนครูต้องทำความเข้าใจในตัวหลักสูตรเสียก่อน

ส่วนผลเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่ม ด้านหลักสูตร โดยภาพรวมแล้วพบว่าครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มมีความต้องการการนิเทศในระดับมาก เมื่อพิจารณาโครงสร้างหลักสูตรคหกรรมในสมัยก่อนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพในวงจำกัด และหลักสูตรคหกรรมมีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลา เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและความต้องการในตลาดแรงงานที่ต้องการผู้ที่จบคหกรรมที่มี

ทักษะในเชิงธุรกิจมากขึ้น การจัดหลักสูตรคหกรรมจะต้องสอดคล้องและเอื้อต่อท้องถิ่นมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ความจำเป็นในการทำความเข้าใจแก่ครูอาจารย์ คหกรรมในด้านหลักสูตรจึงเป็นภาระหน้าที่ที่จะต้องช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องเพราะถ้าครูอาจารย์คหกรรมยังขาดความเข้าใจเรื่องหลักสูตรที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเช่นนี้ ก็จะส่งผลกระทบต่อการสอนทักษะวิชาชีพให้สัมพันธ์กับสภาพปัจจุบันของความต้องการตลาดแรงงานด้านคหกรรมอย่างแน่นอนงานวิจัยของศิริพันธ์ ชลินทุ (2538 : 211) พบว่าสภาพและความต้องการการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนของครูผู้สอนด้านการพัฒนาหลักสูตรมีความต้องการอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคมีความต้องการอันดับแรกเกี่ยวกับการจัดเอกสารประกอบหลักสูตรเพื่อให้ครูอาจารย์ใช้เป็นเครื่องมือในการเขียนแผนการสอนและจัดสัมมนาครูอาจารย์ที่สอนวิชาชีพคหกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงแผนการสอนอย่างต่อเนื่อง มีความต้องการในระดับมากที่สุด ขณะที่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการเกี่ยวกับการจัดเอกสารประกอบหลักสูตรเพื่อให้ครูอาจารย์ใช้เป็นเครื่องมือในการเขียนแผนการสอนในระดับมาก นั่นเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยเทคนิคส่วนมากมุ่งเน้นในการผลิตช่างฝีมือทางอุตสาหกรรมเป็นหลัก และความต้องการในตลาดแรงงานยังอยู่ในระดับสูง จึงทำให้มีผลกระทบต่อสาขาวิชาคหกรรม ไม่ว่าจะเป็นด้านเอกสารตำรา ด้านการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับงานด้านวิชาการเฉพาะสาขาแก่ครูอาจารย์คหกรรมและเอกสารประกอบหลักสูตรที่แต่ละสถานศึกษาได้รับจากส่วนกลางก็มีจำนวนน้อยและการขยายผลสู่ครูอาจารย์คหกรรมที่ต้องการใช้ในการค้นคว้าหาความรู้เพื่อเขียนแผนการสอนก็ไม่ทั่วถึง ซึ่งจะเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการที่จะก่อให้เกิดปัญหาการสอนเป็นไปในจุดประสงค์ของรายวิชาที่ไม่ชัดเจน แต่ถ้าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคได้รับการตอบสนองโดยการจัดให้มีเอกสารประกอบหลักสูตรเพื่อใช้ในการวางแผนการสอนก็จะช่วยให้ครูอาจารย์คหกรรมได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ก็จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาวางแผนการสอนของครูอาจารย์คหกรรมได้ในระดับหนึ่ง วิชัย วงษ์ใหญ่ (2521 : 181) กล่าวว่า การจัดบริการวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนอันได้แก่การทำโครงการสอนและแผนการสอน พัฒนาคู่มือครู แบบเรียนและสื่อการเรียน การที่มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนมาบริการได้ต้องอาศัยบุคลากรหลายฝ่ายช่วยเหลือกัน ซึ่งจะเริ่มจากการวิเคราะห์หลักสูตร การวางรูปแบบ เลือกลงและจัดหาไม่ว่าจะซื้อ จัดทำเองหรือแจกจากราชการก็ตาม ควรให้มีขอบพร้อมน้อยที่สุด และสามารถแบ่งเบาภาระของครูได้มากที่สุด โดยผู้เรียนได้รับประโยชน์มากที่สุด

แต่ความต้องการที่แตกต่างกันมากคือ ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการให้มีการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรและโครงสร้างของหลักสูตร วิไลรัตน์ บุญสวัสดิ์ (2535 : 74) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการนิเทศไว้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนถือเป็นผู้มีความสำคัญยิ่งในการที่จะเป็นผู้นิเทศภายในโรงเรียน เป็นผู้จะทำให้เกิดการนิเทศขึ้นภายในโรง

เรียนของตนเอง ควรจะจัดให้มีการประชุมในรูปแบบต่าง ๆ เช่นประชุมเชิงปฏิบัติการอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้ครูมีโอกาสพัฒนาความรู้เพื่อให้ครูได้นำความรู้ทักษะมาปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยผู้บริหารต้องคอยดูแลและเป็นกำลังใจ เพื่อให้ครูเกิดกำลังใจในการปฏิบัติงาน นี่คือความสำคัญของการทำความเข้าใจเกี่ยวกับผู้มีบทบาทในการที่จะช่วยให้ครูอาจารย์คหกรรมเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทในการที่จะช่วยให้ครูอาจารย์คหกรรมเกิดความเข้าใจในหลักสูตรก่อนนำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งในวิทยาลัยอาชีวศึกษาได้มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจึงทำให้ครูอาจารย์มองเห็นความสำคัญของการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร ในขณะที่ครูอาจารย์ คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคกลับมีความต้องการเกี่ยวกับการจัดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการเพื่อช่วยเหลือในการทำแผนการสอน นั้นอาจมีผลมาจากการที่ครูอาจารย์คหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคขาดเอกสารประกอบหลักสูตรเพื่อใช้ในการเป็นคู่มือในการวางแผนการสอนและขาดความเข้าใจในเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรประกอบกับบทบาทการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้เกี่ยวข้องโดยตรงอาจยังปฏิบัติได้ไม่เต็มที่จึงสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคในการให้มีคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการขึ้นเพื่อช่วยให้ครูอาจารย์เหล่านั้นมีความมั่นใจในการวางแผนการสอนได้ตรงตามหลักสูตรและเป็นการกระตุ้นให้เกิดขวัญและกำลังใจแก่ครูอาจารย์คหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคอีกด้วย

ความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมด้านเทคนิคและวิธีสอน ผลการวิจัยพบว่าครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวัลลภ จันทรตระกูล (อ้างในศิรินันท์ ชลินทุ. 2538 : 212) ที่พบว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 90 ต้องการให้มีการอบรมหรือนิเทศในเรื่องวิธีสอนและเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ มาก และผลการประชุมศึกษานิเทศก์ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปี 2542 พบว่า ครูในสถานศึกษามีปัญหาในด้านการสอน เนื่องจากครูไม่สร้างบรรยากาศที่เหมาะสม ครูขาดจิตวิทยาในการสอน ครูไม่สนับสนุนให้นักเรียนใช้ความคิดของตนเอง ครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนและใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ที่เป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์คหกรรมต้องการให้ผู้เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารระดับสถานศึกษาหรือระดับกรมอาชีวศึกษาเข้ามามีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือแนะนำโดยใช้กระบวนการของการนิเทศในการช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ลง และผลการวิจัยจะช่วยให้สามารถปรับกระบวนการถ่ายทอดได้ทันสมัยขึ้นและครูอาจารย์คหกรรมส่วนมากมักจะเป็นผู้ที่ทำการสอนมานานปัญหาของการถ่ายทอดนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ครูต้องการมีความรู้เพิ่มขึ้นและให้สอดคล้องการจัดระบบการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบันที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ขวัญเรือน อุดมนาม (2542 : 1) ได้กล่าวว่า “การจัดการเรียนการสอนที่ดีนั้น ผู้เรียนต้องเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ไม่ว่าจะใครใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนแนวใหม่จะพยายามให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยผู้สอนมีบทบาทในการเป็นผู้เสริมและช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยดี การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

(participatory learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้โดยอาศัยประสบการณ์ของผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่อย่างต่อเนื่อง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองและระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ทำให้เกิดการขยายเครือข่ายการเรียนรู้ออกไปอย่างกว้างขวาง” จึงเป็นภาระหน้าที่ของครูอาจารย์คหกรรม จำเป็นต้องพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนแบบใหม่ให้เกิดขึ้นควบคู่ไปกับการจัดหาคู่มือและเอกสารเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนแบบใหม่ให้เกิดขึ้นด้วยการให้วิทยาลัยที่เปิดสอนคหกรรมจัดหาเอกสารเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนแบบใหม่ เพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน และครูอาจารย์คหกรรมต้องการในลำดับรองลงไปคือการจัดโครงการศึกษาดูงานในวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาชีพคหกรรม หรือการจัดการสาธิตการสอนวิชาคหกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญวิชาชีพคหกรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการถ่ายทอดสู่ผู้เรียนในทางที่ดีขึ้นและสอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติ

ส่วนผลการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศด้านเทคนิคและวิธีสอน โดยภาพรวมแล้วพบว่ามีความต้องการการนิเทศในระดับมาก ซึ่งแสดงว่าครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มให้ความสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการถ่ายทอดความรู้ด้านเทคนิควิธีที่จะส่งผลสู่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาภรณ์ สามาร (2543 : 93) ซึ่งได้ทำการศึกษาความต้องการการพัฒนาครูอาจารย์คหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าครูอาจารย์คหกรรมศาสตร์ต้องการการพัฒนาความรู้ด้านวิธีสอนอยู่ในระดับมาก นั้นแสดงให้เห็นถึงการเตรียมความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงการสอนของครูอาจารย์คหกรรม ซึ่งผู้ที่มีบทบาทสำคัญไม่ว่าจะเป็นระดับกรมอาชีวศึกษา ศึกษานิเทศก์หรือสถานศึกษา สามารถจัดกิจกรรมพัฒนาเทคนิคและวิธีสอนเพื่อสนับสนุนความต้องการดังกล่าวก็จะช่วยให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพขึ้น ซึ่งผลสัมฤทธิ์ก็จะปรากฏที่ผู้เรียน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มมีความต้องการเหมือนกันคือจัดคู่มือและเอกสารเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนเพื่อครูอาจารย์คหกรรมใช้ศึกษาค้นคว้าร่วมกันเป็นอันดับแรก รองลงไปคือจัดโครงการศึกษาดูงานในวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาชีพคหกรรม ผลการวิจัยดังกล่าวช่วยอมสะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักในบทบาทภาระหน้าที่ของครูอาจารย์คหกรรมได้เป็นอย่างดีว่า การได้มีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนหรือการได้ศึกษาดูงานจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ครูอาจารย์คหกรรมมีประสบการณ์และเรียนรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาของการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมที่จะต้องให้ทันสมัยและสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ การจัดกิจกรรมให้ครูอาจารย์ได้พบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์จึงเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะนำไปสู่แรงบันดาลใจในการพัฒนาเทคนิคและวิธีสอนของครูอาจารย์คหกรรมไม่ให้หยุดนิ่ง จากงานวิจัยของนิพนธ์ เมืองพระ (2532 : 70) ซึ่งได้ทำการวิจัยการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือและภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบข้อสังเกตว่าแต่ละงานที่ปฏิบัติในด้านกรนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการสอนเป็นหัวใจของการบริหาร เป็น

กระบวนการการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาลดความสูญเปล่าทางการศึกษา ซึ่งควรที่จะมีการสนใจและสนับสนุนงานด้านนี้ โดยการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้หรือการให้ครูอาจารย์ไปดูงานวิชาการในสถาบันอื่นซึ่งจะทำให้ครูอาจารย์ได้เห็นสิ่งต่าง ๆ รอบตัวกว้างขึ้น ได้มีโอกาสเปรียบเทียบและปรับปรุงการสอนของตน การค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ความรู้เก่า ๆ บางเรื่องก็ล้ำสมัยเทคนิควิธีสอนใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย ฉะนั้นครูอาจารย์จึงควรมีความรู้ที่ทันสมัยจึงจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

ส่วนความต้องการที่แตกต่างคือครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคมีความต้องการให้มีการสาธิตการสอนในสาขาวิชาชีพคหกรรม ในขณะที่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการจัดสัมมนาครูอาจารย์ที่สอนคหกรรมเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนในวิชาคหกรรมทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษามีครูอาจารย์คหกรรมเป็นจำนวนมากและมีประสบการณ์สอนมานาน ดังนั้นจึงมีประสบการณ์ในการสอนวิชาชีพและแต่ละคนมีเทคนิคในการถ่ายทอดวิชาชีพที่หลากหลาย การจัดสัมมนาครูอาจารย์คหกรรมจะเป็นการช่วยเหลือครูอาจารย์คหกรรมที่ยังขาดทักษะและเทคนิคทางวิชาชีพ ได้ศึกษาและนำแนวทางจากครูอาจารย์คหกรรมที่มีประสบการณ์ไปใช้ และได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันและยังช่วยให้แนวทางในการสอนวิชาชีพในแต่ละสถานศึกษาเป็นไปในแนวทางเดียวกันเพื่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอน ขณะที่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคกลับต้องการให้มีการสาธิตการสอนในวิชาชีพคหกรรมแทน ซึ่งอาจเนื่องมาจากการสอนคหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคได้เปิดมานาน แต่แนวทางในการปฏิบัติการสอนที่เป็นต้นแบบยังไม่ชัดเจน ดังนั้นจึงทำให้ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคขาดความมั่นใจในการสอนได้ ซึ่งงานวิจัย โชค อ่อนพรม (2531 : 53) พบว่าครูช่างทั้ง 6 สาขามีความรู้เกี่ยวกับงานวิชาการด้านเทคนิคและวิธีสอนมากที่สุด และสุภาพรณ์ สามารถ (2543 : 93) ได้ทำการวิจัยพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมต้องการพัฒนาความรู้ด้านวิธีสอน อยู่ในระดับมากทุกแผนกวิชา

ความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่าครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนด้านคหกรรมเป็นการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์ให้มีความรู้ ทักษะและความชำนาญ สามารถประกอบอาชีพได้ ดังนั้นครูอาจารย์คหกรรมจึงต้องการให้ตนเองมีความรู้และประสบการณ์ทักษะวิชาชีพของตนเพื่อให้เกิดความมั่นใจเมื่อนำไปถ่ายทอดแก่นักเรียนและความศรัทธาในวิชาชีพและการยอมรับในตัวครูอาจารย์ก็จะเกิดขึ้น แต่ถ้าครูอาจารย์คหกรรมยังขาดความรู้และทักษะวิชาชีพที่ทันสมัยและไม่มีความเชี่ยวชาญในอาชีพของตนแล้วปัญหาในการถ่ายทอดก็ย่อมมีผลกระทบเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโชค อ่อนพรม (2531 : 54-55) พบว่าครูช่างทั้ง 6 สาขามีความรู้เกี่ยวกับด้านความรู้และงานทางช่างในระดับปานกลาง และเมื่อ

วิเคราะห์ความต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้ พบว่า ครูช่างทั้ง 6 สาขาให้ความสำคัญต่อการเพิ่มพูนความรู้ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมต้องการให้มีการจัดแหล่งข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมแก่ครูอาจารย์เป็นอันดับแรกเนื่องจากการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาไม่ว่าจะเป็นอาหารและโภชนาการ ผ้าและเครื่องแต่งกาย คหกรรมธุรกิจ วิชาชีพเหล่านี้ยังพบปัญหาว่าเอกสารที่เป็นข้อมูลทางวิชาการที่ครูอาจารย์คหกรรมจะนำไปใช้ถ่ายทอดแก่นักเรียนยังมีน้อยมาก และบางแห่งจะห่างไกลจากแหล่งข้อมูลทางวิชาการและถึงแม้หน่วยงานศึกษานิตศก 4 ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเอกสารทางวิชาการคหกรรมโดยตรงก็ได้ช่วยเหลือแก่สถานศึกษาได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น เมื่อเป็นเช่นนี้การที่จะลดปัญหาและตอบสนองความต้องการแก่ครูอาจารย์คหกรรมก็ต้องกระตุ้นให้ครูอาจารย์คหกรรมจัดทำตำราและเอกสารการสอนขึ้นใช้เอง ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่มีความสามารถในการเขียนเอกสารทางวิชาการย่อมได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพอย่างแท้จริง ซึ่งงานวิจัยของอรพิน สกุลสำราญสุข (2535 : 39) ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยสัมพันธ์กับการพัฒนาวิชาชีพของคณาจารย์คหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยครู พบว่า “อาจารย์ที่ต้องการความก้าวหน้าในวิชาชีพจะเขียนเอกสารตำรามากกว่าผู้ที่ไม่สนใจความก้าวหน้าในชีวิตและอาจารย์ที่ต้องการความก้าวหน้าในตำแหน่งทางวิชาการ จะเขียนตำรามากกว่าผู้ที่ไม่สนใจในตำแหน่งทางวิชาการ” นอกจากนี้ผลการวิจัยยังมีประเด็นที่น่าสนใจคือความต้องการในการฝึกอบรมเกี่ยวกับงานวิชาการแก่ครูอาจารย์ คหกรรม และจัดหาผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพให้คำปรึกษาในการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพ ซึ่ง คชาบุษย์ มิตรสูงเนิน (2542 : 42) ได้สรุปไว้ว่ามาตรฐานคุณภาพ อาชีวศึกษานั้นให้ครูสอนตรงตามสาขาวิชาหรือความถนัด หรือความรู้ความสามารถ บุคลากรได้รับการพัฒนาความตามสาขาวิชาชีพและส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการและชุมชนในการพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินการสนองตอบมาตรฐานคุณภาพอาชีวศึกษา โดยสนับสนุนให้ครูอาจารย์คหกรรมศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพของตน

ส่วนผลการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ ครูอาจารย์ คหกรรมทั้งสองกลุ่มในภาพรวมมีความต้องการในระดับมากเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากความรู้ในทักษะวิชาชีพมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา แม้ครูอาจารย์คหกรรมจะมีความรู้และทักษะวิชาชีพในวิชาที่ตนสอนเป็นอย่างดีแล้วก็ตาม การติดตามความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าทางวิชาการในเนื้อหาวิชาที่ตนสอนก็นับว่าเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับวิฑูรย์ อุปลัมภ์ (อ้างในชุมพล ตามพหัตถ์, 2541 : 67) กล่าวว่า “การสอนวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ผู้สอนไม่ควรมีความรู้อย่างลึกซึ้ง เพียงพอที่จะช่วยให้ผู้สอนพัฒนาความรู้ ทักษะและความเข้าใจในอาชีพ”

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการจัดโครงการ ความเกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมในสถานศึกษาที่เปิดสอนคหกรรม เป็นอันดับแรก จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับงานวิชาการแก่ครูอาจารย์คหกรรม และจัดแหล่งข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมแก่ครูอาจารย์ ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการให้มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษาคูงานเพื่อจะได้พบปะแลกเปลี่ยนความรู้และหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ในสถานศึกษาอื่น ซึ่งผลดีของการศึกษาคูงานจะเป็นส่วนที่ช่วยกระตุ้นให้ครูอาจารย์นำมาแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาตนได้เหมาะสมยิ่งขึ้น กิจกรรมนี้ผู้บริหารสามารถดำเนินการได้ในช่วงก่อนเปิดภาคเรียนและสามารถเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการการนิเทศฯ ซึ่งปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 80) ได้เขียนไว้ว่า “การทำทัศนศึกษาเป็นการออกนอกสถานศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่ม ได้มีประสบการณ์ในสิ่งที่พบเห็นจากสถานที่อื่นๆ โดยเฉพาะงานที่สัมพันธ์กับงานของตนเอง ทัศนศึกษา ที่นิยมนำมาใช้ในการฝึกอบรม ได้แก่ การเยี่ยมชมสถานศึกษาอื่น ๆ การไปชมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งรวมทั้งทัศนศึกษาในประเทศและต่างประเทศ”

แต่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการให้จัดแหล่งข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับวิชาชีพคหกรรมแก่ครูอาจารย์ เป็นอันดับแรก จัดหาผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพคหกรรมให้คำปรึกษาในการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพคหกรรม จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับงานวิชาการแก่ครูอาจารย์คหกรรม ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการเน้นความรู้ทักษะวิชาชีพเชิงวิชาการเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกองวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่มีการกระตุ้นให้ครูอาจารย์คหกรรมมีการพัฒนาและแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536 : 5) ทำการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการสอนวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมพบว่า “จำเป็นที่จะต้องพัฒนาครูผู้สอนวิชาชีพให้มีความรู้และทักษะวิชาชีพอย่างแท้จริง ควรพัฒนาครูให้มีความสามารถที่จัดการเรียนการสอน สามารถที่จะถ่ายทอดความรู้และทักษะในวิชาชีพให้นักเรียนได้เป็นอย่างดี” และการแสวงหาความรู้ทางวิชาชีพของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะเน้นการนำเอาผู้เชี่ยวชาญท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้โดยการเชิญให้เข้ามามีส่วนร่วมในการสอนหรือเป็นที่ปรึกษาทางวิชาชีพซึ่งสอดคล้องกับ นโยบายกรมอาชีวศึกษาที่มุ่งเน้นให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งคชายุทธ์ มิตร์สูงเนิน (2542 : 143) ได้สรุปว่า “มาตรฐานด้านกระบวนการมีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและสื่อที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน”

ความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมด้านการวิจัยและพัฒนา ผลการวิจัยพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโชค อ่อนพรม (2531 : 55-56) ได้ทำการศึกษาความพร้อมและความต้องการการพัฒนางานวิชาการของครูช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่าด้านที่ครูช่างทั้ง 6 สาขา เห็นว่ายังมีความรู้ที่น้อยคืองานวิชาการเกี่ยวกับด้านการวิจัยและพัฒนาและเมื่อวิเคราะห์ความต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้พบว่า ครูช่าง

ทั้ง 6 สาขาให้ความสำคัญต่อการเพิ่มพูนความรู้ในระดับมาก” และงานวิจัยของถนอมศรี รัตนบุตร (2538 : 141) พบว่า ผู้สอนคหกรรมมีความรู้ต้องการพัฒนางานวิชาการด้านการวิจัยและพัฒนาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นั่นเป็นสิ่งที่แสดงว่าถึงแม้จะมีครูอาจารย์บางส่วนอาจมองว่าการทำงานวิจัยเป็นเรื่องยุ่งยาก มีขั้นตอนมากและยังมีความเชื่อว่าจะเป็นการงานของผู้ที่มีความรู้ในด้านวิจัยจะเป็นผู้ทำได้เท่านั้น แต่ผลการวิจัยสะท้อนให้เราทราบว่าครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการในการที่จะมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยและต้องการนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการสอนและแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบและน่าเชื่อถือ ซึ่งผู้เกี่ยวข้องในทุกระดับควรจัดให้มีการเพิ่มพูนความเข้าใจแก่ครูอาจารย์ อีกทั้งในปัจจุบันสอดคล้องกับนโยบายของกรมอาชีวศึกษาที่ขานรับการปฏิรูปการศึกษาที่จะเริ่มมีการใช้ในปี 2545 ทำให้ครูอาจารย์คหกรรมเริ่มมีความต้องการในการทำงานด้านการวิจัยกันมากขึ้น โดยเฉพาะการวิจัยในชั้นเรียน กายุทธิ์ มิตรสูงเนิน (2542 : 146) ได้กล่าวว่า “ครูอาจารย์จะต้องสามารถศึกษาวิจัย ประดิษฐ์ คิดค้น หรือสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริงได้ ครูอาจารย์มีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาและแก้ไขสถานการณ์ได้ นั่นคือมาตรฐานทั้งผู้สอนและผู้เรียนจะต้องผ่านกระบวนการวิจัยและมีข้อมูลที่น่าเชื่อถือจะทำให้เป็นที่ยอมรับยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดประชุมสัมมนาเรื่องการนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงวิชาชีพคหกรรม เป็นอันดับแรก จัดอบรมเชิงปฏิบัติการทำวิจัยวิชาชีพคหกรรมแก่ครูอาจารย์คหกรรม และจัดตั้งกลุ่มสนใจทางด้านคหกรรมเพื่อทำงานวิจัยด้านคหกรรมร่วมกันเพราะการประชุมสัมมนาหรือการสัมมนาเป็นการรวมกลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์ในเรื่องเดียวกันและพบปัญหาต่าง ๆ ในงานนั้น ๆ การประชุมร่วมกันก็เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหานั้น ๆ และกำหนดเป็นวิธีการเพื่อนำไปปฏิบัติร่วมกัน

ส่วนผลการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศด้านการวิจัยและพัฒนา ผลการวิจัยในภาพรวมครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มมีความต้องการในระดับมาก ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่ดีเพราะปัจจุบันกรมอาชีวศึกษาได้ให้นโยบายแก่หน่วยงานในสังกัด โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากรที่ทำหน้าที่ให้ความรู้แก่นักเรียน จำเป็นต้องพัฒนาตนในด้านภาษาอังกฤษ ความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และต้องมีการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาภรณ์ สามารถ (2543 : 92) พบว่าครูอาจารย์แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไปต้องการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการนำคอมพิวเตอร์มาพัฒนาการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการให้มีการจัดตั้งกลุ่มผู้สนใจทางคหกรรมเพื่อทำงานวิจัยด้านคหกรรมร่วมกัน เป็นอันดับแรก แต่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการให้จัดประชุมสัมมนาเรื่องการนำผลการวิจัยมาปรับปรุงวิชาชีพคหกรรม ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคแสดงความต้องการในการทำ

วิจัยซึ่งถือว่าเป็นขั้นแรกของการทำวิจัยอาจเป็นเพราะการร่วมกลุ่มกันทำวิจัยจะง่ายต่อการทำงาน เพราะวิทยาลัยเทคนิคที่เปิดสอนคหกรรมมีจำนวนไม่กี่แห่ง จำนวนครูอาจารย์คหกรรมก็มีจำนวนไม่มาก ดังนั้นถ้ามีการรวมกลุ่มของครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคด้วยกันเองก็จะช่วยให้งานดำเนินการไปได้เร็วขึ้น ขณะที่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาส่วนหนึ่งมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยซึ่งมีผลจากการที่ครูอาจารย์คหกรรมได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเพิ่มขึ้น ทำให้มีผลงานการวิจัยเพิ่มขึ้น จึงต้องการที่จะร่วมมือกันในการนำผลการวิจัยไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดเป็นรูปธรรมชัดเจนขึ้น ซึ่งน่าจะเป็นสิ่งดีถ้าการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับงานวิจัยตอบสนองอย่างต่อเนืองก็จะช่วยให้สามารถก่อให้เกิดความเข้าใจในคุณค่าของงานวิจัยและนำผลวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ซึ่งผลการวิจัยของศิรินันท์ ชลินทุ (2538 : 215) พบว่า การจัดตั้งทุนวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนมีการปฏิบัติในระดับน้อย

ความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก งานวิจัยของถนอมศรี รัษฎบุตร (2538 : 163) พบว่า งานวิชาการที่ผู้สอนคหกรรมมีความต้องการพัฒนาแต่น้อยกว่าด้านอื่น ๆ คือการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าถ้าครูอาจารย์คหกรรมได้มีการกระตุ้นให้เข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนา การศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่มุ่งเน้นให้สถานศึกษามีการสร้าง ความสัมพันธ์กับชุมชน ก็จะทำให้ครูอาจารย์คหกรรมสามารถที่จะใช้ประโยชน์จากชุมชนมาพัฒนา งานของตน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมต้องการจัดกิจกรรมวิชาชีพพร้อมกับชุมชนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรมเป็นอันดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับศูนย์ นิเทศอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (2542 : 141) ได้เสนอว่า การส่งเสริมความสัมพันธ์ และความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการ และชุมชนในการพัฒนาศึกษาวิชาชีพ ผู้บริหารและครูต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสถานประกอบการ และชุมชนในการพัฒนาศึกษา วิชาชีพ มีการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจให้บุคลากรในสถานศึกษา สถานประกอบการ และชุมชนเห็นความสำคัญในการจัดการศึกษาวิชาชีพพร้อมกัน มีการประชาสัมพันธ์และแลกเปลี่ยน การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน นั่นคือบทบาทใหม่ของครูอาจารย์คหกรรมในยุคของการปฏิรูปการศึกษา ที่จะต้องเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตรและเสริมสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับ วิชาชีพแก่ชุมชน ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการการเขียน หลักสูตรระยะสั้นวิชาชีพคหกรรม จัดประชุมสัมมนาร่วมกับผู้นำชุมชน ตลอดจนกิจกรรมเชิญ วิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้และทักษะวิชาชีพ ยังอยู่ในความต้องการในระดับต้น ๆ ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของศิรินันท์ ชลินทุ (2538 : 216) พบว่าด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน การ ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยและความต้องการอยู่ในระดับมาก ในทุกรายข้อย่อยเช่น เชิญผู้เชี่ยวชาญ สาขาวิชาชีพต่าง ๆ ในชุมชนมาให้ความรู้แก่ครูอาจารย์ ส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมกับกิจกรรมชุมชน

ในปัจจุบันกรมอาชีวศึกษาจัดให้มีโครงการ อาชีวศึกษาพัฒนาหรือโครงการอบรมวิชาชีพพระยะ สั้นประชาชนชายแดน ซึ่งจะจัดสรรงบประมาณให้สถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาออกทำการ สอนวิชาชีพพระยะสั้นแก่ประชาชนกลุ่มเป้าหมายทุกปี บางครั้งปัญหาจากการจัดหลักสูตรการเรียน ก็ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและเป็นส่วนหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นการจัดหลักสูตรใน การสอนในชุมชนจำเป็นต้องร่วมมือกับชุมชนเป็นสำคัญจึงจะทำให้โครงการดังกล่าวประสบความสำเร็จและสอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาซึ่งคณาฤทธิ์ มิตรสูงเนิน (2542 : 136) ได้ สรุปว่าชุมชนและสถานประกอบการให้การสนับสนุนการจัดการและพัฒนาการศึกษาวิชาชีพและมี หลักสูตรที่ยืดหยุ่นและเหมาะสมกับท้องถิ่น มีสื่อเทคโนโลยีและทรัพยากรการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการ เรียนการสอน

ส่วนผลการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มมีความต้องการในระดับมาก อาจเป็น เพราะในปัจจุบันกรมอาชีวศึกษาได้มีนโยบายให้สถานศึกษาจัด โครงการพิเศษจัดความรู้ทางวิชา ชีพออกไปอบรมแก่ชาวบ้านในพื้นที่ที่ได้กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี และมีการจัดสรร งบประมาณให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานและครูอาจารย์คหกรรมได้มีโอกาสฝึก ประสบการณ์ทางวิชาชีพนอกเหนือจากการสอนในสถานศึกษา ประกอบกับความสามารถที่จะเป็นการ ประชาสัมพันธ์วิทยาลัได้อีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งสิริ เทศประสิทธิ์ (2529 : 135) กล่าวไว้ว่า “การ ให้บริการจะต้องมีแผนงานหรือโครงการประสานกับชุมชนอย่างชัดเจน โดยบุคลากรที่ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการปฐมนิเทศและได้รับการฝึกอบรมอย่างดีก่อนออกปฏิบัติงาน การพัฒนาผู้สอน คหกรรมให้มีบทบาทในการบริการชุมชนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและครูอาจารย์วิทยาลัย อาชีวศึกษา มีความต้องการที่ไม่แตกต่างกันคือ ต้องการจัดกิจกรรมวิชาชีพคหกรรมร่วมกับชุมชน เกี่ยวกับการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรมเป็นความต้องการ เป็นอันดับแรก จัดประชุม เชิงปฏิบัติการการเขียนหลักสูตรวิชาชีพคหกรรมและจัดกิจกรรมเชิญวิทยากรท้องถิ่นให้ความรู้และ ทักษะวิชาชีพแก่ครูอาจารย์คหกรรม

การที่ครูอาจารย์คหกรรมต้องการจัดกิจกรรมวิชาชีพคหกรรมร่วมกับชุมชนเกี่ยวกับการ เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรมจากจำนวนนักเรียนที่ลดลง (กองแผนงาน : 2538: 48) ซึ่ง ส่วนหนึ่งมาจากทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพคหกรรมไม่ว่าจะเป็นการประกอบอาชีพหรือความต้องการ ตลาดแรงงานหรือแม้แต่ความไม่เข้าใจ ในหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การจัดการเรียนการสอนคหกรรมโดยตรง ดังนั้น การที่ครูอาจารย์คหกรรมมีความต้องการสร้าง ความเข้าใจที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรมร่วมกับชุมชนจึงเป็นสิ่งที่น่าจะเป็นการทำความเข้าใจที่ถูกต้อง และเปลี่ยนแปลงความคิดต่อวิชาชีพคหกรรมได้ และการเชิญวิทยากรท้องถิ่นได้เข้ามามีบทบาทใน การพัฒนาหลักสูตรรวมกันจึงเป็นสิ่งส่งเสริมกิจกรรมความสัมพันธ์กับชุมชน ได้เป็นอย่างดี

ศึกษานิเทศก์ (2542 : 143) ได้สรุปว่า “การจัดการเรียนการสอนต้องมีการปรับหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและตลาดแรงงาน โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม”

ความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมด้านสื่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะสื่อการเรียนการสอนจะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยครูอาจารย์สามารถถ่ายทอดความรู้ไปสู่นักเรียนได้ง่ายและนักเรียนสามารถเข้าใจในการเรียนเร็วขึ้น โดยเฉพาะถ้าหากครูอาจารย์คหกรรมมีความสามารถในการเลือกสื่อที่มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโชค อ่อนพรม (2531 :53-56) พบว่า “ครูช่างทั้ง 6 สาขาวิชาให้ความสำคัญต่อการเพิ่มพูนความรู้ในระดับมาก ทางด้านอุปกรณ์และเอกสารการสอนโดยเน้นในเรื่องเกี่ยวกับความรู้ด้านสื่อการเรียนการสอนเป็นสำคัญ” และงานวิจัยของถนอมศรี รัตนบุตร (2538 : 138) พบว่าผู้สอน คหกรรมมีความต้องการด้านสื่อการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูผลิตอุปกรณ์การสอนขึ้นใช้เอง เป็นความต้องการอันดับแรก ปัญหาที่เกิดขึ้นกับครูอาจารย์คหกรรมก็คือ การขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาความรู้และทักษะวิชาชีพ เพราะสื่อที่ทันสมัยและการที่ครูอาจารย์มีทักษะในการใช้สื่อ ก็จะเป็นสิ่งที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นและศรัทธาในวิชาชีพของผู้เรียนคหกรรมได้ งานวิจัยของไพบูลย์ และคณะ (2540 : 42) พบว่า “คอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยีที่ช่วยในการผลิตสื่อการสอน ได้ดีและมีประสิทธิภาพ” ดังนั้นความก้าวหน้าทางวิชาชีพที่จะนำไปถ่ายทอดแก่ผู้เรียนจึงต้องเป็นสิ่งที่ผู้สอนควรมุ่งแสวงหาความรู้เพื่อให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้เรียน ส่วนการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ในสาขาคหกรรมอย่างต่อเนื่อง ก็เป็นข้อหนึ่งที่ครูอาจารย์คหกรรมต้องการให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ครูอาจารย์คหกรรมส่วนมากมักจะเป็นผู้ที่มิประสบความสำเร็จในการสอนมานาน ดังนั้นการใช้สื่อที่ทันสมัยบางอย่างยังเป็นอุปสรรคต่อครูอาจารย์คหกรรมเพราะยังขาดความรู้ความชำนาญและบางครั้งตัวครูเองก็มองว่าเป็นเรื่องยุ่งยากจึงไม่ยากจะใช้สื่อในการสอน ซึ่งมีผลกระทบต่อกิจกรรมการสอน ดังนั้น การจัดกิจกรรมเสริมทักษะการใช้สื่อการสอนแก่ครู และสร้างความเข้าใจถึงประโยชน์ของสื่อการสอนที่จะช่วยให้ครูสามารถดำเนินการสอนได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนจึงเป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายควรสนับสนุน

ส่วนผลการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศด้านสื่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มต้องการในระดับมาก ซึ่งรายงานการวิจัยของกรม-อาชีวศึกษา (2538 : 17) ระบุว่า “อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพคหกรรมไม่ค่อยมีความรู้ด้านเทคนิควิธีสอน การจัดทำสื่อการสอนและการประเมินผล” ซึ่งเป็นเรื่องที่สะท้อนให้เห็นว่าน่าจะต้องได้เวลาที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องรีบส่งเสริมและจัดกิจกรรมเพื่อเร่งดำเนินการหาวิธีให้ครูอาจารย์คหกรรมไม่ว่ากรณิใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกเรื่องที่มีการนำไปใช้ ได้รับความรู้ดังกล่าวผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าแท้จริงแล้ว ครูอาจารย์คหกรรมต้องการได้รับการ

นิเทศในเรื่องนี้อยู่แล้วจึงเป็นเรื่องไม่ยากที่จะกระตุ้นให้ครูอาจารย์เหล่านี้สนใจในด้านสื่อการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคต้องการจัดอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการสอน เป็นอันดับแรก ขณะที่ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการให้จัดส่งครูอาจารย์ร่วมฝึกการใช้อุปกรณ์การสอนสาขาวิชาชีพคหกรรมในสถานประกอบการ ทั้งนี้เป็นไปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนคหกรรมในวิทยาลัยอาชีวศึกษาส่วนมากจะส่งนักเรียนเข้าฝึกงานในสถานประกอบการเป็นส่วนใหญ่และครูอาจารย์คหกรรมก็ต้องออกไปทำการนิเทศนักเรียนนักศึกษาเหล่านั้น ดังนั้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาและความพร้อมในการเป็นผู้ที่จะทำการนิเทศครูอาจารย์คหกรรมซึ่งต้องมีทักษะในการใช้อุปกรณ์การสอนและเสริมประสบการณ์แก่ตนเองในการนำมาใช้ในสถานศึกษา จึงทำให้ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาต้องการที่จะเข้าไปฝึกการใช้อุปกรณ์ในสถานประกอบการ เพราะอุปกรณ์บางอย่างในสถานศึกษาก็ยังไม่ทันสมัยเหมือนสถานประกอบการ ขณะเดียวกันครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคกลับมองว่าการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการสอนยังมีความจำเป็นขั้นพื้นฐานในการใช้ผลิตสื่อ อีกทั้งกองวิทยาลัยเทคนิคจะมีโครงการผลิตสื่อการสอนเกี่ยวกับช่างอุตสาหกรรมบ่อยครั้ง แต่สื่อเกี่ยวกับสาขาคหกรรมยังไม่มียากนัก ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่ทำให้ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคมองเห็นความจำเป็นแตกต่างไปจากครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษา ซึ่งสุนทรทิพย์ เจริญสุข (อ้างในศิริพันธ์ ชลินทุ 2538 : 214) พบว่า “ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทพาณิชยกรรมมีความต้องการการนิเทศการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน คือ แนะนำแหล่งวิทยากรและผลิตสื่อการสอนและสำรวจความต้องการการใช้สื่อการสอนของครู”

ความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรมด้านการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่าในภาพรวมมีความต้องการในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของถนอมศรี รัษฎน (2538 : 138) พบว่า ผู้สอนคหกรรมมีความต้องการการพัฒนางานวิชาการด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก การประเมินผลนั้นนับว่ามีความสำคัญมากต่อการจัดการเรียนการสอน เพราะการประเมินผลทำให้ครูสามารถที่จะประเมินตนเองและผู้เรียนได้ว่าในการจัดการเรียนการสอนนั้น บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นในครั้งต่อไปและสามารถเป็นข้อมูลในการวิจัยเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพวิธีสอน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 199 - 200) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดและประเมินผลว่า “เพื่อปรับปรุงระบบบริหารงานในสถานศึกษา ทำให้ทราบข้อเท็จจริงของหลักสูตร โครงการสอน บันทึกการสอนที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ” ดังนั้น ผลของการวิจัยจะช่วยให้สามารถจัดกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการด้านการวัดและประเมินผลได้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการในการสร้างข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้ร่วมกันระหว่างสถานศึกษา เป็นความต้องการอันดับแรก นั้นแสดงว่าครูอาจารย์

คหกรรมต้องการที่จะมีเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยข้อสอบมาตรฐานร่วมกัน อันจะนำไปสู่คุณภาพนักเรียนนักศึกษาที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้วางแนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพอาชีวศึกษา (2542 : 131) ไว้ว่า “การประกันคุณภาพอาชีวศึกษาด้านผลผลิตโดยการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ ด้วยหลักการสำคัญที่ว่า หากผลผลิตหรือผู้สำเร็จการศึกษาได้รับการประเมินว่ามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทุกด้าน ได้มาตรฐานตามเกณฑ์คาดหวังของหลักฐานและความต้องการของตลาดแรงงาน ย่อมเป็นดัชนีบ่งชี้บอกลักษณะการดำเนินการบริหารที่มีประสิทธิภาพหรือสังคมเชื่อมั่นในคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาและนั่นย่อมส่งผลถึงความเชื่อมั่นต่อสถานศึกษาผู้ผลิตโดยตรง” ส่วนการจัดสัมมนาติดตามผลการใช้ข้อสอบมาตรฐานและการจัดประชุมปฏิบัติการแก่ครูอาจารย์คหกรรมในการออกแบบประเมินผลทางทักษะวิชาชีพคหกรรมร่วมกัน ก็เป็นความต้องการอันดับรองลงมา ทั้งนี้การที่ครูอาจารย์ คหกรรม จะมีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและสนับสนุนจากหลายฝ่าย การจัดกิจกรรมให้ครูได้มีการพบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์และร่วมกันทำงานจึงเป็นรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยพัฒนากระบวนการประเมินผลของครูอาจารย์คหกรรมให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษายิ่งขึ้น และเป็นการพัฒนาวิชาชีพครูให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น

ส่วนผลการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศด้านการวัดและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมครูอาจารย์คหกรรมทั้งสองกลุ่มมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการวัดและประเมินผลมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน ครูอาจารย์คหกรรมจึงควรมีความรู้ความเข้าใจอย่างเพียงพอ จะช่วยให้ตรวจสอบได้ว่าการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ดังที่ อนันท์ ศรีโสภณ (2525: คำนำ) ได้กล่าวว่า “ครูนอกจากจะทำการสอนในวิธีการต่าง ๆ แล้วยังจำเป็นต้องทราบและเข้าใจเทคนิคในการวัดและประเมินผล ความก้าวหน้าของนักเรียนที่ตนเองสอนอีกด้วยและแนะนำการวัดผลและประเมินผลเหล่านี้ไปใช้ในการตัดสินใจเพื่อปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอนให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น”

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยเทคนิคและครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความต้องการเหมือนกันคือ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในการสร้างข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้ร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและจัดสัมมนาติดตามผลการใช้ข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการวัดและประเมินผลในปัจจุบันมักเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เพราะความไม่เข้าใจหลักการและวิธีการวัดผลที่ถูกต้อง อีกทั้งครูอาจารย์คหกรรมอยู่ในความรับผิดชอบทั้งกองวิทยาลัยเทคนิคและกองวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงอาจจะมีผลในการปฏิบัติ ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนใช้หลักสูตรและระเบียบการวัดและประเมินผลเหมือนกัน ผลของการวิจัยจึงสะท้อนให้เห็นว่าครูอาจารย์คหกรรมไม่ว่าจะเป็นสังกัดหน่วยงานใดก็ต้องการมาตรฐานวิชาชีพที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

5.5 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการนิเทศครูอาจารย์คหกรรมวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.1.1 ผลการวิจัยพบว่าครู อาจารย์คหกรรมต้องการการนิเทศด้านหลัก สูตร เป็นอันดับแรก สถานศึกษาจึงควรจัดการนิเทศเกี่ยวกับหลักสูตร โดยการจัดหาเอกสาร ประกอบหลักสูตร จัดสัมมนาครู อาจารย์คหกรรม เพื่อวางแผนการเขียนการสอน ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

1.1.2 สนับสนุนให้มีการนิเทศด้านเทคนิคและวิธีสอน โดยการจัดมุม วิชาการหรือจัดเอกสารเผยแพร่ ตลอดจนจัดโครงการงานในสถานศึกษาที่สอนวิชาชีพคหกรรม

1.1.3 สนับสนุนให้ครู อาจารย์คหกรรม ได้ศึกษาหาความรู้ด้านวิชา ชีพคหกรรม และทำวิจัยในชั้นเรียน โดยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ครู อาจารย์คห กรรมเพื่อกระตุ้นให้เห็นความสำคัญ ของการแสวงหาความรู้ให้มากขึ้น

1.1.4 สนับสนุนให้ความรู้แก่ครู อาจารย์คหกรรมในการผลิตและใช้สื่อ การเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

1.1.5 จัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โดยให้ชุมชนได้เข้ามา มี ส่วนร่วมในการจัดหลักสูตร การแลกเปลี่ยนทรัพยากรทางการสอนวิชาชีพคหกรรมอันจะนำไปสู่ การสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรม

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับกรมอาชีวศึกษา

1.2.1 กรมอาชีวศึกษาควรมีนโยบายให้สถานศึกษาจัดการนิเทศภายใน สถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

1.2.2 กรมอาชีวศึกษา ควรจัดให้มีนโยบายส่งเสริมความร่วมมือระหว่าง วิทยาลัยเทคนิคที่เปิดสอนคหกรรม กับวิทยาลัยอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกี่ยวกับการ จัดการนิเทศ

1.2.3 กรมอาชีวศึกษาควรมีนโยบายส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการเรียนการสอนประเภทวิชาคหกรรม จัดสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรคหกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศของครู อาจารย์คหกรรม ในแต่ละ สาขาวิชา ในวิทยาลัยเทคนิคที่เปิดสอนคหกรรม และวิทยาลัยอาชีวศึกษา

2.2 การวิจัยเพื่อสำรวจความพร้อมของครู อาจารย์คหกรรม เกี่ยวกับกระบวนการ นิเทศและเชี่ยวชาญวิชาชีพคหกรรมในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา. 2540. ครบรอบกรมอาชีวศึกษา 56 ปี. รายงานประจำปี 2539. ม.ป.ท.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2527. รายงานการวิจัยของกรมวิชาการเกี่ยวกับการนิเทศการสอน. ม.ป.พ.
- กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา. 2539. สถิติอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2538. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา. 2535. สถิติอาชีวศึกษาปีการศึกษา 2534. ม.ป.ท.
- กิติมา ปรีดีดิถก. 2532 การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร :
ห้างหุ้นส่วนจำกัดอักษรบัณฑิต.
- กาญจนา कुमारภัย. 2527. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วิทยาลัย
ศิลปากร.
- โกวิท ประวาลพฤษย์และคณะ. 2522. คู่มือสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา.
- คชายุทธ์ มิตรสูงเนิน. 2542. การพัฒนาคุณภาพการศึกษา. ศูนย์นิเทศอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา. (เอกสารอัดสำเนา)
- เจียมจิต เพ็ญศรี. 2535. “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร
คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันศึกษากลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, ภาควิชาศึกษาศาสตร์ศึกษา. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชารี มณีศรี. 2523. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : บุรพาสาน์.
- โชค อ่อนพรม. 2531. “การศึกษาความพร้อมและความต้องการการพัฒนางานวิชาการของครู
ช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ถนอมศรี รัษฎบุตร. 2538. “ความต้องการพัฒนางานวิชาการของผู้สอนคหกรรมในสถานศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ทิวา อ่อนนุช. 2537. “ความต้องการการพัฒนางานวิชาการของผู้สอนคหกรรมในสถานศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ธิดา หอวัฒนกุล. 2525. “การจัดการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์. 2524. **ซี**ทางนักรับราชการการศึกษา. กรุงเทพมหานคร. บริษัท เอส.เอ็ม. เอ็ม. จำกัด.
- นิพนธ์ ไทยพานิช. 2528. การนิเทศแบบคลินิก. กรุงเทพมหานคร. รุ่งเรืองสาสน์การพิมพ์.
- นิพันธ์ เมืองพระ. 2532. “การบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือ และกลุ่มภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระเจ้าเกล้าพระนครเหนือ.
- บุญเลิศ ภพลาภและวราพรธม น้อยสุวรรณ. 2534. “การนิเทศภายในสถานศึกษา.” กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา. (อัดสำเนา).
- บุญเลิศ ภพลาภ. 2537. “การนิเทศทางไกล.” กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2521. การนิเทศการสอน. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- ไพศาล สีนาร์ตัน. 2523. หลักการและวิธีสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- พนัส หันนาकिनทร์. 2526. การบริหารบุคลากรในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ.
- มีชัย แซ่มเชื้อ. 2538. “ศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูอาจารย์โรงเรียนในเครือตั้งตรงจิตรพานิชยการ กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์. 2528. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร. : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร วรุฒบางกูร และคณะ. 2524. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วิชัย วงษ์ใหญ่. 2525. พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพมหานคร : โอเดียน สโตร์.
- ศิรินันท์ ชลินทุ. 2538. สภาพและความต้องการการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ประเภทพณิชยกรรม สาขาพณิชยการ เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ศรีนวล โกมลวนิช. 2532. “ความเคลื่อนไหวทางคหกรรมศาสตร์ กรมอาชีวศึกษาในปัจจุบัน.” วารสารคหเศรษฐศาสตร์. 13 (3) : 96-100.
- สังค์ อุทรานันท์. 2528. “การนิเทศภายในสถานศึกษา.” เอกสารประกอบคำบรรยายการอบรมทางวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา. (อัครสำเนา)
- สังค์ อุทรานันท์. 2530. การนิเทศการศึกษา หลักการ ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- สิริ เทศประสิทธิ์. 2529. บทบาทของนักบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.
- สุภาภรณ์ สามารถ. 2543. “การศึกษาความต้องการการพัฒนาครูอาจารย์คหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สิทธิ์ สายหล้า. 2529. “ปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต : บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- สิปปนนท์ เกตุทัต. 2518. การปฏิรูปการศึกษา. รายงานของคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.
- สันต์ ธรรมบำรุง. 2526. หลักการนิเทศการสอน. กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา. 2534. “การนิเทศและการติดตามผล.” กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา. 2537. “การนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษา.” ม.ป.พ.
- อรพิน สกุลสำราญสุข. 2539. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการพัฒนาวิชาชีพของคณาจารย์คหกรรม - ศาสตร์ ในวิทยาลัยครู.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้.

Good , Carter V. 1973. **Dictionary of Education**. New York : McGraw – Mill Inc.
Wiles , Kimball. 1967. **Supervision for Better School**. New Jersey : Prentice – Hall
Inc.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 174 /2540

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นางสาวสุพัตรา เอกอุ

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของนางสาวสุพัตรา เอกอุ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ไพรัตน์ ฟักน้อย
ดร.ศิริพรรณ ชุมชุม

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลขันธ์
ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์
รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์
อาจารย์ไพรัตน์ ฟักน้อย
ดร.ศิริพรรณ ชุมชุม

ประธานกรรมการ
กรรมการประจำสาขาวิชา
กรรมการประจำสาขาวิชา
กรรมการ
กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2540

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ แก่คณาจารย์คณาจารย์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2540

1. นางสาวสุทัตตรา เอกอุ ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความต้องการการนิเทศของครู อาจารย์คณาจารย์วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี อาจารย์ไพรัตน์ พิทยาน้อย เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ศิริพรรณ ชุมชุม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. 2540

(รศ.ดร.มนัส ถังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทบ 1504/ 3035

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนเลทองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ กันยายน 254๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน นางจกมล เกาหพัชรินทร์

ด้วยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจสอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาว สุภัทรา เอกกุล ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ก่อผลอันอื่น ถึงแม้ว่าเนื้อหาให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร: 3269502-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269503 - 4 ต่อ 205

ที่ รท 1594/ 3036

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ กันยายน 2540

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.วาทิตย์ สีหะมงคล

ด้วยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็น
เครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาว
สุวิภา เอกอุ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความต้องการการกรรณิเทศของครูอาจารย์คนกรรม
จิตอาสาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

พรณี ลีกิจวัฒนะ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ที่วท 1504/ 3035

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสาขานวัตกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ กันยายน 2540

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายสะอาด รอดคง

ด้วยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสาขานวัตกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาว สุวิธรา เอกอุ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสาขานวัตกรรม หวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ดร. สุวิทย์ วัฒนสุข

(ผศ.ดร.พรณี สীগักวัฒนนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารแนบนี้จัดศึกษา ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ โทร 3269052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทบ 1504/ 3030

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

9 กันยายน 2540

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

ผู้รับ นางธัญญาลักษณ์ ดวงจันทร์ทิพย์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเขียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาว สุวิธรา เอกอุ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คนกรรมวิชาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ

โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี อีกีจวัณนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไปงานบัณฑิตศึกษาอื่น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503 - 4 ต่อ 205

ที่วท 1504/ 3036

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนคลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ กันยายน 2540

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.โกลิโนท์ คลังแสง

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็น
แม่พิมพ์ประกอบการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาว
สุวิธรา เอกฤ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรม
วิทยาลัยสังกัดวิทยาลัยอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี สীগิจวัฒน์นะ)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หากมีเนื้อหาคัดลอกหรือแก้ไขโดยไม่ได้รับอนุญาตให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โทร: 3296052-6101 ตล 2663,2642

โทรสาร 3263503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทบ 150/ว 3036

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑ กันยายน 2540

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นางรพีพร สว่างทรัพย์

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็น
เครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาว
ศุภิสรา เอกกุล ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรม
วิทยาลัยดังัดกรรมถาวรศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

พรณี ลีกิจวัฒนะ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

สถานบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทร. 3260052-6101 ต่อ 2663,2642 ให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

ที่ กม 1504/ 3035

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑ กันยายน 2540

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน นางสาวพัชรา ศักจา

ด้วยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจสอบแบบสอบถามที่ใช้เป็น เครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาว พัทธรา เอกอุ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค้นคว้าความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คหกรรม วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ดร. วิจิตร วัฒน

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้มิได้มีลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่า โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3266503 - 4 ต่อ 205

ที่ ทบ 1504/ 2302

คณะครูศาสตราจารย์สุคนธ์สาทรธรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนหลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๙ มิถุนายน 254๖

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องวัดเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ตัวนางสาวสุพิชชา เลกกุล เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครูศาสตราจารย์สุคนธ์สาทรธรรม
หลักสูตรครูศาสตราจารย์สุคนธ์สาทรธรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการศึกษาวิจัยเพื่อ
เรียนเรื่องวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาค้นคว้าเชิงการวิจัยในวิชาชีพของครูอาจารย์อาชีวศึกษาวิทยาลัย
สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

คณะครูศาสตราจารย์สุคนธ์สาทรธรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(Handwritten signature)

(ผศ.ดร.พรพนี สักิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัตินายการทางคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร 3269040

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทบ 1504/ 2349

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สำนักงานเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง แขวงลาดกระบัง เขตหนองจอก กรุงเทพฯ 10520

๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
- 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์
- 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ส่งผลการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวสุพิศรดา เลกดู ซึ่งเป็นักเรียนศึกษาระดับปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สาขาวิชาภาษาอังกฤษที่ร่วมศึกษา เพื่อเรียนเรื่องวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความเต็มใจการยอมรับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท" ซึ่งได้มีกำหนดหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน ๒๕๔๐

ในการทํางานวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่าน คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอเรียนแจ้งให้ท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความกรุณาของท่าน
 ทน โสภณสินธุ์

ขอแสดงความนับถือ

(ยศ.ดร พรณี สักจิวณะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานของคณะผู้จัดทำเอกสารนี้
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหานี้ไปเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
 งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

ที่ ศธ 09117 ๒๒๐4

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒ ตุลาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัย อาชีวศึกษาหนองคาย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ชุด

ด้วย นางสาวสุพิศร่า เอกคู่ นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาค้นคว้าการ
นิเทศของครูอาจารย์คณกรรรมวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" มีความประสงค์
จะเก็บข้อมูลในสถานศึกษาของท่าน

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นางสาวสุพิศร่า เอกคู่ แจกแบบ
สอบถามเพื่อเก็บข้อมูลได้ สำหรับการตอบแบบสอบถามขอให้ตอบชุดที่มีตราประทับเท่านั้น และเมื่อ
ดำเนินการเสร็จแล้วขอให้ส่งแบบสอบถามคืนบุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ สุร่ายศิริพันธ์)

ศึกษานิเทศก์ ๘ ทำหน้าที่

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หน่วยศึกษานิเทศก์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โทร. 2817166

ที่ ศธ 0907.08/1552

วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์
ถนนเจริญศิลป์ อำเภอเมือง
จังหวัดกาฬสินธุ์ 46000

26 ตุลาคม 2542

เรื่อง ตอบแบบสอบถาม

เรียน นางสาวสุพิศรา เอกอุ

อ้างถึง หนังสือที่ ศธ 0911/8804 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2542

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน 3 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง นางสาวสุพิศรา เอกอุ นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ระดับสูงตรุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ให้ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาค้นคว้าความต้องการนิเทศของครู -
อาจารย์คณากรรรม วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ตั้งรายละเอียดที่แจ้งแล้วมา

บัดนี้ วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้
จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายช ญยุทธ โทตะนนท์)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์

ฝ่ายวางแผนและพัฒนา

งานวิจัยและพัฒนา

โทร. 043-811782 - 115

เอกสารที่แนบมา 043-811307 วนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

การศึกษาคำความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คาถกรรม
วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาคณะวันออกเมืองเหนือ

ถ้ารู้แจ้ง

1. แบบสอบถามชุดนี้ ผู้ตอบคือ ครูอาจารย์คาถกรรมทุกแผนกวิชาในคณะคาถกรรม
2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 1 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์
คาถกรรม 7 คำถาม

คำตอบของท่าน ไม่มีข้อใดผิด เพราะเป็นความคิดเห็นของท่าน
โปรดตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง ขอความ
กรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามไปให้ครบทุกข้อคำถาม เพื่อความ
สมบูรณ์ในการวิจัยผลที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการ
นิเทศแก่ครูอาจารย์ เพื่อการพัฒนาการสอนวิชาชีพคาถกรรมต่อไป

นางสาวสุหัตรา เอกอุ

นักศึกษาริษยาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศของครูอาจารย์คาถกรรม วิทยาลัยสังกัด กรมอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ขอให้ท่านพิจารณาแต่ละข้อความว่าท่าน มีความต้องการการนิเทศในระดับใด โดยเทียบค่าความต้องการตามระดับ ดังนี้

- มากที่สุด หมายถึง ระดับความต้องการการนิเทศมากที่สุด
- มาก หมายถึง ระดับความต้องการการนิเทศมาก
- ปานกลาง หมายถึง ระดับความต้องการการนิเทศปานกลาง
- น้อย หมายถึง ระดับความต้องการการนิเทศน้อย
- น้อยที่สุด หมายถึง ระดับความต้องการการนิเทศน้อยที่สุด

ค่าชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่แสดงระดับความต้องการ

ลำดับที่	ความต้องการการนิเทศ ด้านหลักสูตร	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ประจวบซึ่งแจ้งเกี่ยวกับหลักสูตร และ โครงสร้างของหลักสูตรคาถกรรม					
2.	จัดหาเอกสารประกอบหลักสูตรเพื่อให้ ครูใช้เป็นคู่มือในการวางแผนการสอน					
3.	จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเขียน แผนการสอน					
4.	จัดตั้งคณะกรรมการติดตามผลการนำ แผนการสอนไปใช้ในการปฏิบัติจริง เพื่อปรับปรุงแก้ไขร่วมกัน					
5.	จัดลัษมนาคครูอาจารย์ที่สอนวิชาชีพ กถกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับ ปรุงแก้ไขแผนการสอนอย่างค่อเนื่อง					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

27 กค ๖๒
119
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

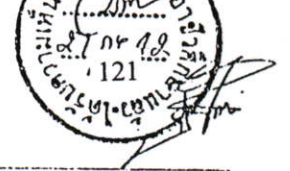
ลำดับที่	ความต้องการการนิเทศ ด้านหลักสูตร	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6.	จัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาทาง วิชาการเพื่อช่วยเหลือนครูอาจารย์เกี่ยวกับ การทำแผนการสอนอย่างต่อเนื่อง					
7.	จัดอบรมเพื่อกำหนดขอบข่ายเนื้อหาวิชา ให้มีความสัมพันธ์กันระหว่างจุด ประสงค์รายวิชาและเนื้อหาวิชา					
8.	จัดสัมมนาเพื่อพัฒนาหลักสูตรภาควิชา เพื่อสอดคล้องกับความต้องการของ ชุมชน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ความต้องการการนิเทศ ด้านเทคนิคและวิธีการสอน	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	จัดคู่มือและเอกสารเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอนเพื่อครูอาจารย์คาทอลิกให้ศึกษาค้นคว้าร่วมกัน					
2.	สาธิตการสอนในสาขาวิชาคาทอลิก โดยผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพคาทอลิก					
3.	จัดสอนเชิงปฏิบัติการ โดยเน้นทักษะกระบวนการในวิชาคาทอลิก					
4.	จัดโครงการการศึกษาค้นคว้าในวิทยาลัยที่เปิดสอนวิชาคาทอลิก					
5.	จัดโครงการสังเกตการสอนเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาาร่วมกันระหว่างครูที่สอนในรายวิชาเดียวกัน					
6.	จัดสัมมนาครูอาจารย์ที่สอนคาทอลิกเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนในวิชาคาทอลิก					
7.	จัดกลุ่มที่ปรึกษาด้านเทคนิคและวิธีสอนเพื่อช่วยเหลือการสอนแก่ครูอาจารย์คาทอลิก					
8.	จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสอนคาทอลิกเพื่อให้ได้ผลงานที่ได้มาตรฐาน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ความต้องการการนิเทศ ด้านเพื่อการเรียนการสอน	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	จัดอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อและวัสดุ อุปกรณ์ในการสอนด้านคาถกรรม					
2.	จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูผลิต อุปกรณ์การสอนชิ้นใช้เอง					
3.	จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้ อุปกรณ์ในสาขาคาถกรรมอย่างต่อเนื่อง					
4.	จัดส่งครูอาจารย์คณากรรรมร่วมฝึกการใช้ อุปกรณ์การสอนสาขาวิชาชีพคาถกรรม ในสถานประกอบการ					
5.	จัดตั้งศูนย์กลางเพื่อแลกเปลี่ยนอุปกรณ์ การสอนร่วมกันระหว่างสถานศึกษา					
6.	จัดประชุมครูอาจารย์คณากรรรมเพื่อหา ข้อมูลในการใช้สื่อการเรียนการสอน เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข					
7.	จัดกลุ่มสังเกตการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ ของครูอาจารย์ในระหว่างปฏิบัติการ สอนจริง					
8.	จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการแก่ครูในการ ดูแลรักษาสื่อการเรียนการสอนด้าน คาถกรรม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ความต้องการการนิเทศ ด้านการวัดผลและประเมินผล	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	จัดประชุมแนะนำหลักการเกี่ยวกับกับ ประเมินผลการเรียนด้านวิชาชีพ คหกรรม					
2.	จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการประเมินผลการเรียนวิชาชีพ คหกรรม					
3.	จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ในการออกข้อ สอบแบบต่าง ๆ					
4.	จัดประชุมปฏิบัติการแก่ครูอาจารย์ คหกรรมในการออกแบบประเมินผล ทางทักษะวิชาชีพคหกรรมร่วมกัน					
5.	จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ในการสร้าง ข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพ เพื่อใช้ร่วมกัน ระหว่างสถานศึกษา					
6.	จัดสัมมนาติดตามผลการใช้ข้อสอบ มาตรฐานวิชาชีพ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ความต้องการการนิเทศ ด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับงานวิชาการแก่ครู อาจารย์คณากรรม					
2.	จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดการ ทางธุรกิจคณากรรมแก่ครูอาจารย์					
3.	จัดการอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ครูอาจารย์ ในเรื่องการวางแผนการผลิตสินค้าและ บริการ					
4.	จัดโครงการคณากรรมเกี่ยวกับวิชาชีพ คณากรรมในสถานศึกษาที่เปิดสอน คณากรรม					
5.	จัดแหล่งข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับ วิชาชีพคณากรรมแก่ครูอาจารย์					
6.	ตั้งกลุ่มที่ปรึกษาในการให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการเขียนตำราทางวิชาการแก่ ครูอาจารย์คณากรรม					
7.	จัดประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการติดตาม การผลิตสินค้าและบริการแก่ครูอาจารย์ คณากรรม					
8.	จัดหาผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพคณากรรมให้ คำปรึกษาในการพัฒนาความรู้และ ทักษะวิชาชีพคณากรรม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ความต้องการการนิเทศ ด้านการวิจัยและพัฒนา	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	จัดอบรมเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ หลักการวิจัยแก่ครูอาจารย์คณากรรม					
2.	จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การทำวิจัย วิชาชีพคณากรรมแก่ครูอาจารย์คณากรรม					
3.	จัดประชุมสัมมนาเรื่องการนำผลการวิจัย มาใช้ปรับปรุงวิชาชีพคณากรรม					
4.	จัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อ แนะนำเรื่องการใช้กระบวนการวิจัย ประกอบการทำผลงานทางวิชาการ					
5.	จัดตั้งหน่วยงานรวบรวมและสรุปงาน วิจัยเกี่ยวกับคณากรรมเพื่อให้ครูอาจารย์ ได้ค้นคว้า					
6.	จัดตั้งกลุ่มผู้สนใจทางด้านคณากรรมเพื่อ ทำงานวิจัยด้านคณากรรมร่วมกัน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	ความต้องการการนิเทศ ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	จัดประชุมเชิงปฏิบัติการการเขียน หลักสูตรระยะสั้นวิชาชีพคณากรรม					
2.	จัดกิจกรรมเชิญวิทยากรท้องถิ่นให้ ความรู้และทักษะวิชาชีพแก่ครูอาจารย์ คณากรรม					
3.	จัดสัมมนาร่วมกันระหว่างตัวแทน ครูอาจารย์คณากรรมและผู้นำชุมชน เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน คณากรรม					
4.	จัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันระหว่างผู้นำ ชุมชนและครูอาจารย์ ให้คำปรึกษา เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ คณากรรม					
5.	จัดกิจกรรมวิชาชีพคณากรรมร่วมกับ ชุมชนเกี่ยวกับการเสริมสร้างทัศนคติ ที่ดีต่อวิชาชีพคณากรรม					
6.	จัดประชุมสัมมนาร่วมกับผู้นำชุมชน เพื่อจัดหลักสูตรระยะสั้นให้แก่วชุมชน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นางสาวสุพัตรา เอกอุ
วัน เดือน ปีเกิด	9 ธันวาคม 2499
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 206 หมู่ 4 บ้านคอนแดงใต้ ตำบลมีชัย อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาคหกรรมศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการครอบครัวและเด็ก) จากสถาบันเทคโนโลยี- และอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2522
ประวัติการทำงาน	ปี พ.ศ. 2523 บรรจุเข้ารับราชการที่วิทยาลัยเทคนิค- หนองคาย ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้